

ΠΑΝΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ
ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

Διπλωματική Εργασία

ΕΝΔΟΟΜΙΛΙΚΕΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ

Οι σύγχρονες τάσεις φορολογικής αντιμετώπισης

Της

ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΡΙΑΣ – ΑΝΝΑΣ

ΤΡΙΜΕΛΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Ομότ. Καθ. Α. Τσάμης (Επιβλέπων)

Ομότ. Καθ. Α. Αποστόλου

Αναπλ. Καθ. Ι. Φίλος

ΑΘΗΝΑ , ΜΑΡΤΙΟΣ 2017

*Αφιερώνεται στην αγαπημένη μου οικογένεια
για την πολύτιμη στήριξη της όλα αυτά τα χρόνια ...*

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Για την εκπόνηση της παρακάτω διπλωματικής εργασίας θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά τον επιβλέποντα καθηγητή μου , κύριο Αποστόλου Απόστολο για την καθοδήγηση , την βοήθεια και την υποστήριξη καθώς και τις χρήσιμες παρατηρήσεις συμβάλλοντας έτσι στην ολοκλήρωση της εργασίας.

Επίσης , θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κύριο Κορομηλά Γεώργιο για τη συνεργασία και την μετάδοση όλων των απαραίτητων γνώσεων για την ολοκλήρωση της εργασίας μου.

Περιεχόμενα

ΠΕΡΙΛΗΨΗ	- 7
- ΕΙΣΑΓΩΓΗ	-
8 -	
1.ΕΝΔΟΟΜΙΛΙΚΕΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ	- 9
-	
1.1. Έννοια της ενδοομιλικής τιμολόγησης:	- 9 -
1.2. Έννοια του ομίλου των επιχειρήσεων	- 9
-	
1.3. Η έννοια της συνδεδεμένης επιχείρησης	- 11 -
1.4. Διάκριση μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων και ομίλων:.....	- 11 -
1.5. Λόγοι θέσπισης ιδιαίτερων κανόνων ελέγχου ενδοομιλικών συναλλαγών	- 12
-	
1.6 . Αρχή των Ίσων αποστάσεων	- 13
-	
1.7. Ιστορική αναδρομή της νομοθεσίας των ενδοομιλικών συναλλαγών	- 15
-	
1.8. Ο ΟΟΣΑ	- 16
-	
2. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΝΔΟΟΜΙΛΙΚΕΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ	- 17
-	
2.1. Γενικά.....	- 17
-	
2.2. ΤΙ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ Ο ΚΩΔΙΚΑΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ (ΚΦΔ) ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΝΔΟΟΜΙΛΙΚΕΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ ΝΟΜΟΣ 4174/2013	- 20
-	
2.2.1 Άρθρο 21 – Φάκελος τεκμηρίωσης σύμφωνα με τον ΚΦΔ	- 20
-	
2.2.2 Περιεχόμενο Φακέλου Τεκμηρίωσης.....	- 21
-	
2.2.3 Άρθρο 22 – Προέγκριση μεθοδολογίας Ενδοομιλικής τιμολόγησης	25
2.3. Ενδοομιλικές συναλλαγές και φάκελος τεκμηρίωσης ενδοομιλικών συναλλαγών κατά τα οριζόμενα των άρθρων 2 και 50 του Ν. 4172/2013.....	27
3.ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΝΔΟΟΜΙΛΙΚΗΣ ΤΙΜΟΛΟΓΗΣΗΣ	30
3.1 Εισαγωγή στις μεθόδους ενδοομιλικής τιμολόγησης	30
3.2 Οι μέθοδοι	33
3.2.1 Παραδοσιακές Μέθοδοι	33

3.2.2. Συναλλακτικές Μέθοδοι που βασίζονται στα κέρδη (Μη παραδοσιακές).....	39
3.2.3. Μέθοδοι εκτός οδηγίων ΟΟΣΑ	41
3.3. Υπολογισμός αποδεκτού εύρους	41
4. ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗ	42
4.1. Εισαγωγή στην τεκμηρίωση	42
4.1.1 Περιεχόμενο του φακέλου τεκμηρίωσης	43
4.2. Το σύστημα πυρήνα τεκμηρίωσης	44
4.2.1 Το σύστημα βασικού φακέλου	45
4.2.2 Ανεύρεση οικονομικών στοιχείων	46
5. ΕΛΕΓΧΟΣ	47
5.1. ΤΗΡΗΣΗ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΩΝ ΙΣΩΝ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΝ	47
5.2. Τήρηση υποχρεώσεων τεκμηρίωσης	48
5.2.1 Κυρώσεις από παράβαση υποχρεώσεων τεκμηρίωσης	48
6. ΔΡΑΣΕΙΣ BEPS	52
6. 1. Ορισμός και κύρια στοιχεία	52
6.1.1. Παρουσίαση Δράσεων BEPS	53
6.2. Η Ευρώπη πρωτοστατεί στην εφαρμογή φορολογικών μεταρρυθμίσεων	55
6.2.1 Οι χώρες μέλη της ΕΕ θα πρωτοστατήσουν στην εφαρμογή του BEPS το 2016	56
6.3. Εξελίξεις στο transfer pricing και η επίδραση των δράσεων BEPS του ΟΟΣΑ	57
6.4 Φοροδοξίες για την Ελληνική Οικονομία	58
7. ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ	62
7.1. Στο κατώφλι των ευρωπαϊκών χωρών το transfer pricing	62
7.1.1 ΓΑΛΛΙΑ	63

7.1.2	ΒΕΛΓΙΟ	
	65	
7.1.3	ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ	
	66	
7.1.4	ΓΕΡΜΑΝΙΑ	
	67	
7.1.5	ΚΥΠΡΟΣ	
	68	
7.1.6	ΙΣΠΑΝΙΑ	
	70	
7.1.7	ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ.....	71
	ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8 – ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	
	73	
	ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	
	77	

ΠΙΝΑΚΑΣ ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΩΝ

ΟΟΣΑ - Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης

OECD - Organization for Economic Cooperation and Development

ΟΕΕC - Organization α European Economic Cooperation

ΕΕ - Ευρωπαϊκή Ένωση

BEPS - Base Erosion and Profit Shifting

ΚΦΕ- Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος

ΚΦΔ – Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας

Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ- Κέντρο Ελέγχου Μεγάλων Επιχειρήσεων

TNMM - Transactional Net Margin Method

CUP - Comparable Uncontrolled Price Method

RPM - Resale Price Method

PSM - Profit Split method

EY – Ernst Young

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Στην παρούσα διπλωματική εργασία αναλύεται το θέμα των ενδοομιλικών συναλλαγών. Αρχικά, γίνεται μια εκτενής αναφορά στην έννοια , στην δομή και στις διακρίσεις ενός ομίλου επιχειρήσεων. Παρουσιάζεται επίσης μια ιστορική αναδρομή γύρω από το διεθνές δίκαιο και συγκεκριμένα οι κατευθυντήριες οδηγίες του ΟΟΣΑ , αναλύοντας την αρχή των ίσων αποστάσεων (arm's length principle).

Αποσαφηνίζεται η έννοια της σύνδεσης μεταξύ των επιχειρήσεων σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία και παρουσιάζεται όλο το νομοθετικό πλαίσιο γύρω από το φάκελο τεκμηρίωσης. Στη συνέχεια , αναλύονται οι μέθοδοι ενδοομιλικής τιμολόγησης και γίνεται διαχωρισμός μεταξύ των παραδοσιακών και μη παραδοσιακών μεθόδων.

Γίνεται επίσης αναλυτική αναφορά στην τεκμηρίωση των συναλλαγών και το περιεχόμενο του φακέλου τεκμηρίωσης. Αναλύεται ακόμη το σύστημα ελέγχου γύρω από τις ενδοομιλικές συναλλαγές και η τήρηση των υποχρεώσεων.

Ένα σημαντικό κομμάτι της έρευνας ήταν και η μελέτη γύρω από τις δράσεις για την αποφυγή της Διάβρωσης της Φορολογικής Βάσης & της Μεταφοράς Κερδών (Base Erosion and Profit Shifting , BEPS) .

Τέλος , γίνεται ενδεικτική αναφορά σε Νομοθετικές Διατάξεις χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης γύρω από το πλαίσιο των ενδοομιλικών συναλλαγών. Η έρευνα συμπληρώνεται με το παράρτημα όπου παρατίθεται ένα υπαρκτό παράδειγμα σύνταξης φακέλου τεκμηρίωσης μια ελληνικής εταιρείας , θυγατρικής Γαλλικού Ομίλου που δραστηριοποιείται στο Εμπόριο Παιδικών Ενδυμάτων.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στις μέρες μας , η παγκοσμιοποίηση αποτελεί πλέον μια πραγματικότητα , που συνεπάγεται μια νέα τάξη πραγμάτων. Οι οικονομικοί όμιλοι , λόγω των διεθνοποιημένου ρόλου που διαδραματίζουν , και της υπερμεγέθους εξάπλωσης που έχουν επιτύχει , μπορούν να πραγματοποιούν συναλλαγές σε πολλές χώρες , μεταφέροντας τα κέρδη τους , από τις χώρες με υψηλό συντελεστή φορολόγησης , σε αυτό με χαμηλότερο. Από την άλλη πλευρά , οι κυβερνήσεις , με την εφαρμογή

τέτοιων πρακτικών , έχουν απώλειες υπέρογκων χρηματικών ποσών και συνεπώς έχουν έννομο συμφέρον να εποπτεύουν στενά τέτοιες ενδοομιλικές συναλλαγές.

Η πλειονότητα των χωρών της Μεσογείου υφίσταται μια σοβαρή κρίση χρέους , που δημιουργεί την επιτακτική ανάγκη εξεύρεσης δημοσιονομικών εσόδων. Έτσι τώρα , περισσότερο από ποτέ , οι κυβερνήσεις επιθυμούν να μεγιστοποιήσουν τα έσοδα τους , και κατ επέκταση να ελαχιστοποιήσουν το χρέος τους , χωρίς να πλήξουν τις οικονομικά αδύναμες ομάδες του πληθυσμού τους. Αυτός είναι και ο λόγος που οι ενδοομιλικές συναλλαγές αποτελούν φλέγον θέμα οικονομικών και ενίοτε κυβερνητικών συζητήσεων. Είναι λοιπόν αυτονόητο , πως η ορθή φορολόγηση των οικονομικών κολοσσών μπορεί να αποφέρει αξιόλογα ποσά στις κυβερνήσεις.

1.ΕΝΔΟΟΜΙΛΙΚΕΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ

1.1. Έννοια της ενδοομιλικής τιμολόγησης:

Ο όρος ενδοομιλική τιμολόγηση ή όπως διεθνώς έχει επικρατήσει transfer pricing, αναφέρεται στον προσδιορισμό της αξίας των συναλλαγών μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων δηλαδή μεταξύ των επιχειρήσεων του ομίλου.

Ειδικότερα, αναφέρεται στην αξία που μια επιχείρηση χρεώνει για αγαθά , υπηρεσίες , χρήση των περιουσιακών της στοιχείων , χρηματοδοτικές μισθώσεις Leasing , δικαιώματα χρήσης εμπορικών σημάτων (royalties) και πνευματικής ιδιοκτησίας , πληρωμές τόκων καθώς και οποιαδήποτε συναλλαγή σε μια συνδεδεμένη με αυτήν εταιρεία. Τέλος , η αξία αυτή διαφέρει από εκείνη που θα είχε χρεωθεί , εάν οι ίδιες επιχειρήσεις ήταν ανεξάρτητες μεταξύ τους , με στόχο τη συρρίκνωση της συνολικής φορολογικής επιβάρυνσης του ομίλου.

1.2. Έννοια του ομίλου των επιχειρήσεων

Η πρακτική των επιχειρήσεων διεθνώς , κυρίως των πολυεθνικών επιχειρήσεων , είναι η δραστηριοποίηση τους σε πολλούς και διαφορετικούς τομείς. Μπορούν και δραστηριοποιούνται σε ένα ευρύ φάσμα παραγωγής διαφορετικών προϊόντων αλλά και παροχής υπηρεσιών. Η διαφοροποίηση των δραστηριοτήτων μπορεί να διαγραφεί για παράδειγμα σε έναν τραπεζικό όμιλο με συμμετοχή εταιριών που είναι ειδικευμένες σε συμπληρωματικά αντικείμενα με την μητρική , καλύπτοντας έτσι με πλήθος διαφορετικών υπηρεσιών την λειτουργία ομίλου όπως leasing , factoring ,

ασφάλειες , επενδυτική τραπεζική , συμβουλευτικές υπηρεσίες , πληροφορική κτλ. Σε αρκετές περιπτώσεις σε έναν όμιλο επιχειρήσεων μπορεί να υπάρχει διαφοροποίηση από το κύριο αντικείμενο της μητρικής. Για παράδειγμα ένας βιομηχανικός όμιλος μπορεί να περιλαμβάνει και ασφαλιστικές εταιρείες όπως και μεταφορικές εταιρείες.¹

Ο όμιλος των επιχειρήσεων είναι ένα σύνολο επιχειρήσεων που αποτελείται από την μητρική επιχείρηση και τις θυγατρικές ή εξαρτημένες ή συνδεδεμένες όπως και από επιχειρήσεις οι οποίες μπορεί να μην συνδέονται μεταξύ τους με σχέση μητρικής – θυγατρικής , εντούτοις έχουν τεθεί υπό την ενιαία διεύθυνση ή τα διοικητικά , διαχειριστικά ή εποπτικά όργανα τους αποτελούνται κατά πλειοψηφία από τα ίδια πρόσωπα.²

Πιο συγκεκριμένα ως μητρική (ή εναλλακτικά ιθύνουσα , κυρίαρχη ή ηγέτιδα) χαρακτηρίζεται η επιχείρηση η οποία έχει μια ή περισσότερες θυγατρικές επιχειρήσεις με βάση τουλάχιστον μια από τις παρακάτω σχέσεις :

1. Η μητρική επιχείρηση έχει την πλειοψηφία του κεφαλαίου ή των δικαιωμάτων ψήφου της θυγατρικής
2. Ελέγχει την πλειοψηφία των δικαιωμάτων ψήφου της θυγατρικής επιχείρησης μετά από συμφωνία με άλλους μετόχους ή εταίρους της επιχείρησης αυτής
3. Συμμετέχει στο κεφάλαιο μιας άλλης επιχείρησης και έχει το δικαίωμα , είτε άμεσα είτε έμμεσα μέσω τρίτων , να διορίζει ή να παύει την πλειοψηφία των μελών των οργάνων διοίκησης της θυγατρικής
4. Ασκεί σημαντική επιρροή (dominant Influenza) στην θυγατρική επιχείρηση , δηλαδή διαθέτει είτε άμεσα είτε έμμεσα μέσω τρίτων τουλάχιστον το 20% του κεφαλαίου ή των δικαιωμάτων ψήφου της θυγατρικής και ταυτόχρονα ασκεί κυριαρχική επιρροή στην διοίκηση ή την λειτουργία της τελευταίας.

Μια μητρική επιχείρηση μπορεί να διακριθεί σε holding και σε parent company. Η εταιρία holding είναι εκείνη η οποία δεν ασκεί άμεσα κάποια εμπορική

¹ Αληφαντής Στ. Γεώργιος (2015) , Ενοποιημένες Οικονομικές Καταστάσεις , σελ. 21

² Γκίνουλου Δ. , Ταχυνάκης Π.(2004) , Λογιστική Ενοποιημένων Οικονομικών Καταστάσεων , σελ. 42

δραστηριότητα αλλά περιορίζεται στον έλεγχο άλλων εταιρειών parent company είναι εκείνη η οποία συμμετέχει σε άλλες επιχειρήσεις αλλά και η ίδια έχει παρόμοια παραγωγική ή εμπορική δραστηριότητα.

Η θυγατρική επιχείρηση είναι η επιχείρηση που ελέγχεται με έναν από τους τέσσερις παραπάνω τρόπους από την μητρική. Ενδέχεται μια θυγατρική επιχείρηση να είναι ταυτόχρονα και μητρική όταν και η ίδια έχει θυγατρική ή θυγατρικές επιχειρήσεις. Οι τελευταίες θεωρούνται θυγατρικές της κορυφαίας μητρικής και χαρακτηρίζονται ως έμμεσες θυγατρικές ή υπό θυγατρικές.

Να αναφερθεί επίσης και η συγγενής επιχείρηση (associated undertaking) στην οποίας το κεφάλαιο συμμετέχει με ποσοστό τουλάχιστον 10% μια άλλη επιχείρηση (συμμετέχουσα) , η οποία ταυτόχρονα ασκεί ουσιώδη επιρροή στην διαχείριση και την οικονομική πολιτική της πρώτης.

Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα και συγκεκριμένα το πρότυπο 28 αναφέρουν τον όρο της σημαντικής επιρροής , δίνοντας την δυνατότητα συμμετοχής μιας οικονομικής οντότητας στις αποφάσεις που αφορούν την χρηματοοικονομική και λειτουργική πολιτική μιας άλλης οντότητας , με εξαίρεση την περίπτωση ελέγχου ή από κοινού ελέγχου των εν λόγω πολιτικών.³

1.3. Η έννοια της συνδεδεμένης επιχείρησης

Ο αρχικός ορισμός των συνδεδεμένων επιχειρήσεων δόθηκε από τον Ν.2190/1920 << Περί Ανωνύμων Εταιρειών >> και συγκεκριμένα από την παράγραφο 5 του άρθρου 42 σε συνδυασμό με το άρθρο 96 παράγραφος 1 του ίδιου νόμου. Στη συνέχεια η έννοια της συνδεδεμένης επιχείρησης διευκρινίστηκε από το Υπουργείο Οικονομικών με την παράγραφο 2 του άρθρου 39 του νόμου 2238 (όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 11 του Ν. 4110) :

Ως συνδεδεμένες νοούνται οι επιχειρήσεις μεταξύ των οποίων υπάρχει σχέση άμεσης ή έμμεσης ουσιώδους διοικητικής ή οικονομικής εξάρτησης ή ελέγχου , ιδίως λόγω συμμετοχής της μιας στο κεφάλαιο ή τη διοίκηση της άλλης ή λόγω συμμετοχής των ιδίων προσώπων στο κεφάλαιο ή στη διοίκηση και των δύο επιχειρήσεων , καθώς και

³ Νεγκάκης Χρήστος (2015) , Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς – Ειδικά Θέματα , σελ. 305

οι επιχειρήσεις οι οποίες διαθέτουν σε μια από τις συνδεδεμένες τα ανωτέρω δικαιώματα ή δυνατότητες επιρροής.

1.4. Διάκριση μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων και ομίλων:

Υπάρχει διάκριση στην έννοια του ομίλου και σε αυτή των συνδεδεμένων επιχειρήσεων. Η σύνδεση μεταξύ των συνδεδεμένων επιχειρήσεων υφίσταται , λόγω της ύπαρξης ειδικής σχέσης που διαβεβαιώνεται με συμμετοχικά , δικαιοπρακτικά και συμμετοχικά κριτήρια ανάμεσα σε επιχειρήσεις με αυτοτελή νομική υπόσταση , η οποία επιτρέπει την άσκηση κυριαρχικής επιρροής μια επιχείρησης σε μια άλλη. Η έννοια του ομίλου αναφέρεται στην ένταξη των επιχειρήσεων σε ένα ευρύτερο σύνολο που εμφανίζει οικονομική και διοικητική ενότητα , με κύριο χαρακτηριστικό την άσκηση κεντρικού ελέγχου και εξουσίας στις επιχειρήσεις αυτές.

Η πιο σημαντική διαφορά ανάμεσα στις έννοιες των συνδεδεμένων επιχειρήσεων και του ομίλου είναι πως για την ύπαρξη σχέσης σύνδεσης , αρκεί η δυνατότητα άσκησης επιρροής , ενώ για την ύπαρξη του ομίλου απαιτείται πραγματικός διοικητικός και οικονομικός έλεγχος.

Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η έννοια των συνδεδεμένων επιχειρήσεων είναι ευρύτερη του ομίλου καθώς η σχέση σύνδεσης αποτελεί προαπαιτούμενο για την ύπαρξη του ομίλου ενώ αντιθέτως η ύπαρξη σύνδεσης δεν συνεπάγεται κατά ανάγκη και όμιλο^{4,5}

Στο ελληνικό εταιρικό δίκαιο ο όμιλος επιχειρήσεων δεν αναγνωρίζεται ως νομική οντότητα. Ο όρος “συνδεδεμένες επιχειρήσεις” θεσμοθετήθηκε ως απόρροια της προσαρμογής της ελληνικής νομοθεσίας σε κοινοτικές ρυθμίσεις και αφορούσαν κατά κύριο λόγο τους λογιστικούς χειρισμούς και κανόνες.

⁴ Ευρωπαϊκό Εταιρικό Δίκαιο, Ευάγγελος Περάκης, 2006, Νομική Βιβλιοθήκη σελ. 427-439

⁵ Ανδρέας Τσουρουφλής (2010) , Ενδοομιλική Τιμολόγηση , Νομική Βιβλιοθήκη , σελ.6

1.5. Λόγοι θέσπισης ιδιαίτερων κανόνων ελέγχου ενδοομιλικών συναλλαγών

Ο λόγος θέσπισης ιδιαίτερων κανόνων είναι ότι επειδή πρόκειται για επιχειρήσεις ιδίων συμφερόντων και με την εφαρμογή κατάλληλης τιμολογιακής πολιτικής για τις μεταξύ τους συναλλαγές μπορούν να μεταφέρουν τα κέρδη τους σε επιχειρήσεις που έχουν την έδρα τους σε χώρες με χαμηλούς συντελεστές φορολογίας. Όσον αφορά τις πολυεθνικές επιχειρήσεις, οι δυνατότητες μείωσης των φορολογικών βαρών είναι ακόμα περισσότερες, ενώ οι δυνατότητες των φορολογικών αρχών να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα είναι ακόμη πιο περιορισμένες. Οι επιχειρήσεις αυτές επιδιώκουν τη μεταφορά των φορολογητέων κερδών τους ή στις χώρες με τον μικρότερο φορολογικό συντελεστή ή ακόμη και σε χώρες που δεν έχουν χαμηλούς ονομαστικούς φορολογικούς συντελεστές, όμως παρέχουν δελεαστικά φορολογικά κίνητρα, που βασίζονται στο μέγεθος των φορολογητέων κερδών για τη διενέργεια επενδύσεων, γεγονός που οδηγεί σε χαμηλούς πραγματικούς συντελεστές. Ακόμα υπάρχει η δυνατότητα τα κέρδη να οδηγηθούν με πολύπλοκες συναλλαγές και συμβάσεις σε φορολογικούς παραδείσους και μάλιστα πολλές φορές σε εξωχώριες, offshore εταιρείες. Έτσι, οι ως άνω πρακτικές έχουν σαν απόρροια η φορολογική επιβάρυνση του συνόλου των συνδεδεμένων επιχειρήσεων (ή του ομίλου) να είναι αισθητά μικρότερη σε σχέση με άλλες επιχειρήσεις. Για το λόγο αυτό οι χώρες που έχουν συνάψει μεταξύ τους συμβάσεις αποφυγής διπλής φορολογίας, ενδιαφέρονται από κοινού να υπάρξει αμοιβαία συνεργασία στο φορολογικό τομέα και νομοθετική θωράκιση της φορολογητέας βάσης των χωρών τους, με στόχο τον περιορισμό των πρακτικών αυτών εν μέρους των πολυεθνικών ομίλων.

Επίσης, μεταφορά κερδών μπορεί να γίνει σε επιχειρήσεις εντός της ίδιας χώρας για τις οποίες ισχύει χαμηλότερος συντελεστής φορολογίας ή μπορεί να μεταφερθούν κέρδη από μια κερδοφόρα επιχείρηση σε μια ζημιογόνο και με τον τρόπο αυτό επίσης να αποφευχθεί άμεσα η καταβολή φόρου εισοδήματος για μέρος των κερδών. Η μεταφορά κερδών γίνεται μέσω υπερτιμολογήσεων ή υπό τιμολογήσεων των συναλλαγών μεταξύ των συνδεδεμένων επιχειρήσεων.

Οι τιμές των ενδοομιλικών συναλλαγών επηρεάζουν την τελική φορολογική επιβάρυνση των συνδεδεμένων επιχειρήσεων και μόνο έμμεσα μπορούν να

επηρεάσουν και να διαμορφώνουν τις τιμές καταναλωτή. Οι τιμές καταναλωτή καθορίζονται από τους κανόνες λειτουργίας της αγοράς (προσφορά και ζήτηση , έλεγχος αισχροκέρδειας κλπ).

1.6 . Αρχή των Ίσων αποστάσεων

Η Αρχή των ίσων αποστάσεων (Arm Length Principle) , που διατυπώνεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 9 του Προτύπου Σύμβασης του ΟΟΣΑ για την αποφυγή διπλής φορολογίας και επαναλαμβάνεται στην § 1.6 του Κεφαλαίου 1 των Οδηγιών , αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο επί του οποίου βασίζεται το σκεπτικό που τις διέπει και έχει ως ακολούθως :

“ Όταν στις εμπορικές ή οικονομικές σχέσεις μεταξύ δύο συνδεδεμένων επιχειρήσεων δημιουργούνται ή επιβάλλονται συνθήκες (όροι) που διαφέρουν από εκείνους που θα συμφωνούνταν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων , τα οποιαδήποτε κέρδη που θα έπρεπε να έχουν πιστωθεί σε μια από τις επιχειρήσεις αλλά λόγω αυτών των συνθηκών δεν έχουν πιστωθεί – μπορούν να συμπεριληφθούν στα κέρδη της επιχείρησης αυτής και να φορολογηθούν ανάλογα.”

Όταν ανεξάρτητες επιχειρήσεις συναλλάσσονται η μια με την άλλη , οι συνθήκες των εμπορικών και οικονομικών τους σχέσεων (για παράδειγμα η τιμή των αγαθών που μεταβιβάζονται ή των υπηρεσιών που παρέχονται) κανονικά προσδιορίζονται από τις δυνάμεις της αγοράς. Όταν συνδεδεμένες επιχειρήσεις συναλλάσσονται μεταξύ τους , οι εμπορικές και οικονομικές τους σχέσεις δεν επηρεάζονται ευθέως από τις εξωτερικές δυνάμεις της αγοράς κατά τον ίδιο τρόπο. Σε κάθε περίπτωση όταν οι ενδοομιλικές τιμολογήσεις δεν αντανακλούν τις δυνάμεις της αγοράς και την αρχή των ίσων αποστάσεων , οι φορολογικές υποχρεώσεις των συνδεδεμένων επιχειρήσεων και τα φορολογικά έσοδα των χωρών που τις φιλοξενούν μπορεί να αλλοιωθούν.

Τα κράτη – μέλη του ΟΟΣΑ συμφώνησαν ότι για φορολογικούς σκοπούς τα κέρδη των συνδεδεμένων επιχειρήσεων μπορούν να αναμορφώνονται για να διορθωθούν τέτοιες αλλοιώσεις και να τηρηθεί η αρχή των ίσων αποστάσεων. Ένας αρκετά σημαντικός λόγος είναι ότι παρέχει εκτεταμένη ισότητα στη φορολογική μεταχείριση

των ίσων αποστάσεων θέτει συνδεδεμένες και ανεξάρτητες επιχειρήσεις σε σχεδόν ίσες θέσεις , όσον αφορά τους φορολογικούς σκοπούς , αποτρέπει τη δημιουργία φορολογικών πλεονεκτημάτων και μειονεκτημάτων τα οποία αλλιώς θα αλλοίωναν τις σχετικές ανταγωνιστικές θέσεις αμφοτέρων των προσώπων. Δεν υπάρχει καμία μέθοδος εφαρμογής της αρχής των ίσων αποστάσεων που να οδηγεί σε απόλυτα και αντικειμενικά αποτελέσματα όπως αναφέρεται και στις Κατευθυντήριες Αρχές του ΟΟΣΑ.

Ο πιο ευθύς τρόπος για να κριθεί αν οι όροι που συνήχθησαν ή υπεβλήθησαν μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων είναι σύμφωνοι με την αρχή των ίσων αποστάσεων είναι να συγκριθούν οι τιμές που χρεώθηκαν σε ελεγχόμενες συναλλαγές μεταξύ αυτών των επιχειρήσεων , με τις τιμές που χρεώθηκαν σε συγκρίσιμες μη ελεγχόμενες συναλλαγές που έγιναν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων. Όμως δεν θα υπάρχουν πάντα διαθέσιμες συγκρίσιμες μη ελεγχόμενες συναλλαγές για να επιτρέπουν αυτή την ευθεία προσέγγιση και έτσι είναι απαραίτητο να συγκριθούν με άλλες λιγότερο ευθείες ενδείξεις , όπως μεικτά περιθώρια από ελεγχόμενες και μη ελεγχόμενες συναλλαγές , διενεργώντας κατάλληλες προσαρμογές.

Για την διαπίστωση εφαρμογής της εν λόγω αρχής , λαμβάνονται υπόψη οι Κατευθυντήριες Οδηγίες του ΟΟΣΑ περί Ενδοομιλικών Τιμολογήσεων για τις Πολυεθνικές Επιχειρήσεις και τις φορολογικές Αρχές (OECD Transfer Pricing Guidelines for Tax

Administrations and Multinational Enterprises) , όπως κάθε φορά επικαιροποιούνται.

Στις περισσότερες χώρες έχουν θεσπιστεί υποχρεώσεις στις συνδεδεμένες επιχειρήσεις προκειμένου να αποδεικνύουν την τήρηση της αρχής των ίσων αποστάσεων. Αυτό γίνεται με την υποχρέωση κατάρτισης φακέλων τεκμηρίωσης τιμών ενδοομιλικών συναλλαγών. Σε άλλες χώρες υπάρχει υποχρέωση κατάρτισης φακέλων τεκμηρίωσης τιμών ενδοομιλικών συναλλαγών. Σε άλλες χώρες υπάρχει υποχρέωση ο φάκελος τεκμηρίωσης να είναι έτοιμος πριν την υποβολή της φορολογικής δήλωσης και σε άλλες να καταρτιστεί , εντός τακτής προθεσμίας , όταν ζητηθεί από τον φορολογικό έλεγχο.

Οι ίδιες υποχρεώσεις που ισχύουν για τις συνδεδεμένες επιχειρήσεις ισχύουν και για τις μόνιμες εγκαταστάσεις επιχειρήσεων που βρίσκονται σε διαφορετική χώρα από την έδρα της επιχείρησης και για τις συναλλαγές τους με το κεντρικό τους και τις συνδεδεμένες με αυτό επιχειρήσεις.

1.7. Ιστορική αναδρομή της νομοθεσίας των ενδοομιλικών συναλλαγών

Από την δεκαετία του 1930 , οι προσαρμογές των ενδοομιλικών τιμολογήσεων αποτελούσαν ήδη ένα κοινό χαρακτηριστικό όλων των φορολογικών συστημάτων των ανεπτυγμένων χωρών. Από το 1979, τόσο οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής όσο και οι χώρες του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης , είχαν κοινή κατευθυντήρια γραμμή.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες οδήγησαν στην ανάπτυξη λεπτομερών και αναλυτικών οδηγιών για την πραγματοποίηση ενδοομιλικών συναλλαγών μέσω της Λευκής Βίβλου (White Book) του 1988 και κάποιες προτάσεις κατά την περίοδο 1990-1992 οι οποίες οδήγησαν στους τελικούς κανονισμούς της υπηρεσίας εσόδων της Αμερικής (IRS) το 1994.

Το πρώτο σχέδιο των υφιστάμενων κατευθυντήριων γραμμών δόθηκε από τον ΟΟΣΑ το 1995 το οποίο και επεκτάθηκε την επόμενη χρονιά. Η συγκεκριμένη πολιτική γύρω από τις ενδοομιλικές συναλλαγές περιέχει ορισμένες αρχές που ακολουθείται από πολλές χώρες.

Τόσο το σύστημα του ΟΟΣΑ όσο και των ΗΠΑ ορίζουν πως οι συνδεδεμένες επιχειρήσεις ενός ομίλου μπορούν να θέτουν οποιαδήποτε τιμή αρκεί αυτή να συνάδει με την αρχή των ίσων αποστάσεων. Κάθε σύστημα προβλέπει συγκεκριμένες μεθόδους ενδοομιλικής τιμολόγησης ωστόσο επιτρέπουν στις εκάστοτε φορολογικές αρχές να παρέμβουν ούτως ώστε οι τιμές να βρίσκονται στο διάμεσο του εύρους των ίσων αποστάσεων. ⁶

⁶ OECD Transfer Pricing guidelines for multinational enterprises and tax administrators, Glossary , έκδοση 2010 , σελ. 29

1.8. Ο ΟΟΣΑ

Ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) ή Organization for Economic Cooperation and Development (OECD) , είναι ένας διεθνής οργανισμός που αποτελείται από 35 κράτη μέλη , τα οποία είναι από τα πιο βιομηχανοποιημένα κράτη στον κόσμο , με ανεπτυγμένο εμπόριο και κύριο σκοπό την προώθηση πολιτικών για την ανάπτυξη της οικονομίας και της παγκόσμιας κοινωνικής ευημερίας.

Ιδρύθηκε το 1948 ως *Οργανισμός Ευρωπαϊκής Οικονομικής Συνεργασίας* (Organization a European Economic Cooperation - OEEC), με πρώτο γενικό γραμματέα τον Γάλλο Robert Marjolin , προκειμένου να διαχειριστεί το σχέδιο Μάρσαλ για την αναδιοργάνωση και επανασύνδεση της Ευρώπης , μετά το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Ο οργανισμός δημιουργήθηκε για να υποστηρίξει τις αρχές της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας , της οικονομίας και της ελεύθερης αγοράς. Βασικός του στόχος είναι η δημιουργία κατάλληλων συνθηκών ανάμεσα στα κράτη έτσι ώστε να συγκρίνουν εφαρμογές πολιτικής , να προσδιορίσουν τις καλύτερες πρακτικές και να συντονίσουν τις εσωτερικές και διεθνείς πολιτικές. Επίσης , ερευνώνται οι κοινωνικές αλλαγές ή τα πιθανά εξελισσόμενα σενάρια στο εμπόριο , το περιβάλλον , τη γεωργία , την τεχνολογία , τη φορολογία και διάφορα άλλα πεδία. Παράλληλα , ο ΟΟΣΑ έχει προετοιμάσει το έδαφος για τις διμερείς φορολογικές συνθήκες σε όλο τον κόσμο. Όσον αφορά τις ενδοομιλικές συναλλαγές , έχει θέσει τα δικά του πρότυπα , για τις ίσες αποστάσεις , τις μη ελεγχόμενες συναλλαγές ενώ ταυτόχρονα έχει καθορίσει και το εύρος των ίσων αποστάσεων , μέσω του προτύπου φορολογικών συμβάσεων κεφαλαίου και εισοδήματος και των οδηγιών ενδοομιλικής τιμολόγησης για πολυεθνικές εταιρείες και εθνικές φορολογικές αρχές. Τέλος, όλα τα κράτη μέλη συμφώνησαν σχετικά με αυτές τις οδηγίες , οι οποίες θα είναι συνετό να εφαρμόζονται , για φορολογικούς σκοπούς από τους Πολυεθνικούς Ομίλους και τις φορολογικές αρχές.

2. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΝΔΟΟΜΙΛΙΚΕΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ

2.1. Γενικά

Η τιμολόγηση των ενδοομιλικών συναλλαγών αποτέλεσε αντικείμενο πολλαπλών νομοθετικών διατάξεων στην Ελλάδα , τόσο φορολογικού όσο και αγορανομικού δικαίου. Πιο συγκεκριμένα , το άρθρο 39 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος του Ν 2238/1994 προέβλεπε τη δυνατότητα διόρθωσης των κερδών των συνδεδεμένων επιχειρήσεων και την επιβολή κυρώσεων σε περίπτωση παραβίασης της αρχής των ίσων αποστάσεων , χωρίς να καθιστά υποχρεωτική την τεκμηρίωση των συναλλαγών. Αυτό όμως δεν εμποδίζει τις φορολογικές αρχές να διενεργήσουν έλεγχο εφαρμογής των διατάξεων αυτών. Κατά το φορολογικό έλεγχο αν αμφισβητηθούν οι τιμές των ενδοομιλικών συναλλαγών εφαρμόζοντας τις κατευθυντήριες οδηγίες του ΟΟΣΑ περί Ενδοομιλικών Τιμολογήσεων για τις Πολυεθνικές Επιχειρήσεις και τις Φορολογικές Αρχές. Οι παραπάνω διατάξεις σε ελάχιστες περιπτώσεις έχουν εφαρμοστεί μέχρι σήμερα από τις φορολογικές ελεγκτικές αρχές.

Με το Ν 3728/2008 το Υπουργείο Ανάπτυξης υπό το βάρος των πιέσεων της κοινής γνώμης εξαιτίας της ανόδου των τιμών , στράφηκε στην προβληματική της ενδοομιλικής τιμολόγησης , η οποία έχει καταρχήν φορολογικό χαρακτήρα , αναζητώντας εργαλεία για την καταπολέμηση της αύξησης των τελικών τιμών των καταναλωτικών αγαθών. Για το λόγο αυτό , με τις διατάξεις του άρθρου 26 του ίδιου νόμου , εισήχθη για πρώτη φορά στην χώρα μας η υποχρέωση τεκμηρίωσης των τιμών ενδοομιλικών συναλλαγών με σκοπό την εποπτεία της αγοράς. Η παράγραφος 9 του άρθρου 26 του Ν. 3728/2008 προβλέπει ότι , εάν από το σχετικό έλεγχο των στοιχείων των φακέλων τεκμηρίωσης και των καταστάσεων ενδοομιλικών συναλλαγών , διαπιστώνεται παράβαση της αρχής των ίσων αποστάσεων που άπτεται φορολογικών θεμάτων , ενημερώνονται άμεσα οι αρμόδιες φορολογικές αρχές για την εφαρμογή των διατάξεων της φορολογικής νομοθεσίας και την επιβολή των προβλεπόμενων φορολογικών κυρώσεων. Σε κάθε περίπτωση ο έλεγχος του Υ.Α. δεν εξαντλεί την ελεγκτική διαδικασία , δεδομένου ότι οι φορολογικές αρχές έχουν επίσης την δυνατότητα να ελέγξουν , από φορολογικής άποψης , την τήρηση της αρχής των ίσων αποστάσεων βάσει των διατάξεων του άρθρου 39 του Ν. 2238/1994.

Αργότερα , με το άρθρο 2 του Ν. 3775/2009 προστέθηκε το άρθρο 39^Α στον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος με το οποίο μόνο οι επιχειρήσεις που διενεργούσαν συναλλαγές με αλλοδαπές συνδεδεμένες επιχειρήσεις ήταν υποχρεωμένες να παρέχουν στοιχεία τεκμηρίωσης για τις ενδοομιλικές τους τιμολογήσεις. Επειδή δεν είχαν εκδοθεί οι προβλεπόμενες από τα σχετικά άρθρα Υπουργικές Αποφάσεις δεν μπορούσαν να εφαρμοστούν οι διατάξεις αυτών.

Τα δύο παραπάνω νομοθετήματα λειτουργούσαν παράλληλα από το 2008 μέχρι και το τέλος του 2012. Το συγκεκριμένο νομικό πλαίσιο προκάλεσε πολυπλοκότητα και σύγχυση τόσο στις επιχειρήσεις , όσο και στις ελεγκτικές αρχές , αφού για τα ίδια περιστατικά ενδοομιλικής τιμολόγησης ήταν αρμόδιες δυο διαφορετικές υπηρεσίες. Έτσι , κρίθηκε απαραίτητη η εναρμόνιση των νομοθετημάτων για την απλοποίηση και εκλογίκευση του συνολικού νομοθετικού πλαισίου , ώστε να διαμορφωθεί με ενιαίο τρόπο το πεδίο εφαρμογής της υποχρεωτικής τεκμηρίωσης.

Τον Ιανουάριο του 2013 θεσπίστηκε ο ν 4110/2013 βάση του οποίου οι ενδοομιλικές συναλλαγές ελέγχονται πλέον αποκλειστικά από το Υπουργείο Οικονομικών και καταργείται το άρθρο 26 του Ν. 3728/2008. Επίσης , ρυθμίζεται ότι οι αρμόδιες ελεγκτικές υπηρεσίες της Φορολογικής Διοίκησης έχουν το δικαίωμα να ζητούν τους φακέλους τεκμηρίωσης για τις ως άνω διαχειριστικές περιόδους σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 26 του Ν 3728/2008 και να αξιοποιούν ή να ελέγχουν αυτούς στο πλαίσιο των διενεργούμενων από αυτές φορολογικών ελέγχων , σύμφωνα με τις ισχύουσες σε κάθε διαχειριστική περίοδο διατάξεις. Με το παραπάνω νομοθέτημα διαμορφώνεται ένα σαφέστερο πλαίσιο τεκμηρίωσης των ενδοομιλικών συναλλαγών και επιχειρείται η ενίσχυση της διαφάνειας των συναλλαγών μεταξύ των συνδεδεμένων επιχειρήσεων , η απλοποίηση των διαδικασιών , αλλά και η προστασία του υγιούς ανταγωνισμού. Επίσης, για πρώτη φορά εισάγεται η έννοια της “προέγκρισης μεθοδολογίας” για την τιμολόγηση μελλοντικών συναλλαγών , της δυνατότητας δηλαδή των πολυεθνικών επιχειρήσεων που έχουν θυγατρικές στην Ελλάδα να καταθέτουν στο Υπουργείο Οικονομικών συγκεκριμένη μεθοδολογία βάσει της οποίας θα διενεργούν τις τιμολογήσεις τους. Η πρακτική αυτή είναι διαδεδομένη στο εξωτερικό καθώς επιτρέπει αφενός στις επιχειρήσεις να απαλλάσσονται από γραφειοκρατικές διαδικασίες και αφετέρου στο Δημόσιο να

γνωρίζει ότι θα υπάρχει σαφής τρόπος τιμολόγησης και να προϋπολογίζει με μεγαλύτερη ακρίβεια τα μελλοντικά έσοδα από φόρους.

Τέλος , με την κατάργηση του Ν. 2238/1994 και τη θεσμοθέτηση του νέου Κώδικα Φορολογίας εισοδήματος Ν. 4172/2013 και του Ν. 4174/2013 Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας , διαφοροποιείται για μία ακόμη φορά ο εννοιολογικός προσδιορισμός των συνδεδεμένων προσώπων , εξαιρούνται τα φυσικά πρόσωπα από την υποχρέωση τήρησης της αρχής των ίσων αποστάσεων και καθιέρωσε υποχρέωση τήρησης αυτής για όλα τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες ανεξάρτητα αν αυτά ασκούν εμπορική δραστηριότητα ή όχι.

Ιδιαίτερη σημασία έχει το άρθρο 51 του νέου ΚΦΕ , σύμφωνα με το οποίο η μεταβίβαση ή χορήγηση άδειας χρήσης άυλων περιουσιακών στοιχείων πρέπει να γίνεται έναντι ανταγωνιστικού αντιτίμου , λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές λειτουργίες και κινδύνους. Στην περίπτωση που δεν μπορούν να παρασχεθούν αποδεικτικά στοιχεία λόγω μη ύπαρξης συγκρίσιμων συναλλαγών , ένα συμβατό με την Αρχή των ίσων Αποστάσεων αντίτιμο δύναται να υπολογιστεί με την προεξόφληση των αναμενόμενων μελλοντικών κερδών.

Επισημαίνεται ότι ο νέος ΚΦΕ εμπεριέχει γενικά στοιχεία αναφορικά με τις ενδοομιλικές συναλλαγές , παραπέμποντας με την παράγραφο 2 του άρθρου 50 τους φορολογούμενους στις Κατευθυντήριες Γραμμές του ΟΟΣΑ για τον τρόπο εφαρμογής των διατάξεών του.⁷

2.2. ΤΙ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ Ο ΚΩΔΙΚΑΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ (ΚΦΔ) ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΝΔΟΟΜΙΛΙΚΕΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ ΝΟΜΟΣ 4174/2013

2.2.1 Άρθρο 21 – Φάκελος τεκμηρίωσης σύμφωνα με τον ΚΦΔ

1. Για τις μεταξύ τους συναλλαγές που εμπίπτουν στο άρθρο 50 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, καθώς και τη μεταξύ τους μεταφορά λειτουργιών του

⁷ Transfer pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations

άρθρου 51 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, τα συνδεδεμένα πρόσωπα κατά την έννοια της περίπτωσης ζ του άρθρου 2 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, υποχρεούνται να τηρούν Φάκελο Τεκμηρίωσης. Φάκελο Τεκμηρίωσης υποχρεούνται να τηρούν και οι μόνιμες εγκαταστάσεις αλλοδαπών επιχειρήσεων στην Ελλάδα, για τις παραπάνω συναλλαγές τους με το κεντρικό ή με τα συνδεδεμένα πρόσωπα του κεντρικού τους στην αλλοδαπή, καθώς και τα ημεδαπά Νορικό πρόσωπα και νυφικές οντότητες για τις παραπάνω συναλλαγές τους με μόνιμες εγκαταστάσεις που διατηρούν στην αλλοδαπή.

2. Οι υπόχρεοι της παραγράφου 1 απαλλάσσονται από την υποχρέωση τήρησης Φακέλου Τεκμηρίωσης, εφόσον:

- α) οι παραπάνω συναλλαγές ή μεταφορά λειτουργιών ανέρχονται μέχρι εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ ετησίως και αθροιστικώς, όταν ο κύκλος εργασιών του υπόχρεου δεν υπερβαίνει τα πέντε (5) εκατομμύρια ευρώ ετησίως, ή
- β) οι παραπάνω συναλλαγές ή μεταφορά λειτουργιών ανέρχονται μέχρι διακόσιες χιλιάδες (200.000) ευρώ ετησίως και αθροιστικώς, όταν ο κύκλος εργασιών του υπόχρεου υπερβαίνει τα πέντε (5) εκατομμύρια ευρώ ετησίως.

3. Ο Φάκελος Τεκμηρίωσης αποτελείται από το Βασικό Φάκελο Τεκμηρίωσης και τον Ελληνικό Φάκελο Τεκμηρίωσης, κατά περίπτωση, και συνοδεύεται από Συνοπτικό Πίνακα Πληροφοριών, ο οποίος υποβάλλεται ηλεκτρονικά στη Φορολογική Διοίκηση εντός πενήντα (50) ημερών από το τέλος κάθε φορολογικού έτους.

4. Ο Φάκελος Τεκμηρίωσης τηρείται στην έδρα του υπόχρεου καθ' όλο το χρονικό διάστημα, για το οποίο υφίσταται υποχρέωση διαφύλαξης των βιβλίων και στοιχείων του αντίστοιχου φορολογικού έτους. Ο Φάκελος Τεκμηρίωσης τίθεται στη διάθεση της Φορολογικής Διοίκησης οποτεδήποτε ζητηθεί από αυτή εντός τριάντα (30) ημερών από την παραλαβή του σχετικού αιτήματος από τον υπόχρεο.

5. Σε περίπτωση μεταβολής των συνθηκών της αγοράς που επηρεάζουν την πληροφόρηση και τα δεδομένα που περιέχονται στο Φάκελο Τεκμηρίωσης, ο υπόχρεος οφείλει να ενημερώνει ή να επικαιροποιεί το Φάκελο Τεκμηρίωσης έως το τέλος του φορολογικού έτους, εντός του οποίου έλαβε χώρα η μεταβολή.

6. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα καθορίζονται και εξειδικεύονται το ακριβές περιεχόμενο και τα στοιχεία που περιέχονται στο Φάκελο Τεκμηρίωσης, το Βασικό

Φάκελο Τεκμηρίωσης, τον Ελληνικό Φάκελο Τεκμηρίωσης και το Συνοπτικό Πίνακα Πληροφοριών, οι περιπτώσεις κατά τις οποίες οι παραπάνω φάκελοι θεωρούνται μη πλήρεις ή μη επαρκείς, οι αποδεκτές μέθοδοι καθορισμού των τιμών των συναλλαγών, οι μέθοδοι καθορισμού του αποδεκτού εύρους των τιμών ή του περιθωρίου κέρδους και ο υπολογισμός του κύκλου εργασιών για τους υπόχρεους που εξαιρούνται από την υποχρέωση τήρησης του φακέλου τεκμηρίωσης.⁸

2.2.2 Περιεχόμενο Φακέλου Τεκμηρίωσης

Ο «φάκελος τεκμηρίωσης» αποτελείται από δύο μέρη, τον «βασικό φάκελο τεκμηρίωσης» και τον «ελληνικό φάκελο τεκμηρίωσης», ο οποίος συμπληρώνει τον «βασικό φάκελο» και περιέχει πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με τις προς τεκμηρίωση συναλλαγές.

I. Βασικός Φάκελος Τεκμηρίωσης

Ο «βασικός φάκελος», ο οποίος σε περίπτωση ομίλου είναι κοινός για όλες τις επιχειρήσεις του ομίλου, περιέχει κοινές τυποποιημένες πληροφορίες για τον υπόχρεο, τις μόνιμες εγκαταστάσεις του και τα συνδεδεμένα με αυτόν πρόσωπα.

Πιο αναλυτικά περιλαμβάνει τα εξής στοιχεία:

- α)** μια γενική περιγραφή των δραστηριοτήτων και της στρατηγικής του υπόχρεου, συμπεριλαμβανομένων των αλλαγών που έγιναν σε σύγκριση με το προηγούμενο φορολογικό έτος,
- β)** μια γενική περιγραφή, σε περίπτωση ομίλου, της οργανωτικής, νομικής και λειτουργικής δομής του, που περιλαμβάνει το οργανόγραμμα, τον κατάλογο των μελών του, συμπεριλαμβανομένων των μόνιμων εγκαταστάσεων, περιγραφή της σχέσης σύνδεσης αυτών, καθώς και τις αλλαγές σε σύγκριση με το προηγούμενο φορολογικό έτος στην ιδιοκτησία των άυλων περιουσιακών στοιχείων, των

⁸ Ευθύμιος Χρ. Αναγνώστου , Ορκωτός Ελεγκτής Λογιστής Μέλος της Ε.Σ.Υ.Ο.Ε.Λ. , Διδάσκων στο Ι.Ε.Σ.Ο.Ε.Λ.

χρηματοοικονομικών συναλλαγών και των φορολογικών αποτελεσμάτων του
ομίλου

γ) μια γενική περιγραφή των συνδεδεμένων προσώπων ή και των μονίμων εγκαταστάσεων τους που συμμετέχουν στις προς τεκμηρίωση συναλλαγές,

δ) μια γενική περιγραφή των προς τεκμηρίωση συναλλαγών στις οποίες συμμετέχουν τα συνδεδεμένα πρόσωπα, ήτοι μια γενική περιγραφή:

(i) της φύσης των συναλλαγών (πώληση αγαθών, παροχή υπηρεσιών, χρηματοοικονομικές συναλλαγές, άυλα περιουσιακά στοιχεία, κλπ.),

(ii) της ροής των τιμολογίων και

(iii) του ύψους των συναλλαγών

ε) μια γενική περιγραφή των επιτελούμενων λειτουργιών, των κινδύνων που αντιμετωπίζονται, καθώς και των αλλαγών που μπορεί να επέρχονται στις λειτουργίες και στους κινδύνους σε σχέση με το προηγούμενο φορολογικό έτος, **στ)** την ιδιοκτησία άυλων περιουσιακών στοιχείων (διπλώματα ευρεσιτεχνίας, εμπορικά σήματα, εμπορικές ονομασίες, τεχνογνωσία, κλπ.) και την πληρωμή ή είσπραξη δικαιωμάτων,

ζ) μια περιγραφή της τιμολογιακής πολιτικής του που να επεξηγεί την τήρηση της αρχής της ανοιχτής αγοράς (Arm's Length Principle) στις ενδοομιλικές συναλλαγές,

η) κατάλογο συμφωνιών κατανομής κόστους, αποφάσεων προέγκρισης μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης και δικαστικών αποφάσεων που αφορούν τα μέλη του ομίλου, σχετικά με τον καθορισμό των τιμών των ενδοομιλικών συναλλαγών τους,

θ) περιγραφή των συναλλαγών που πραγματοποιήθηκαν εντός του φορολογικού έτους, με πρόσωπα που ο υπόχρεος κατέστη συνδεδεμένος ή διακόπηκε η σχέση σύνδεσης εντός του ιδίου φορολογικού έτους, πριν την σύνδεση ή μετά τη διακοπή προκειμένου να παρέχεται η δυνατότητα, εάν πληρούν τα κριτήρια συγκρισιμότητας, να χρησιμοποιηθούν ως συγκριτικά στοιχεία. **II. Ελληνικός φάκελος τεκμηρίωσης**

Ο «Ελληνικός φάκελος τεκμηρίωσης» περιέχει τα ακόλουθα στοιχεία:

α) λεπτομερή περιγραφή του υπόχρεου και της στρατηγικής του, συμπεριλαμβανομένων των αλλαγών που έγιναν σε σύγκριση με το προηγούμενο φορολογικό έτος,

β) λεπτομερή περιγραφή των προς τεκμηρίωση συναλλαγών η οποία περιλαμβάνει:

- i) τη φύση των συναλλαγών (πώληση αγαθών, παροχή υπηρεσιών, χρηματοοικονομικές συναλλαγές, άυλα περιουσιακά στοιχεία, κλπ.),
- ii) τη ροή των τιμολογίων iii) το ύψος των συναλλαγών iv) περιγραφή των έκτακτων συναλλαγών ή γεγονότων, συμπεριλαμβανομέ-

νων εκείνων που προκύπτουν από τη μεταφορά λειτουργιών όπως αυτή ορίζεται από τις διατάξεις του άρθρου 51 του ν.4172/2013 (ΚΦΕ) ειδικότερα σε περίπτωση πώλησης/αγοράς ή μεταβίβασης άυλων περιουσιακών στοιχείων σε ή από συνδεδεμένο πρόσωπο, πρόσθετες πληροφορίες (σχετικά με τις συναλλαγές αυτές) για την τήρηση της αρχής των ίσων αποστάσεων, δηλαδή την τιμή στην οποία ένα ανεξάρτητο πρόσωπο θα ήταν διατεθειμένο να πουλήσει ή μεταβιβάσει και την αξία στην οποία ένα ανεξάρτητο πρόσωπο θα ήταν διατεθειμένο να αποκτήσει το εν λόγω άυλο περιουσιακό στοιχείο υπό συγκρίσιμες συνθήκες, λαμβάνοντας υπόψη τα αναμενόμενα οφέλη και τη χρησιμότητα για την επιχείρησή του γ) συγκριτική ανάλυση, ήτοι:

i) χαρακτηριστικά των περιουσιακών στοιχείων και των υπηρεσιών, καθώς και συναφείς πληροφορίες σχετικά με εσωτερικά και/ή εξωτερικά συγκριτικά στοιχεία, εφόσον διατίθενται. Ειδικοί παράγοντες πρέπει να ληφθούν υπόψη προκειμένου να δικαιολογηθεί η συγκρισιμότητα των άυλων περιουσιακών στοιχείων και η σύμφωνη με την αρχή των ίσων αποστάσεων τιμή όπως: τα αναμενόμενα οφέλη, γεωγραφικοί περιορισμοί, μεταβίβαση δικαιωμάτων αποκλειστικότητας ή όχι, συμμετοχή του αποκτώντος στις μελλοντικές εξελίξεις ii) λειτουργική ανάλυση (επιτελούμενες λειτουργίες, περιουσιακά στοιχεία που χρησιμοποιούνται, επιχειρηματικοί κίνδυνοι),

iii) συμβατικοί όροι, iv) οικονομικές συνθήκες

και

v) ειδικές στρατηγικές της επιχείρησης

δ) επεξήγηση για την επιλογή και τον τρόπο εφαρμογής της/των μεθόδου/ων καθορισμού των τιμών των ενδοομιλικών συναλλαγών,

ε) περιγραφή της εφαρμογής της πολιτικής του υπόχρεου σχετικά με το καθορισμό των τιμών των ενδοομιλικών συναλλαγών,

- στ)** δέσμευση του υπόχρεου να παρέχει κάθε συμπληρωματική πληροφορία σχετική με τις ενδοομιλικές συναλλαγές του, κατόπιν αιτήματος της Φορολογικής Διοίκησης και εντός εύλογης προθεσμίας, ιδιαιτέρως στη περίπτωση φορολογικού ελέγχου,
- ζ)** δικαιολόγηση του τρόπου υπολογισμού της αναπροσαρμογής, όταν ο υπόχρεος αναπροσαρμόζει τα φορολογητέα κέρδη του προκειμένου να συμμορφωθεί με την αρχή των ίσων αποστάσεων,
- η)** περιγραφή και λεπτομερή αιτιολόγηση τυχόν προσαρμογών που έχουν γίνει για την επίτευξη συγκρισιμότητας,
- θ)** πρόσθετες πληροφορίες για συναλλαγές που διενεργούνται με συνδεδεμένα πρόσωπα που είναι εγκατεστημένα ή έχουν τη φορολογική τους κατοικία σε κράτη μη συνεργάσιμα στο φορολογικό τομέα, που σε περίπτωση ομίλου θα περιλαμβάνουν και τα στοιχεία του ισολογισμού και της κατάστασης αποτελεσμάτων χρήσεως του/των συνδεδεμένου/ων προσώπου/ων,
- ι)** διάγραμμα ροής των συναλλαγών, συμπεριλαμβανομένων και των έκτακτων,
- κ)** αντίγραφα των συμβάσεων που διέπουν τις υπό τεκμηρίωση συναλλαγές.».

2.2.3 Άρθρο 22 – Προέγκριση μεθοδολογίας Ενδοομιλικής τιμολόγησης

Συνδεδεμένα πρόσωπα κατά την έννοια της περίπτωσης ζ του άρθρου 2 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, μόνιμες εγκαταστάσεις αλλοδαπής επιχείρησης στην Ελλάδα, για τις συναλλαγές

τους με το κεντρικό, καθώς και με τις συνδεδεμένες εταιρείες του κεντρικού τους στην αλλοδαπή, καθώς και μόνιμες εγκαταστάσεις που διατηρεί στην αλλοδαπή ελληνική επιχείρηση δύνανται να υποβάλουν στον Γενικό Γραμματέα αίτηση προέγκρισης της μεθοδολογίας για την τιμολόγηση συγκεκριμένων μμελλοντικών διασυνοριακών συναλλαγών τους με συνδεδεμένες επιχειρήσεις.

2. Αντικείμενο της προέγκρισης της προηγούμενης παραγράφου αποτελεί το ενδεδειγμένο σύνολο

κριτηρίων που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό των τιμών ενδοομιλικών συναλλαγών κατά τη

διάρκεια μιας συγκεκριμένης χρονικής περιόδου. Τα κριτήρια αυτά περιλαμβάνουν κυρίως τη χρησιμοποιούμενη μέθοδο τεκμηρίωσης, τα στοιχεία σύγκρισης ή αναφοράς και τις σχετικές προσαρμογές, καθώς και τις κρίσιμες παραδοχές για τις μελλοντικές συνθήκες.

Αντικείμενο της προέγκρισης μπορεί επίσης να αποτελέσει και κάθε άλλο εξειδικευμένο ζήτημα που αφορά την τιμολόγηση των συναλλαγών με συνδεδεμένες επιχειρήσεις.

3. Ο Γενικός Γραμματέας εξετάζει την αίτηση και την αποδέχεται ή την απορρίπτει. Η σχετική απόφαση εκδίδεται εντός εκατόν είκοσι (120) ημερών από την υποβολή της αίτησης προέγκρισης μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης και κοινοποιείται στους αιτούντες. Η διάρκεια ισχύος της απόφασης προέγκρισης δεν δύναται να υπερβαίνει τα τέσσερα (4) έτη και η χρονική ισχύς της δεν δύναται να ανατρέχει σε φορολογικό έτος που έχει παρέλθει κατά τη στιγμή της υποβολής της αίτησης προέγκρισης.

4. Οι τιμές των ενδοομιλικών συναλλαγών της επιχείρησης, τις οποίες αφορά η απόφαση προέγκρισης, θεωρούνται ότι δεν διαφέρουν από αυτές που θα είχαν συμφωνηθεί μεταξύ ανεξάρτητων προσώπων, εφόσον τηρούνται τα οριζόμενα στην

απόφαση αυτή. Ο φορολογικός έλεγχος των συναλλαγών, οι οποίες αποτελούν αντικείμενο της προέγκρισης, περιορίζεται στην επαλήθευση, ότι τηρήθηκαν τα οριζόμενα στην απόφαση προέγκρισης και ότι εξακολουθούν να ισχύουν οι παραδοχές, οι περιστάσεις και οι όροι στις οποίες αυτή βασίστηκε.

Πέραν των υποχρεώσεων τήρησης και διαφύλαξης στοιχείων που επιβάλλονται από άλλες διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας, η επιχείρηση υποχρεούται να διαφυλάσσει τα στοιχεία τεκμηρίωσης που αφορούν την απόφαση προέγκρισης για το χρονικό διάστημα για το οποίο υφίσταται υποχρέωση διαφύλαξης βιβλίων και στοιχείων κάθε φορολογικού έτους το οποίο αφορά η απόφαση προέγκρισης.

5. Η απόφαση προέγκρισης αναθεωρείται οποτεδήποτε κατά τη διάρκεια ισχύος της, είτε κατόπιν αίτησης από το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, είτε αυτεπάγγελτα από τον Γενικό Γραμματέα, στις εξής περιπτώσεις:

α) εφόσον οι κρίσιμες παραδοχές στις οποίες βασίστηκε η απόφαση προέγκρισης αποδειχθούν εσφαλμένες,

β) εφόσον επήλθε ουσιώδης μεταβολή των κρίσιμων παραδοχών ή συνθηκών που καθιστά αδύνατη την τήρηση των οριζόμενων στην απόφαση προέγκρισης,

γ) σε περίπτωση εφαρμογής της διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού της εκάστοτε εφαρμοστέας διμερούς σύμβασης για την αποφυγή της διπλής φορολογίας ή της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας σε περίπτωση διορθώσεως των κερδών συνδεδεμένων επιχειρήσεων για τις ίδιες συναλλαγές του ίδιου φορολογουμένου.

Ο Γενικός Γραμματέας εκδίδει απόφαση για την αναθεώρηση της αρχικής απόφασης προέγκρισης, η οποία κοινοποιείται στους αιτούντες και έχει τα αποτελέσματα που ορίζονται στην παράγραφο 4, αρχής γενομένης από την έκδοσή της.

6. Η απόφαση προέγκρισης δύναται να ανακληθεί από τη Φορολογική Διοίκηση κατά τη διάρκεια ισχύος της στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) εφόσον διαπιστωθεί, ότι τα στοιχεία ή κρίσιμες παραδοχές στα οποία βασίστηκε η απόφαση προέγκρισης ήταν ανακριβείς, λόγω εσφαλμένης ερμηνείας ή πλημμελειών που αποδίδονται στον φορολογούμενο.

β) εφόσον διαπιστωθεί, ότι οι αιτούντες δεν τήρησαν ουσιώδη όρο ή υποχρέωση που ορίζονται στην απόφαση προέγκρισης.

Σε περίπτωση ανάκλησης, η απόφαση προέγκρισης θεωρείται ως μηδέποτε εκδοθείσα.

7. Η απόφαση προέγκρισης δύναται να ακυρωθεί από τη Φορολογική Διοίκηση οποτεδήποτε κατά τη διάρκεια ισχύος της στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) εφόσον διαπιστωθεί ότι επήλθε ουσιώδης μεταβολή των κρίσιμων παραδοχών ή συνθηκών στις οποίες βασίστηκε η απόφαση προέγκρισης,

β) εφόσον διαπιστωθεί ότι η επιχείρηση δεν τήρησε ουσιώδεις όρους ή υποχρεώσεις που ορίζονται από την απόφαση της προέγκρισης ,

γ) εφόσον επέλθει ουσιώδης μεταβολή των εφαρμοστέων φορολογικών διατάξεων οι οποίες επηρεάζουν ουσιωδώς την απόφαση προέγκρισης.

Δεν επιτρέπεται η ακύρωση της απόφασης προέγκρισης , εφόσον είναι δυνατή η αναθεώρησή της σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 5.

Σε περίπτωση ακύρωσης , η ισχύς της απόφασης προέγκρισης παύει από το χρονικό σημείο που ορίζεται με την απόφαση ακύρωσης .

8. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα ορίζονται τα ειδικότερα θέματα τα οποία είναι αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων και ειδικότερα η διαδικασία για την προέγκριση μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης , την αναθεώρηση , την ανάκληση και την ακύρωσή της , το ειδικότερο περιεχόμενο της αίτησης προέγκρισης , τα σχετικά παράβολα , η διαδικασία συνεννόησης με τις αρμόδιες αρχές άλλων εμπλεκόμενων κρατών , ο τύπος και το περιεχόμενο των αποφάσεων της Φορολογικής Διοίκησης , καθώς και κάθε σχετικό θέμα.⁹

⁹ Ν.4174/2013

2.3. Ενδοομιλικές συναλλαγές και φάκελος τεκμηρίωσης ενδοομιλικών συναλλαγών κατά τα οριζόμενα των άρθρων 2 και 50 του Ν. 4172/2013

Οι ορισμοί των συνδεδεμένων προσώπων ή των συνδεδεμένων επιχειρήσεων , αρχικά αναφέρονταν στο άρθρο 42 παράγραφος 4 του Ν. 2190/1920 , μέχρι την εφαρμογή του άρθρου 11 του Ν. 4110/2013. Στη συνέχεια , από 1.1.2014 ισχύουν οι ορισμοί του άρθρου 2 παράγραφος ζ του Ν. 4172/2013 , όπου συνδεδεμένο πρόσωπο θεωρείται : κάθε πρόσωπο το οποίο συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση , τον έλεγχο ή το κεφάλαιο άλλου προσώπου , το οποίο είναι συγγενικό πρόσωπο ή με το οποίο συνδέεται , ήτοι :

- a. Κάθε πρόσωπο που κατέχει άμεσα ή έμμεσα μετοχές , μερίδια ή συμμετοχή στο κεφάλαιο τουλάχιστον 33% , βάσει αξίας ή αριθμού ή δικαιώματα σε κέρδη ή δικαιώματα ψήφου
- b. Δύο ή περισσότερα πρόσωπα , εάν κάποιο πρόσωπο κατέχει άμεσα ή έμμεσα μετοχές , μερίδια δικαιώματα ψήφου ή συμμετοχής στο κεφάλαιο τουλάχιστον 33% , βάσει αξίας ή αριθμού ή δικαιώματα σε κέρδη ή δικαιώματα ψήφου
- c. Κάθε πρόσωπο με το οποίο υπάρχει σχέση άμεσης ή έμμεσης ουσιώδους διοικητικής εξάρτησης ή ελέγχου ή ασκεί καθοριστική επιρροή ή έχει τη δυνατότητα άσκησης καθοριστικής επιρροής άλλου προσώπου ή σε περίπτωση που και τα δύο πρόσωπα έχουν σχέση άμεσης ή έμμεσης ουσιώδους διοικητικής εξάρτησης ή ελέγχου ή δυνατότητα άσκησης καθοριστικής επιρροής από τρίτο πρόσωπο.

Διευκρινίσεις για την εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων και γενικά για τα θέματα των ενδοομιλικών συναλλαγών περιλαμβάνει η ΠΟΛ. 1142/2.7.2015 και τα έγγραφα με Αρ. Πρωτ. 10025/23.4.2015 και 8907/6.4.2015 που έχει εκδώσει το Κέντρο Ελέγχου Μεγάλων Επιχειρήσεων (Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ.).

Επίσης , συνδεδεμένα πρόσωπα θεωρούνται όταν υπάρχει , σχέση άμεσης ή έμμεσης ουσιώδους διοικητικής εξάρτησης ενός προσώπου από άλλο πρόσωπο ή άμεσης ή έμμεσης ουσιώδους διοικητικής εξάρτησης δύο προσώπων από τρίτο πρόσωπο , κατά την έννοια της υποπερίπτωσης c των ως άνω διατάξεων , υπάρχει

όταν ενδεικτικά (και όχι περιοριστικά) , προκύπτουν ή διαπιστώνονται μια ή περισσότερες από τις παρακάτω περιπτώσεις / καταστάσεις :

- Περισσότερο από το ήμισυ των μελών του διοικητικού συμβουλίου ή ένας ή περισσότεροι διευθύνοντες σύμβουλοι ή διαχειριστές του διορίζονται από το άλλο πρόσωπο,
- Το ίδιο πρόσωπο ή πρόσωπα που συμμετέχουν στη διοίκηση του ενός προσώπου με την ιδιότητα του διευθύνοντος συμβούλου ή του διαχειριστή , συμμετέχουν και στη διοίκηση του άλλου προσώπου με την ιδιότητα του διευθύνοντος συμβούλου ή διαχειριστή ,
- Τρίτο πρόσωπο διορίζει και στα δύο πρόσωπα , περισσότερο από το ήμισυ των μελών του διοικητικού συμβουλίου τους ή έναν ή περισσότερους από τους διευθύνοντες συμβούλους τους ή διαχειριστές τους.

Όσον αφορά στη σχέση άμεσου ή έμμεσου ελέγχου ή άσκησης καθοριστικής επιρροής ή δυνατότητα άσκησης καθοριστικής επιρροής ενός προσώπου σε άλλο πρόσωπο ή άμεσου ή έμμεσου ελέγχου ή δυνατότητα επιρροής δύο προσώπων από τρίτο πρόσωπο , κατά την έννοια της ίδιας ως άνω υποπερίπτωσης γι αυτή υπάρχει , ενδεικτικά (και όχι περιοριστικά) , όταν προκύπτουν ή διαπιστώνονται μία ή περισσότερες από τις κάτωθι καταστάσεις :

- Το πρόσωπο (με εξαίρεση τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα) έχει δανείσει ή παρέχει εγγυήσεις για πιστώσεις του άλλου προσώπου και το ύψος του δανείου και των εγγυήσεων υπερβαίνει το πενήντα τοις εκατό του συνόλου του ενεργητικού του δανειολήπτη ,
- Τρίτο πρόσωπο (με εξαίρεση τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα) έχει δανείσει ή παρέχει εγγυήσεις για πιστώσεις και στα δύο πρόσωπα και το ύψος του δανείου και των εγγυήσεων υπερβαίνει το 50 % του συνόλου του ενεργητικού των δανειοληπτών ,
- Το ένα πρόσωπο προμηθεύει ή ορίζει τον/τους προμηθευτές σε ποσοστό τουλάχιστον 90% των πρώτων και βοηθητικών υλών που απαιτούνται για την παραγωγή του συνόλου των προϊόντων του άλλου προσώπου και προκύπτει από σύμβαση ότι καθορίζει τις τελικές τιμές πώλησης των

προϊόντων. Η σχέση δικαιοπαρόχου – δικαιοδόχου σε περιπτώσεις συμβάσεων δικαιόχρησης (franchising) δεν συνιστά από μόνη της σχέση σύνδεσης κατά την έννοια της περίπτωσης ζ του άρθρου 2 του Ν. 4172/2013.

Με το άρθρο 50 του Ν. 4172/2013 , καθιερώνεται η υποχρέωση για ημεδαπή επιχείρηση , όταν πραγματοποιούνται συναλλαγές μία ή περισσότερες , διεθνείς ή και εγχώριες με οικονομικούς ή εμπορικούς όρους διαφορετικούς από εκείνους που θα ίσχυαν μεταξύ μη συνδεδεμένων προσώπων (ανεξάρτητων επιχειρήσεων) κατά την έννοια του άρθρου 2 του Ν. 4172/2013 ή μεταξύ των συνδεδεμένων επιχειρήσεων και τρίτων , οποιαδήποτε κέρδη τα οποία χωρίς τους όρους αυτούς θα είχαν πραγματοποιηθεί από την ημεδαπή επιχείρηση , αλλά τελικά δεν πραγματοποιήθηκαν λόγω διαφορετικών όρων (αρχή των ίσων αποστάσεων) , να περιλαμβάνονται στα κέρδη της επιχείρησης μόνο στο βαθμό που δεν μειώνουν το ποσό του καταβλητέου φόρου. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται και ερμηνεύεται σύμφωνα με τις γενικές αρχές και τις κατευθυντήριες γραμμές του ΟΟΣΑ για τις ενδοομιλικές συναλλαγές και είναι σε πλήρη συμφωνία με τα οριζόμενα του άρθρου 39 του παλαιού Κ.Φ.Ε. (2238/1994). Σύμφωνα με τον παλαιό Κ.Φ.Ε. δεν υπήρχε υποχρέωση για τήρηση συναλλαγών ενδοομιλικών συναλλαγών , αλλά η εξακρίβωση και ο προσδιορισμός των ανωτέρω συναλλαγών και κερδών γινόταν από τους ελεγκτές της φορολογικής διοίκησης.

3.ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΝΔΟΟΜΙΛΙΚΗΣ ΤΙΜΟΛΟΓΗΣΗΣ

3.1 Εισαγωγή στις μεθόδους ενδοομιλικής τιμολόγησης

Για την αποφυγή πιθανόν προστίμων, οι φορολογούμενοι θα πρέπει να τεκμηριώνουν πως καθορίζονται οι πραγματικές ενδοομιλικές συναλλαγές.

Η τεκμηρίωση θα πρέπει να περιλαμβάνει και να αναλύει εκτενώς τα σχετικά συνδιαλεγόμενα μέρη, τις λειτουργίες που εκτελούνται και τους κινδύνους, που έχει υποθέσει το κάθε μέρος. Επιπρόσθετα, οι φορολογούμενοι οφείλουν να αποδεικνύουν πως τα αποτελέσματα της μεθόδου ενδοομιλικής τιμολόγησης

που έχουν επιλέξει, είναι συμβατά με την αρχή των ίσων αποστάσεων (arm's length principal). Δεν υπάρχει μία αυστηρή σχέση ιεραρχίας για τις μεθόδους, αφού λαμβάνει υπόψη τα γεγονότα και τις περιστάσεις της κάθε υπόθεσης, συνεκτιμώντας τα αντίστοιχα πλεονεκτήματα και αδυναμίες της κάθε μεθόδου, τη φύση των ελεγχόμενων συναλλαγών, τη διαθεσιμότητα αξιόπιστων δεδομένων και το βαθμό συγκρισιμότητας μεταξύ των ελεγχόμενων και των ανεξάρτητων συναλλαγών. Οι μέθοδοι τεκμηρίωσης διαχωρίζονται σε παραδοσιακές (traditional transactional methods) ή κλασσικές μεθόδους και τις συναλλακτικές μεθόδους (transactional profit method). Οι παραδοσιακές είναι και οι μέθοδοι που χαίρουν την εκτίμηση των περισσότερων φορολογικών αρχών ανά τον κόσμο, σε αντίθεση με τις μη παραδοσιακές που εφαρμόζονται μόνο όταν δεν υπάρχουν αρκετά στοιχεία, ή δεν υπάρχουν οι απαραίτητες συνθήκες για τη χρήση των παραδοσιακών. Στην κατηγορία των παραδοσιακών μεθόδων εντάσσονται αναλυτικά: η μέθοδος της "συγκρίσιμης μη-ελεγχόμενης τιμής" (comparable uncontrolled price method, CUP), η μέθοδος της "τιμής μεταπώλησης μείον" (resale price method, RPM) και η μέθοδος του "κόστους συν κέρδους" ή "επιπρόσθετου κόστους" (cost plus method, CPM). Από την άλλη πλευρά, υφίστανται οι μη παραδοσιακές μέθοδοι, που περιλαμβάνουν τις μεθόδους κέρδους συναλλαγής και στις μεθόδους συνολικού κέρδους. Στις μεθόδους κέρδους συναλλαγής, εντάσσεται η μέθοδος του επιμερισμού του κέρδους (profit split method, PSM) και η μέθοδος του καθαρού κέρδους συναλλαγής (transactional net margin method, TNMM). Στις μεθόδους του συνολικού κέρδους έχουμε τη μέθοδο της σύγκρισης του κέρδους (comparable profit method) και τη μέθοδο του συνολικού επιμερισμού βάσει μαθηματικού τύπου (global formulary apportionment method).

I. Ο κανόνας της καλύτερης τιμολόγησης (best method rule)

Ο κανόνας αυτός θεωρείται δεδομένος για κάθε είδους συναλλαγή. Σύμφωνα με αυτόν, η πιο κατάλληλη μέθοδος, και κατά συνέπεια αυτή που θα πρέπει να χρησιμοποιείται, είναι αυτή που παρέχει την πιο ακριβή μέτρηση των αποτελεσμάτων των ίσων αποστάσεων σύμφωνα με τις συνθήκες (καταστάσεις και περιστάσεις), που εξελίσσεται η υπό εξέταση συναλλαγή. Μία και μόνο μία, από τις πιθανές μεθόδους καθορισμού των τιμών μεταβίβασης είναι η καλύτερη μέθοδος, ανάλογα με τα

γεγονότα και τις περιστάσεις του φορολογουμένου. Δύο κύριοι παράγοντες που καθορίζουν την πιο αξιόπιστη μέτρηση:

- Ο βαθμός συγκρισιμότητας μεταξύ της ελεγχόμενης συναλλαγής και κάθε μη ελεγχόμενο συγκρίσιμο στοιχείο (uncontrolled comparable). Ο γενικός κανόνας συγκρισιμότητας, που περιγράφει την καλύτερη μέθοδο, συνοψίζεται στο ότι οι συναλλαγές είναι πιο αξιόπιστες και συγκρίσιμες, αν υπάρχουν λίγες διαφορές σε αυτές τις συναλλαγές. Αντίστοιχα, είναι λιγότερο αξιόπιστες και λιγότερο συγκρίσιμες, εάν υπάρχουν πολλές διαφορές σε αυτές τις συναλλαγές.
- Η ποιότητα των δεδομένων και των παραδοχών (π.χ. οι οικονομικές παραδοχές) που χρησιμοποιούν οι φορολογούμενοι. Ο προσδιορισμός του κατά πόσον η μέθοδος καθορισμού των τιμών μεταβίβασης είναι το πιο αξιόπιστο μέτρο, εξαρτάται από τρεις πτυχές, που επηρεάζουν τα στοιχεία και τις παραδοχές και είναι οι ακόλουθες:

1. Πληρότητα και ακρίβεια των στοιχείων
2. Η αξιοπιστία των παραδοχών
3. Ευαισθησία των αποτελεσμάτων σε δεδομένα και παραδοχές

II. Ο κανόνας των ενσώματων αγαθών (*tangible property*)

Αναφέρει πως για την τεκμηρίωση των τιμών των υλικών αγαθών θα πρέπει κατά κόρον να χρησιμοποιούνται οι παραδοσιακές μέθοδοι που χαίρουν αποδοχής και προτίμησης των εμπορικών συνεταιρίων τόσο της Ευρώπης όσο και της Αμερικής. Δύο ακόμα μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιηθούν αν και μη παραδοσιακές για την τεκμηρίωση των υλικών περιουσιακών στοιχείων είναι η μέθοδος σύγκρισης του κέρδους και η μέθοδος του επιμερισμού του κέρδους.

III. Ο κανόνας των ασώματων αγαθών (*intangible property*)

Η αρχή των ίσων αποστάσεων για τα άυλα περιουσιακά στοιχεία θα πρέπει να εξετάζεται αυστηρά μόνο με τη μέθοδο του "κόστους συν κέρδους" και τη μέθοδο της σύγκρισης του κέρδους.

IV. Ο κανόνας της μεθόδου της σύγκρισης του κέρδους (*comparable profit method*)

Η μέθοδος της σύγκρισης του κέρδους απαιτεί λιγότερη συγκρισιμότητα από ότι οι παραδοσιακές μέθοδοι, αφού μόνο οι παρόμοιες σε ευρεία κλίμακα μη ελεγχόμενες συναλλαγές είναι απαραίτητες. Βασική αιτία αυτού αποτελεί το γεγονός πως η μέθοδος αυτή βασίζεται μόνο στις πιο πάνω συναλλαγές, με αποτέλεσμα το εύρος των ίσων αποστάσεων να είναι συνήθως περιορισμένο σε ενδοτεταρτημοριακό εύρος .

Παράλληλα όλες οι μέθοδοι τιμολόγησης ακολουθούν ορισμένα πρότυπα συγκρισιμότητας ώστε να έχουν τιμές ή αποτελέσματα στις ελεγχόμενες συναλλαγές εντός του εύρους των ίσων αποστάσεων. Σε περίπτωση που η τελευταία υπόθεση δεν ισχύει, τότε είναι απαραίτητη μία ρύθμιση στο διάμεσο του εύρους. Ταυτόχρονα, οι νομοθεσίες όλων των χωρών απαιτούν κάποια συγκεκριμένα πρότυπα ίσων αποστάσεων. Η συγκρισιμότητα καθορίζεται από το βαθμό ομοιότητας των λειτουργιών που εκτελούνται, τον κίνδυνο που έχουμε υποθέσει, τους συμβατικούς όρους πώλησης, τις οικονομικές συνθήκες και τη φύση των περιουσιακών στοιχείων. Όπως είναι αναμενόμενο, η κατάθεση τεκμηρίων τιμολόγησης βασίζεται σε δύο ανθρωποκεντρικούς πυλώνες. Ο πρώτος και πιο σημαντικός, είναι τα πρόστιμα που επιβάλλει η εκάστοτε φορολογική αρχή στους φορολογούμενους. Για παράδειγμα, η φορολογική αρχή των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (IRS) επιβάλλει πρόστιμο 20%, επί των μειωμένων ποσών που αναλογούν στις αναπροσαρμογές των τιμών μεταβίβασης, αν υπερβαίνουν κάποιο βασικό όριο. Το συγκεκριμένο ποσοστό που αντιστοιχεί ως πρόστιμο μπορεί να αυξηθεί, ανάλογα με το ποσό. Ο δεύτερος πυλώνας είναι η καλή πίστη του φορολογούμενου. Σε αυτή τη περίπτωση ο φορολογούμενος πρέπει να παρουσιάσει τεκμήρια πως έκανε μία προσπάθεια να προσδιορίσει την ορθή φορολογική του υποχρέωση.

Αξιοσημείωτο επίσης είναι πως δεν επιτρέπεται η χρήση περισσότερων από μία μεθόδων τεκμηρίωσης σε μία μόνο συναλλαγή και μάλιστα μπορεί να είναι εις βάρος του φορολογούμενου μία τέτοια στρατηγική. Ωστόσο υπάρχουν ορισμένες περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν υπάρχει μια πειστική προσέγγιση για την

τεκμηρίωση των τιμών, και συνεπώς είναι απαραίτητη μια ευέλικτη προσέγγιση, που θα συγκεντρώνει στοιχεία από διάφορες μεθόδους.¹⁰

3.2 Οι μέθοδοι

3.2.1 Παραδοσιακές Μέθοδοι

Οι κοινά αποδεκτές μέθοδοι ενδοομιλικής τιμολόγησης, που¹¹ διαχρονικά χρησιμοποιούνται διεθνώς, είναι αυτές που στηρίζονται στη συγκριτική ανάλυση των τιμών και παραθέτονται ως εξής:¹²

A. Μέθοδος της "συγκρίσιμης μη ελεγχόμενης τιμής" (comparable uncontrolled price method, CUP)

Η μέθοδος αυτή συγκρίνει την τιμή που χρεώνεται σε μια ελεγχόμενη συναλλαγή σε σχέση με εκείνη μιας συγκρίσιμης μη ελεγχόμενης συναλλαγής, που πραγματοποιείται σε συγκρίσιμες συνθήκες. Με άλλα λόγια, συγκρίνονται οι τιμές των συναλλαγών των συνδεδεμένων εταιριών του ομίλου με τις τιμές που εφαρμόζονται σε συγκρίσιμες συναλλαγές μεταξύ ανεξαρτήτων επιχειρήσεων. Έτσι, η βασική ιδέα της μεθόδου συνοψίζεται στην εξής ταυτότητα : **τιμή της**

ενδοομιλικής συναλλαγής = τιμή συναλλαγής ανεξάρτητων επιχειρήσεων

Αν υπάρχει κάποια διαφορά μεταξύ των δυο αυτών τιμών, αυτό μπορεί να υποδηλώνει ότι οι συνθήκες των εμπορικών και οικονομικών σχέσεων μεταξύ των συνδεδεμένων επιχειρήσεων δεν καθορίζονται όπως εκείνες του ελεύθερου ανταγωνισμού και συνεπώς η τιμή της ελεγχόμενης συναλλαγής θα πρέπει να αντικατασταθεί με εκείνη της ανεξάρτητης. Θα πρέπει, επομένως, να γίνει αναπροσαρμογή της τιμολόγησης. Η σύγκριση αυτή, αφορά τις τιμές που εφαρμόζονται είτε από την ίδια την ελεγχόμενη εταιρία σε συγκρίσιμες συναλλαγές της με ανεξάρτητες επιχειρήσεις (εσωτερική σύγκριση τιμών), είτε στις τιμές που εφαρμόζονται σε συγκρίσιμες συναλλαγές μεταξύ ανεξαρτήτων επιχειρήσεων (εξωτερική σύγκριση τιμών).

¹⁰ <http://www.transferpricing.gr/μέθοδοι> τεκμηρίωσης / παραδοσιακές μέθοδοι

¹¹ OECD – CTPA, Transfer Pricing Methods, 2010

¹² OECD Transfer Pricing Guidelines, 2010

Προαπαιτούμενο για την εφαρμογή της μεθόδου αποτελεί η διαθεσιμότητα στοιχείων για συγκρίσιμα αγαθά και θα πρέπει να εξεταστούν οι κάτωθι παράγοντες :

- a) Τα χαρακτηριστικά των αγαθών ή υπηρεσιών που αποτελούν το αντικείμενο των συναλλαγών
- b) Η λειτουργική ανάλυση , δηλαδή η αποτύπωση των σημαντικών οικονομικών λειτουργιών , των κινδύνων που αναλαμβάνονται και των παγίων (κτίρια , εξοπλισμός , άυλα κλπ) που χρησιμοποιούνται.
- c) Οι συμβατοί όροι , δηλαδή ο καταμερισμός ευθυνών , κινδύνων και οφελών μεταξύ των συνδεδεμένων επιχειρήσεων (προθεσμίες , εγγυητικοί όροι σε συμβόλαια κλπ)
- d) Οι οικονομικές συνθήκες (γεωγραφική θέση , μέγεθος αγοράς , έκταση ανταγωνισμού , ύπαρξη υποκατάστατων , επίπεδα προσφοράς και ζήτησης, αγοραστική δύναμη , κόστος παραγωγής , κόστος εργασίας , έκταση κυβερνητικών ρυθμίσεων , είδος αγοράς , ημερομηνία και χρόνος συναλλαγών).
- e) Οι επιχειρησιακές στρατηγικές που επιδιώκονται (προσπάθεια διεύθυνσης σε αγορές , ανάπτυξη νέων και καινοτόμων προϊόντων , βαθμός διαφοροποίησης , αύξηση μεριδίου αγοράς).

Ο φορολογούμενος στη συνέχεια εφαρμόζει το σχετικό κριτήριο της συγκρισιμότητας (που περιγράφονται ως ακολούθως) σε μία από τις τέσσερις κατηγορίες :¹³

1. Δεν παρατηρήθηκαν διαφορές. Η μέθοδος αυτή θα είναι η πιο άμεση και αξιόπιστη μέθοδος προσδιορισμού τιμής του πλήρους ανταγωνισμού. Η καλύτερη μέθοδος εφαρμόζεται σε αυτή την περίπτωση.
2. Μικρές διαφορές. Οι διαφορές είναι καθορισμένα και ευλόγως, και μπορούν να γίνουν προσαρμογές για τις διαφορές. Η μέθοδος θα είναι η πιο άμεση και αξιόπιστη μέθοδος για τον καθορισμό της τιμής ίσων αποστάσεων. Η καλύτερη μέθοδος εφαρμόζεται σε αυτή την περίπτωση.

¹³ Ομοίως η κατηγοριοποίηση προκύπτει από το βιβλίο του Robert Feinschreiber , transfer pricing methods an application guide Εκδόσεις John Wiley & Sons , σελ. 64-65

3. Διαφορές. Η εν λόγω μέθοδος μπορεί να χρησιμοποιηθεί, αλλά η αξιοπιστία των αποτελεσμάτων μειώνεται. Συνεπώς αυτή η μέθοδος μπορεί να μην είναι η καλύτερη δυνατή.

4. Ουσιαστικές διαφορές μεταξύ των προϊόντων. Δεν μπορούν να γίνουν αξιόπιστες προσαρμογές. Η μέθοδος της «συγκρίσιμης μη ελεγχόμενης τιμής» δεν είναι συνήθως η καλύτερη μέθοδος.

Η σύγκριση αυτή είναι καίριας σημασίας, για τα προϊόντα που πωλούνται και των υπηρεσιών που παρέχονται, τα χαρακτηριστικά (όπως η ποιότητα, η αξιοπιστία, η διαθεσιμότητα, ο βαθμός ολοκλήρωσης και τα φυσικά χαρακτηριστικά τους), ο χρόνος της συναλλαγής, το επίπεδο αγοράς (χονδρική ή λιανική πώληση), κάθε άυλο αγαθό που συνδέεται με την αγοροπωλησία (όπως εγγυήσεις, συσκευασία, διαφήμιση, διαχείριση πωλήσεων, μεταφορά), οι συμβατικοί όροι και οι συνθήκες της ανταλλαγής (όπως όγκος πωλουμένων αγαθών ή παρεχομένων υπηρεσιών, όροι εξόφλησης, προθεσμία και χρονικό σημείο παράδοσης ή παροχής), καθώς επίσης οι συνθήκες αγοράς (όπως οικονομική και κοινωνική δομή, κυβερνητική πολιτική, μέγεθος αγοράς, γεωγραφική θέση που εξελίσσονται οι πωλήσεις και ο ανταγωνισμός). Μολονότι αποτελεί το πλέον άμεσο τρόπο προσδιορισμού της τιμής σύμφωνης με την αρχή των ίσων αποστάσεων, υπάρχουν δυσκολίες να βρεθούν στοιχεία για συγκρίσιμες ανεξάρτητες συναλλαγές, κάτι που καθιστά δύσκολη την εφαρμογή αυτής της μεθόδου.

B. Μέθοδος της «Τιμής μεταπώλησης μείον» (*resale price method, RPM*)¹⁴

Η μέθοδος της «τιμής μεταπώλησης μείον» μειώνει την τιμή μεταπώλησης ενός περιουσιακού στοιχείου προς τρίτους, το οποίο αποκτήθηκε προγενέστερα από τη συνδεδεμένη εταιρία, κατά το περιθώριο κέρδους μεταπώλησης (*resale price margin*). Σύμφωνα, δηλαδή, με τη συγκεκριμένη μέθοδο, προσδιορίζεται το ποσοστό το οποίο ο μεταπωλητής θα ζητούσε προκειμένου να καλύψει τα λειτουργικά του έξοδα και υπό το πλαίσιο των λειτουργιών που επιτελεί (λαμβανομένων υπόψη των χρησιμοποιηθέντων παγίων και των αναληφθέντων κινδύνων), να πραγματοποιήσει

¹⁴ Robert Feinshreider, *transfer pricing, an application guide*, 2004, p.69

το κατάλληλο κέρδος. Επομένως, το μικτό περιθώριο κέρδους του μεταπωλητή σε μια ελεγχόμενη συναλλαγή συγκρίνεται με εκείνο μιας συγκρίσιμης μη ελεγχόμενης συναλλαγής, με αποτέλεσμα η βασική ταυτότητα αυτής της μεθόδου να διαμορφώνεται ως εξής :

Η αξία, που προκύπτει, θεωρείται ότι είναι η συμβατή με την αρχή των ίσων αποστάσεων. Ένα σημαντικό πλεονέκτημα της μεθόδου θεωρείται ότι δεν απαιτεί την άντληση μεγάλων όγκων στοιχείων συγκρισιμότητας, όπως η μέθοδος της «συγκρίσιμης μη ελεγχόμενης τιμής». Η μέθοδος της «τιμής μεταπώλησης μείον» είναι ιδιαίτερα δημοφιλής σε περιπτώσεις που τα περιουσιακά στοιχεία έχουν αγοραστεί από συνδεδεμένες επιχειρήσεις, και ο μεταπωλητής δεν έχει προσθέσει σημαντική αξία σε αυτές, όπως είναι το marketing και η πώληση υλικών αγαθών (tangible goods), που αντιμετωπίζουν ασήμαντη προστιθέμενη αξία μέσω φυσικής μεταποίησης. Κατ' επέκταση αντενδείκνυται σε περιπτώσεις που ο μεταπωλητής προσθέτει αξιοσημείωτη προστιθέμενη αξία, ή μεταβάλλει εξ' ολοκλήρου το περιουσιακό στοιχείο. Ωστόσο, ακόμα και αν αυτή η υπόθεση δεν ικανοποιείται, η μέθοδος της «τιμής μεταπώλησης μείον» μπορεί να χρησιμοποιηθεί εφόσον είναι εφικτό και πιθανό για να αποδίδει πιο ακριβές αποτέλεσμα καθορισμού ίσων αποστάσεων σε σχέση με τη μέθοδο «του κόστους συν κέρδους». Εξίσου σημαντικό για τη συγκεκριμένη μέθοδο είναι, η τιμή εφαρμογής να είναι διαθέσιμη εντός ενός δικαιολογημένου χρονικού πλαισίου πριν ή μετά το χρόνο της ελεγχόμενης συναλλαγής. Τα πιο σημαντικά χαρακτηριστικά που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για το καθορισμό της ομοιότητας των μεταπωλήσεων είναι (6) :

- Ο τύπος των περιουσιακών στοιχείων που εμπλέκονται στη πώληση όπως εργαλειομηχανές και μικρές οικιακές συσκευές .
- Οι λειτουργίες που εκτελούνται από το μεταπωλητή σε σχέση με το περιουσιακό στοιχείο για παράδειγμα η συσκευασία, η ετικετοποίηση, παράδοση, διατήρηση των αποθεμάτων, διαφήμιση, πώληση χονδρικής, διατήρηση των αποθεμάτων, τιμολόγηση, συντήρηση των εισπρακτέων λογαριασμών .

- Η επίδραση μιας τιμής σε κάθε άυλο αγαθό χρησιμοποιείται από το μεταπωλητή σε σχέση με το ακίνητο που μεταπωλείται, λόγω χάριν πατέντες και εμπορικά σήματα.
- Η γεωγραφική διάταξη της αγοράς στην οποία οι λειτουργίες του μεταπωλητή εκτελούνται.

Είναι η πλέον κατάλληλη μέθοδος όταν εφαρμόζεται σε λειτουργίες πωλήσεων και marketing , όπως εκείνες που τυπικά πραγματοποιούνται από έναν διανομέα ,στις οποίες ο διανομέας δεν προσθέτει σημαντική αξία στο προϊόν , για μη υποκατάστατα αγαθά και όταν υπάρχουν μη αποκλειστικά δικαιώματα μεταπώλησης .

Η συγκρισιμότητα εξαρτάται από την ομοιότητα των λειτουργιών και των κινδύνων μεταξύ ελεγχόμενων και μη ελεγχόμενων διανεμόμενων και λιγότερο από την ομοιότητα των υλικών αγαθών που αγοράζονται και μεταπωλούνται.

Συνοψίζοντας ,μερικά αρνητικά της μεθόδου είναι η μονόπλευρη ανάλυση καθώς θέλει ιδιαίτερη προσοχή στην εξέταση του κόστους πωληθέντων , γιατί η διαφορετική ενσωμάτωση λοιπών εξόδων , στρεβλώνει το μικτό περιθώριο κέρδους. Τέλος , επηρεάζεται από τις λογιστικές αρχές που εφαρμόζει η κάθε επιχείρηση καθώς και από διαφορές στην αποτίμηση των εμπορευμάτων.

Γ. Μέθοδος του «Κόστους συν κέρδους» ή μέθοδος του επιπρόσθετου κόστους (cost plus method, CPM)¹⁵

Η βασική διαφορά με τη προηγούμενη μέθοδο έγκειται το ότι στη τιμή μεταπώλησης μελετάται το περιθώριο κέρδους επί της τιμής πώλησης, ενώ στη μέθοδο «κόστους συν κέρδους» εξετάζεται το περιθώριο κέρδους επί του κόστους κτήσεως. Η μέθοδος αυτή χρησιμοποιεί το κόστος (άμεσο και έμμεσο) που βαρύνει τον πάροχο ενός αγαθού ή υπηρεσίας προς μια συνδεδεμένη επιχείρηση , προσαυξημένο με ένα mark-up (για την πραγματοποίηση ενός μικτού περιθωρίου κέρδους) που θα κέρδιζαν οι πάροχοι σε μια συγκρίσιμη , μη ελεγχόμενη συναλλαγή. Έτσι είναι προφανές πως η

¹⁵ OECD – CTPA , Transfer Pricing Methods, 2010

τιμή ενδοομιλικής τιμολόγησης ισούται με το κόστος κτήσεως συν το περιθώριο κέρδους και αναπαριστάται ακολούθως:

Για να είναι αυτό το περιθώριο κέρδους συμβατό με την αρχή των ίσων αποστάσεων, θα πρέπει να είναι ανάλογο του περιθωρίου κέρδους, που χρησιμοποιούν μη συνδεδεμένες επιχειρήσεις που παράγουν το ίδιο προϊόν (εσωτερική σύγκριση). Όταν όμως εμφανιστούν διαφορές ανάμεσα στις τιμές της ενδοομιλικής συναλλαγής και με τις ανεξάρτητες επιχειρήσεις, θα πρέπει να προβαίνουν σε προσαρμογές ακριβείας.

Αντιπροσωπεύει το ποσό το οποίο θα ζητούσε ένας πάροχος για να πραγματοποιήσει ένα κατάλληλο κέρδος, υπό το πρίσμα των λειτουργιών που επιτελεί (λαμβανομένων υπόψη των χρησιμοποιηθέντων παγίων και των αντιληφθέντων κινδύνων) και των συνθηκών αγοράς. Επομένως, το mark – up του κατασκευαστή ή παρόχου μιας ελεγχόμενης συναλλαγής συγκρίνεται με εκείνο μιας συγκρίσιμης μη ελεγχόμενης συναλλαγής.

Βασικές προϋποθέσεις για την εφαρμογή της μεθόδου είναι αφενός η ύπαρξη αναλογίας μεταξύ κόστους και κέρδους, και αφετέρου η ύπαρξη συνεχούς επιχειρηματικής δραστηριότητας. Απαραίτητη συνθήκη της πρώτης εκ των προϋποθέσεων είναι η εφαρμογή της πλήρους κοστολόγησης, κατά την οποία όλα τα κόστη παραγωγής αντιμετωπίζονται ως κόστος προϊόντος (μοναδιαίο κόστος) το οποίο περιλαμβάνει το άμεσο κόστος εργασίας, άμεσα υλικά και το έμμεσο κόστος παραγωγής ανεξάρτητα από το αν είναι σταθερό ή μεταβλητό.

Παράλληλα, είναι επιτακτική ανάγκη να εφαρμόζονται κατά γράμμα οι βασικές λογιστικές αρχές του βιομηχανικού κλάδου της χώρας, που παράγεται το προϊόν, προκειμένου να μην υπάρχουν αποκλίσεις στην κατάταξη των εξόδων στις εκάστοτε κατηγορίες. Συνεπώς, αν οι συγκρίσιμες επιχειρήσεις εκτελούν λειτουργίες που δεν πραγματοποιούνται από την ελεγχόμενη, η απόδοσή τους θα πρέπει να αφαιρεθεί από το περιθώριο μικτού κέρδους. Αυτό θα γίνει διαχωρίζοντας τα ποσά των σχετικών λογαριασμών και προσδιορίζοντας μικτό κέρδος, μόνο για τις λειτουργίες που θέλουμε να συγκρίνουμε.

3.2.2. Συναλλακτικές Μέθοδοι που βασίζονται στα κέρδη (Μη παραδοσιακές)

Οι συναλλακτικές μέθοδοι τιμολόγησης διακρίνονται στις εξής κατηγορίες :

A. Μέθοδος του καθαρού περιθωρίου κέρδους συναλλαγής (Transactional Net Margin Method – TNMM)¹⁶

Η μέθοδος αυτή εξετάζει το καθαρό περιθώριο κέρδους σε σχέση προς μια κατάλληλη βάση (για παράδειγμα κόστος , πωλήσεις , πάγια) , που πραγματοποιείται σε μια ελεγχόμενη συναλλαγή σε σχέση με εκείνο μιας συγκρίσιμης μη ελεγχόμενης συναλλαγής.

Στις περιπτώσεις που το καθαρό κέρδος σταθμίζεται με το κόστος ή τις πωλήσεις , η TNMM λειτουργεί με παραπλήσιο τρόπο με την Cost Plus και την RPM αντίστοιχα , με τη διαφορά ότι υπολογίζεται το καθαρό κέρδος αντί του ακαθάριστου κέρδους ή του ακαθάριστου mark-up στο κόστος.

Το καθαρό κέρδος σταθμίζεται συνήθως με :

- Το κόστος (Return on Total Costs – ROTC) , στην περίπτωση κατασκευών και υπηρεσιών
- Τις πωλήσεις (Operating Margin – OM), στην περίπτωση δραστηριοτήτων marketing , πωλήσεων και διανομής
- Τα λειτουργικά πάγια (Return On Assets – ROA) , για τις δραστηριότητες εντάσεως κεφαλαίου , προκειμένου να αντιπροσωπεύει την αξία των λειτουργιών , συνεκτιμώντας τα πάγια και τους κινδύνους

Αλλά και με :

- Το απασχολούμενο κεφάλαιο (Return On Capital Employed – ROCE) , για κατασκευαστικές δραστηριότητες ή εταιρείες leasing.
- Τον δείκτη Berry (ακαθάριστα κέρδη προς λειτουργικές δαπάνες) για την εξυπηρέτηση των δραστηριοτήτων διανομής αλλά και ο δείκτης αυτός έχει πολλούς περιορισμούς για τη χρήση του.

¹⁶ OECD – CTPA , Transfer Pricing Methods, 2010

HMRC , Transfer Pricing Methodology <http://www.hmrc.gov.uk/manuals/intmanual/>

Η μέθοδος αυτή λειτουργεί με παρόμοιο τρόπο με την RPM και την Cost Plus. Μπορεί να χρησιμοποιηθεί όπου :

- Είναι μεν γνωστό ότι απαιτείται κάποια προσαρμογή αλλά δεν είναι δυνατή η αναγνώριση των συγκεκριμένων δαπανών είναι ωστόσο δυνατή η αναγνώριση του καθαρού κέρδους της συναλλαγής.
- Δεν είναι εφικτός ο εντοπισμός κάποιας ανεξάρτητης τιμής
- Δεν είναι δυνατή μια αξιόπιστη προσαρμογή του ακαθάριστου περιθωρίου κέρδους μεταξύ δύο επιχειρήσεων αλλά δεν υπάρχει κάποια σημαντική λειτουργική διαφορά.

B. Μέθοδος Επιμερισμού Κέρδους (Profit Split Method – PSM)¹⁷

Η μέθοδος αυτή αναγνωρίζει τα συνδυαζόμενα κέρδη μεταξύ των συνδεδεμένων επιχειρήσεων από τις ελεγχόμενες συναλλαγές και στη συνέχεια τα διαχωρίζει με βάση τον τρόπο που θα γινόταν ο διαχωρισμός μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων σε συγκρίσιμες συναλλαγές.

Τυπικά η μέθοδος αυτή εφαρμόζεται όταν και τα δύο μέλη της ελεγχόμενης συναλλαγής συνεισφέρουν σημαντικά άυλα. Μπορεί επίσης να εφαρμοστεί είτε στο σύνολο των κερδών που προκύπτουν από τις ελεγχόμενες συναλλαγές επί τη βάση της σχετικής αξίας των λειτουργιών που εκτελούνται (ανάλυση συνεισφοράς) ¹⁸ είτε τα υπολειμματικά κέρδη εκείνα που δεν μπορούν εύκολα να αποδοθούν σε κάποιο από τα μέρη βάσει κάποιας άλλης TP μεθόδου.¹⁹

Αν η σχετική αξία των συνεισφορών μπορεί να υπολογιστεί άμεσα , τα συνδυαζόμενα κέρδη είτε καθορίζονται επί τη βάση των λειτουργικών κερδών είτε μπορεί να είναι κατάλληλο να μοιραστούν πρώτα τα ακαθάριστα κέρδη και στη συνέχεια να αφαιρεθούν οι δαπάνες που αναλογούν σε κάθε επιχείρηση.

¹⁷ OECD – CTPA , Transfer Pricing Methods, 2010 HMRC , Transfer Pricing Methodology

¹⁸ Η μέθοδος αυτή δεν περιγράφεται στις οδηγίες του ΟΟΣΑ του 2010 , αλλά στις οδηγίες των Ηνωμένων Εθνών

¹⁹ United Nations Practical Manual on Transfer Pricing for Developing Countries , 2013

Στην υπολειμματική ανάλυση τα συνδυασμένα κέρδη των ελεγχόμενων συναλλαγών κατανέμονται μεταξύ των συνδεδεμένων επιχειρήσεων βάσει μιας προσέγγισης δύο σταδίων:

- a. Κατανομή επαρκούς κέρδους σε κάθε επιχείρηση για την παροχή αποζημίωσης ίσων αποστάσεων για τις συνήθεις συνεισφορές.
Χρησιμοποιείται η
TNMM για τον προσδιορισμό της κατάλληλης απόδοσης
- b. Κατανομή του υπολειμματικού κέρδους (του κέρδους που απομένει μετά το πρώτο βήμα) μεταξύ των συνδεδεμένων , βάσει των γεγονότων και των συνθηκών

Στην πράξη συνήθως χρησιμοποιείται περισσότερο η υπολειμματική μέθοδος για τους ακόλουθους λόγους :

- i. Χωρίζει ένα σύνθετο πρόβλημα ενδοομιλικής τιμολόγησης σε δυο διαχειρίσιμα βήματα
- ii. Μειώνεται η ενδεχόμενη αντίθεση μεταξύ φορολογικών διοικήσεων γιατί περιορίζει το κέρδος που πρέπει να διαχωριστεί στο ενδεχομένως πιο επίμαχο δεύτερο στάδιο

Τέλος , στην περίπτωση που υπάρχουν διαθέσιμα εξωτερικά δεδομένα , τα κέρδη διαχωρίζονται συγκρίνοντας την κατανομή του λειτουργικού κέρδους μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων με την αντίστοιχη κατανομή μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων που συμμετέχουν σε παρεμφερείς δραστηριότητες υπό παρόμοιες συνθήκες.

3.2.3. Μέθοδοι εκτός οδηγιών ΟΟΣΑ

Οι επιχειρήσεις μπορούν να χρησιμοποιούν μεθόδους που δεν περιγράφονται στις οδηγίες του ΟΟΣΑ , όπου μπορούν να αποδείξουν ότι αυτές ικανοποιούν επίσης την αρχή των ίσων αποστάσεων και ότι είναι πλέον κατάλληλες για τα περιστατικά και τις συνθήκες της υπόθεσης από οποιαδήποτε άλλη μέθοδο περιγράφεται στις οδηγίες του ΟΟΣΑ.

3.3. Υπολογισμός αποδεκτού εύρους

Μια τιμή που παρατηρείται κατά τις ενδοομιλικές συναλλαγές θεωρείται ανταγωνιστική όταν ανήκει σε ένα συγκεκριμένο εύρος τιμών , το οποίο προσδιορίζεται από τα συγκριτικά στοιχεία. Πιο αναλυτικά αφού τοποθετηθούν οι τιμές σε αύξουσα σειρά , απορρίπτεται το 25% των χαμηλότερων και το 25% των υψηλότερων τιμών .²⁰ Ακολουθώντας τη συγκεκριμένη μεθοδολογία ορίζονται 3 τεταρτημόρια ως εξής :

Q1: πρώτο τεταρτημόριο ή 25^ο εκατοστιαίο σημείο

Q2: διάμεσος

Q3: τρίτο τεταρτημόριο ή 75^ο εκατοστιαίο σημείο

Οποιαδήποτε τιμή μεταξύ του πρώτου και του τρίτου τεταρτημορίου , θεωρείται συμβατή με την αρχή της ελεύθερης αγοράς ή των ίσων αποστάσεων. Πρακτικά , έστω ότι μια επιχείρηση πουλάει πανομοιότυπα προϊόντα τόσο προς μια συνδεδεμένη επιχείρηση όσο και προς ανεξάρτητα μέρη. Συγκεντρώνοντας τις τιμές πώλησης προς τα ανεξάρτητα μέρη και ακολουθώντας την προαναφερθείσα διαδικασία , προσδιορίζει ένα αποδεκτό διάστημα τιμών.

Αν η τιμή που τιμολογεί τη συνδεδεμένη είναι μικρότερη από το κάτω άκρο του διαστήματος (πουλάει φθηνότερα) , συνεπάγεται ότι η εξεταζόμενη ζημιώνεται μεταφέροντας κέρδη προς τη συνδεδεμένη. Αντίστοιχα, αν η ελεγχόμενη τιμή είναι υψηλότερη από το άνω άκρο , συμβαίνει η αντίστροφη μεταφορά φορολογητέας ύλης προς την εξεταζόμενη. Συνεπώς , για την ορθή φορολόγηση και των δύο μερών η ενδοομιλική τιμολόγηση πρέπει να συνάδει με τον ανταγωνισμό.²¹

4. ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗ

4.1. Εισαγωγή στην τεκμηρίωση

Στόχος της τεκμηρίωσης είναι να επιτρέψει στον αρμόδιο υπάλληλο , της εκάστοτε

²⁰ Κεφάλαιο Ζ , ΠΟΛ 1097/14

²¹ Οι ενδοομιλικές συναλλαγές με τον νέο ΚΦΕ (Ν. 4172/2013) και ΚΦΔ (Ν. 4174/2013)
<https://www.taxexperts.gr> , 12/10/2016

φορολογικής αρχής, να διαμορφώσει μία πολυδιάστατη άποψη, σχετικά με την οικονομική δραστηριότητα της πολυεθνικής εταιρίας, δηλαδή τις συναλλαγές της με τις συνδεδεμένες επιχειρήσεις του ομίλου. Στο στάδιο της τεκμηρίωσης, παρατηρούνται μικρές αποκλίσεις, ανάλογα με τη χώρα διεξαγωγής της. Επειδή το πρόβλημα των ενδοομιλικών συναλλαγών έγκειται στις συναλλαγές μεταξύ των χωρών, αυτές δημιουργούν δύο κατηγορίες συνδεδεμένων χωρών, ανάλογα με την έδρα τους, τις ημεδαπές και τις αλλοδαπές. Έτσι παρατηρούνται διαφορετικά συστήματα τεκμηρίωσης σύμφωνα με το κράτος που διεξάγεται η τεκμηρίωση,. Τα συνήθη συστήματα είναι δύο, το σύστημα του πυρήνα τεκμηρίωσης και το σύστημα του βασικού φακέλου.

4.1.1 Περιεχόμενο του φακέλου τεκμηρίωσης

Το περιεχόμενο του φακέλου τεκμηρίωσης είχε προσδιοριστεί αρχικά με την Υπουργική Απόφαση Α2-8092/31.12.2008 , η οποία δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 2709/Β/31.12.2008. Η ΠΟΛ 1179/2013 επανέλαβε ουσιαστικά τα κυριότερα στοιχεία της προαναφερθείσας απόφασης , ενώ ήταν πιο περιεκτική , δεδομένου ότι δεν περιείχε διατάξεις για τη διαδικασία ελέγχου του φακέλου και την επιβολή προστίμων. Τέλος, στα πλαίσια ερμηνείας του άρθρου 21 του Ν. 4174/2013 , εκδόθηκε η ΠΟΛ 1097/2014 (όπως τροποποιήθηκε από την ΠΟΛ 1144/14) , η οποία ορίζει τα σχετικά με το περιεχόμενο του συνοπτικού πίνακα πληροφοριών και του φακέλου τεκμηρίωσης.

Πιο αναλυτικά , στην περίπτωση που η εξεταζόμενη επιχείρηση ανήκει σε ημεδαπό ή αλλοδαπό όμιλο , ο φάκελος τεκμηρίωσης αποτελείται από δύο μέρη το “βασικό φάκελο τεκμηρίωσης” και τον “ελληνικό φάκελο τεκμηρίωσης”.

Εν συντομία , ο βασικός φάκελος τεκμηρίωσης περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

- Περιγραφή της μητρικής επιχείρησης και της στρατηγικής της
- Περιγραφή της οργανωτικής , νομικής και λειτουργικής δομής του ομίλου
- Περιγραφή των συνδεδεμένων εταιρειών που συμμετέχουν στις προς τεκμηρίωση συναλλαγές

- Περιγραφή των προς τεκμηρίωση συναλλαγών (ροή τιμολογίων φύση και ύψος συναλλαγών)
- Περιγραφή των επιτελούμενων λειτουργιών και κινδύνων
- Ιδιοκτησία άυλων περιουσιακών στοιχείων και διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας
- Περιγραφή της ενδοομιλικής τιμολογιακής πολιτικής

Αντίστοιχα , ο ελληνικός φάκελος τεκμηρίωσης εξειδικεύει τις λειτουργίες και τους κινδύνους που αναλαμβάνει η υπό εξέταση επιχείρηση τόσο στα πλαίσια του ομίλου όσο και στην ανάπτυξη των δραστηριοτήτων της εκτός ομίλου. Πιο συγκεκριμένα , στον ελληνικό φάκελο περιλαμβάνονται τα ακόλουθα στοιχεία:

- Περιγραφή της στρατηγικής της επιχείρησης
- Περιγραφή της προς τεκμηρίωση συναλλαγών (ροή τιμολογίων φύση και ύψος συναλλαγών)
- Συγκριτική ανάλυση , δηλαδή , λειτουργική ανάλυση , συμβατικοί όροι και οικονομικές συνθήκες που αντιμετωπίζει η επιχείρηση , στα πλαίσια εξεύρεσης εσωτερικών και εξωτερικών συγκριτικών στοιχείων.
- Επεξήγηση για την επιλογή και την εφαρμογή της/των μεθόδου/ων προσδιορισμού των τιμών των ενδοομιλικών συναλλαγών

Τέλος , ο φάκελος τεκμηρίωσης συντάσσεται από τη Διοίκηση της επιχείρησης , ενώ σε περίπτωση τήρησης ανακριβούς ή ελλιπούς φακέλου επιβάλλονται πρόστιμα κατά τα προβλεπόμενα του Ν. 2523/1997.

4.2. Το σύστημα πυρήνα τεκμηρίωσης

Σύμφωνα με το σύστημα πυρήνα τεκμηρίωσης (core documentation concept), ο όμιλος οφείλει να καταρτίσει μία τυποποιημένη τεκμηρίωση, ώστε να χρησιμοποιείται από όσο το δυνατόν περισσότερες συνδεδεμένες επιχειρήσεις. Για μία ορθή εφαρμογή του συστήματος, πρέπει να ληφθούν υπόψη όλες οι νομοθετικές διατάξεις όλων των χωρών στις οποίες δραστηριοποιείται ο εκάστοτε όμιλος. Επίσης θα πρέπει να παίζουν σημαντικό ρόλο στη τελική κατάρτιση αυτής της ανάλυσης διάφορα στοιχεία, όπως η δομή και οι λειτουργίες του ομίλου αλλά και οι λειτουργίες

των συνδεδεμένων εταιριών. Έτσι, η τελική κατάρτιση ή αλλιώς ο πυρήνας θα περιλαμβάνει στοιχεία όπως :

1. Τις βασικές δραστηριότητες του ομίλου
2. Την ιστορική διαδρομή του ομίλου
3. Τη νομική του δομή
4. Την λειτουργική του δομή
5. Την οργανωτική διάρθρωση
6. Την επιχειρηματική του στρατηγική
7. Τους κινδύνους που έχει αναλάβει
8. Την ανάλυση του κλάδου δραστηριοποίησης των επιχειρήσεών του
9. Αιτιολόγηση της εφαρμογής της συγκεκριμένης μεθόδου ενδοομιλικής τιμολόγησης.

Έπειτα, ακολουθεί μία προσαρμογή των αποτελεσμάτων, που έχουν προκύψει σε διεθνές επίπεδο εντός της επιχείρησης, ώστε να υπάρξει πλήρης εναρμόνιση με τα εθνικά φορολογικά πρότυπα και απαιτήσεις τεκμηρίωσης.

.1. Το σύστημα βασικού φακέλου

4.2

Από την άλλη πλευρά, στην Ελλάδα ακολουθείται

το σύστημα του βασικού φακέλου

τεκμηρίωσης (master file concept). ²²Κάθε επιχείρηση έχει υποχρέωση να δημιουργεί και να καταθέτει ένα φάκελο τεκμηρίωσης των ενδοομιλικών της τιμών και ένα συνοπτικό πίνακα πληροφοριών, που επιτρέπει τη φορολογική αξιοποίηση των συγκεκριμένων πληροφοριών, όμως δεν αποτελεί επαρκές στοιχείο τεκμηρίωσης. Συνοπτικά στο σύστημα αυτό, απαιτείται η διατήρηση δύο φακέλων, έναν εθνικό (στην Ελλάδα «ελληνικός φάκελος τεκμηρίωσης» ή αλλιώς και country file) και ένα βασικό φάκελο τεκμηρίωσης. Ο βασικός φάκελος τεκμηρίωσης εμπεριέχει γενικά στοιχεία για

²² Οι πληροφορίες παρατίθενται στην Ευρωπαϊκή Οδηγία C 176/01 του 2006

τον όμιλο, όπως είναι η περιγραφή της μητρικής επιχείρησης και των συνδεδεμένων με αυτή εταιριών, των προς τεκμηρίωση συναλλαγών και των επιτελούμενων λειτουργιών και κινδύνων. Ωστόσο ο εθνικός φάκελος πρέπει να περιλαμβάνει στοιχεία της λειτουργικής ανάλυσης της υπό εξέταση επιχείρησης, σχετικά με τις δραστηριότητες και λειτουργίες που επιτελεί, τα πάγια που χρησιμοποιεί και τους κινδύνους που αντιμετωπίζει σε επίπεδο κλάδου αλλά και οικονομικού περιβάλλοντος. Επίσης, σε αυτό το φάκελο απαιτείται λεπτομερής περιγραφή της εν λόγω επιχείρησης και των προς τεκμηρίωση συναλλαγών της (φύση και ύψος συναλλαγών, ροή τιμολογίων κ.τ.λ.). Ακόμα, είναι προφανές πως και σε αυτό το σύστημα τεκμηρίωσης είναι απαραίτητη η παράθεση σαφούς αιτιολογίας της επιλογής της συγκεκριμένης μεθόδου ενδοομιλικής τιμολόγησης. Πρέπει δηλαδή να δικαιολογηθεί με τεκμήρια η συνέπεια των αποτελεσμάτων της μεθόδου που επιλέχθηκε με την αρχή των ίσων αποστάσεων. Ταυτόχρονα, οι επιχειρήσεις έχουν υποχρέωση να εκπονήσουν και μία συγκριτική ανάλυση βάσει εσωτερικών ή εξωτερικών συγκριτικών στοιχείων.

4.2.2. Ανεύρεση οικονομικών στοιχείων

Σε γενικές γραμμές, οι μέθοδοι ενδοομιλικών συναλλαγών χωρίζονται σε δύο κατηγορίες τις οικονομικές μεθόδους, που βασίζονται σε οικονομικά δεδομένα από συγκρίσιμες επιχειρήσεις, και τις συναλλακτικές μεθόδους, που απαιτούν δεδομένα από συγκρίσιμες μη ελεγχόμενες συναλλαγές. Οι οικονομικές και οι συναλλακτικές μέθοδοι απαιτούν διαφορετικές πηγές πληροφοριών, τύπους συγκριτικής ανάλυσης και μεθόδους ανάλυσης. Για όλα τα δεδομένα που χρειάζεται κάθε επιχείρηση, ώστε να τεκμηριώσει τις ενδοομιλικές συναλλαγές της, υπάρχουν διαθέσιμες δημόσιες και ιδιωτικές επιχειρήσεις, που προσφέρουν τις σχετικές πληροφορίες. Αυτές οι εταιρίες είναι είτε τράπεζες δεδομένων (data banks), είτε βάσεις δεδομένων (data base). Οι βάσεις δεδομένων συνήθως περιλαμβάνουν πληροφορίες για τη φύση των επιχειρήσεων, τις αγορές δραστηριοποίησης, τους ανταγωνιστές, τα προϊόντα και αναλυτικά οικονομικά στοιχεία του προηγούμενου έτους αλλά και όλων των περασμένων ετών. Μία από τις πλουσιότερες βάσεις δεδομένων αποτελεί η δημόσια επιχείρηση, SEC FORM 10-K της Αμερικής, η οποία έχει στη κατοχή της μία «συλλογή» 10-k εντύπων. Αυτά τα έντυπα αντικατοπτρίζουν τις ετήσιες επιδόσεις

των επιχειρήσεων. Έτσι σωρευτικά δημιουργείται μία βάση δεδομένων με όλα τα απαραίτητα συγκριτικά στοιχεία για τις επιχειρήσεις. Οι βάσεις δεδομένων ενδέχεται να είναι διεθνής ή εθνικής εμβέλειας. Παρόλο που οι διεθνείς βάσεις δεδομένων παρέχουν μεγαλύτερο όγκο πληροφόρησης, έχουν πρόβλημα όσον αφορά την ομοιογένεια αυτής. Η εξόρυξη δεδομένων ωστόσο έχει άμεση σχέση με τη γεωγραφική θέση, αφού σε χώρες όπως η Γερμανία, η Αυστραλία και η Ιρλανδία είναι πολύ δύσκολη η ανεύρεση οικονομικών δεδομένων. Ενδεικτικά μερικές από τις πιο γνωστές βάσεις δεδομένων είναι οι ακόλουθες :

- Compustat - Global Vantage (δραστηριοποιείται σε 34 χώρες)
- Disclosure - Worldscope Global (σε 45 χώρες)
- Moody's (σε 90 χώρες)
- Orbis (σε 46 χώρες)
- One source (σε 20 χώρες)
- Amadeus (σε 43 χώρες)
- Isis (σε 64 χώρες)
- Oriana (σε 40 χώρες)

5. ΕΛΕΓΧΟΣ

5.1 ΤΗΡΗΣΗ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΩΝ ΙΣΩΝ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΝ

Η τήρηση της αρχής των ίσων αποστάσεων υπήρχε πάντα με κάποιες όμως διαφορές ως προς την διατύπωση της ως άνω αρχής , το υποκείμενο και αντικείμενο του πεδίου εφαρμογής. Ως εκ τούτου η αρμόδια ελεγκτική αρχή κατά τη διενέργεια φορολογικού ελέγχου θα πρέπει να διαπιστώσει το εάν τηρήθηκε ή όχι η αρχή αυτή.

Για τη διαπίστωση τήρησης της αρχής αυτής , λαμβάνονται υπόψη οι κατευθυντήριες οδηγίες του ΟΟΣΑ περί ενδοομιλικών τιμολογήσεων για τις πολυεθνικές επιχειρήσεις και τις φορολογικές αρχές (OECD Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations) , όπως κάθε φορά επικαιροποιούνται.

Η μη τήρηση της αρχής των ίσων αποστάσεων δε συνεπάγεται απαραίτητως την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 39 του Ν. 2238/1994 όπως αυτές ίσχυαν ανά διαχειριστική περίοδο και των άρθρων 50 και 51 του Ν.4172/2013 , αλλά απαιτείται επιπρόσθετα να προκύπτει διαφορά κερδών για την ημεδαπή επιχείρηση που συμμετείχε στην ενδοομιλική συναλλαγή. Σε αυτή την περίπτωση , επέρχονται στην υποκείμενη ημεδαπή συνδεδεμένη επιχείρηση , οι ακόλουθες συνέπειες:

1. Προσαύξηση κερδών – κύρος βιβλίων και στοιχείων – λοιποί φόροι

A)Για διαχειριστικές περιόδους μέχρι την έναρξη εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 50 και 51 του Ν.. 4172/2013

Τυχόν διαπιστωθείσες διαφορές από τη μη τήρηση της ‘‘αρχής των ίσων αποστάσεων’’ προσauξάνουν τα καθαρά κέρδη της επιχείρησης ή μειώνουν τη ζημιά που προκύπτει από τα βιβλία της καθώς και τα ακαθάριστα έσοδα της για τον υπολογισμό των οφειλόμενων φόρων, τελών και εισφορών στις λοιπές φορολογίες.²³

B)Για τα φορολογικά έτη που αρχίζουν από την 1^η Ιανουαρίου 2014 και μετά

Τυχόν διαπιστωθείσες διαφορές από τη μη τήρηση της αρχής των ίσων αποστάσεων περιλαμβάνονται στα κέρδη του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας μόνο στο βαθμό που δεν μειώνουν το ποσό του καταβλητέου φόρου.

2. Χρηματικά πρόστιμα

A)Για διαχειριστικές περιόδους για τις οποίες η προθεσμία υποβολής δήλωσης φορολογίας εισοδήματος λήγει μέχρι 31.12.2010

Αυτοτελές πρόστιμο καθοριζόμενο σε ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) στο ποσό της διαφοράς που προκύπτει από τις διατάξεις του άρθρου 39 (υπερτιμολογήσεις – υπό τιμολογήσεις) βάσει της § 4 του άρθρου 39 του Ν. 2238/1994.

²³ §1 άρθρο 39 του Ν. 2238/1994 όπως αντικαταστάθηκε με την § 1 του άρθρου 11 του Ν. 4110/2013 και τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του Ν. 4170/2013

Β) Για διαχειριστικές περιόδους για τις οποίες η υποχρέωση υποβολής δήλωσης φορολογίας εισοδήματος γεννάται από 01.01.2011 και μετά και μέχρι την έναρξη εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 11 του Ν. 4110/2013

Πρόστιμο που υπολογίζεται σε ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) επί των επιπλέον καθαρών κερδών που προκύπτουν από τις διατάξεις του άρθρου 39 (υπερτιμολογήσεις – υπό τιμολογήσεις) βάσει της § 7 του άρθρου 39 του Ν. 2238/1994 όπως τροποποιήθηκε με την § 13^α του άρθρου 11 του Ν. 3842/2010.

3. Για διαχειριστικές περιόδους που αρχίζουν από την 01.01.2012 και μετά καθώς και σε υπερδωδεκάμηνη διαχειριστική περίοδο που άρχισε πριν την 01.01.2012 και λήγει από 31.12.2012 και μέχρι την έναρξη εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 50 και 51 του Ν. 4172/2013.

Δεν προβλέπεται κάποιο πρόστιμο.

4. Για φορολογικά έτη που αρχίζουν από την 1^η Ιανουαρίου 2014 και μετά

Δεν προβλέπεται κάποιο πρόστιμο.

5.2. Τήρηση υποχρεώσεων τεκμηρίωσης

5.2.1. Κυρώσεις από παράβαση υποχρεώσεων τεκμηρίωσης

1. Για διαχειριστικές περιόδους για τις οποίες η προθεσμία υποβολής δήλωσης φορολογίας εισοδήματος λήγει μέχρι 31.12.2010

i) Πρόστιμο ίσο με το δέκα τοις εκατό (10%) επί της αξίας των συναλλαγών για τις οποίες υπήρχε υποχρέωση τεκμηρίωσης, σε περίπτωση μη διάθεσης του φακέλου τεκμηρίωσης εντός 30 ημερών από την επίδοση της σχετικής πρόσκλησης ή μη υποβολής της κατάστασης ενδοομιλικών συναλλαγών βάσει της § 16 του άρθρου 11 του Ν. 4110/2013 όπως αυτή ισχύει. **ii)** Αυτοτελές πρόστιμο υπολογιζόμενο με ποσοστό 1/1000 των δηλούμενων ακαθάριστων εσόδων της υπόχρεης σε υποβολή επιχείρησης, σε περίπτωση εκπρόθεσμης υποβολής της κατάστασης ενδοομιλικών συναλλαγών βάσει της § 5 του άρθρου

4 του Ν. 2523/1997 όπως προστέθηκε με την § 5 του άρθρου 11 του Ν. 4110/2013. Το παραπάνω πρόστιμο δεν μπορεί να είναι μικρότερο των χιλίων ευρώ και μεγαλύτερο των δέκα χιλιάδων ευρώ.

2. Για διαχειριστικές περιόδους για τις οποίες η υποχρέωση υποβολής δήλωσης φορολογίας εισοδήματος γεννάται από 01.01.2011 και μετά και μέχρι την έναρξη εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 11 του Ν. 4110/2013

i) Ειδικό πρόστιμο σε περίπτωση που κατά το φορολογικό έλεγχο διαπιστωθεί η μη τήρηση ή ελλιπής τήρηση των στοιχείων ή αν τα στοιχεία τεκμηρίωσης αυτά δεν τεθούν στη διάθεση της αρμόδιας φορολογικής αρχής εντός τριάντα ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης του σημειώματος της φορολογικής αρχής, ίσο με το είκοσι τοις εκατό της αξίας των διασυνοριακών ενδοομιλικών συναλλαγών για τις οποίες δεν τηρήθηκαν ελλιπώς ή δεν τέθηκαν υπόψη της φορολογικής αρχής τα στοιχεία τεκμηρίωσης βάσει των διατάξεων της § 7 του άρθρου 39^A του Ν. 2238/1994 , όπως προστέθηκε με το άρθρο 2 του Ν. 3775/2009 και τροποποιήθηκε με τον Ν. 3842/2010.

ii) Αυτοτελές πρόστιμο υπολογιζόμενο σε ποσοστό 1/1000 των δηλούμενων ακαθάριστων εσόδων της υπόχρεης σε υποβολή επιχείρησης , σε περίπτωση εκπρόθεσμης υποβολής της κατάστασης ενδοομιλικών συναλλαγών βάσει της § 5 του άρθρου 4 του Ν.

2523/1997 όπως προστέθηκε με την § 5 του άρθρου 11 του Ν. 4110/2013. Το παραπάνω πρόστιμο δεν μπορεί να είναι μικρότερο των χιλίων ευρώ και μεγαλύτερο των δέκα χιλιάδων ευρώ.

3. Για διαχειριστικές περιόδους που αρχίζουν από 01.01.2012 και μετά καθώς και σε υπερδωδεκάμηνη διαχειριστική περίοδο που άρχισε πριν τη 01.01.2012 και λήγει από 31.12.2012 και μέχρι την έναρξη εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 56 του Ν. 4174/2013.

- i. Αυτοτελές πρόστιμο υπολογιζόμενο σε ποσοστό 1/100 των δηλουμένων ακαθάριστων εσόδων της υπόχρεης επιχείρησης , σε περίπτωση μη υποβολής του συνοπτικού πίνακα πληροφοριών ή μη διάθεσης του φακέλου τεκμηρίωσης βάσει της § 6 του άρθρου 4 του Ν. 2523/1997 όπως προστέθηκε με την § 5 του άρθρου 11 του Ν. 4110/2013. Το πρόστιμο δεν μπορεί να είναι μικρότερο των δέκα χιλιάδων ευρώ και μεγαλύτερο των εκατό χιλιάδων ευρώ.
- ii. Αυτοτελές πρόστιμο υπολογιζόμενο σε ποσοστό 1/1000 των δηλουμένων ακαθάριστων εσόδων της υπόχρεης επιχείρησης , σε περίπτωση εκπρόθεσμης υποβολής του συνοπτικού πίνακα πληροφοριών ή μη διάθεσης του φακέλου τεκμηρίωσης στην αρμόδια ελεγκτική αρχή εντός του εύλογου χρόνου των τριάντα ημερών βάσει της § 5 του άρθρου 4 του Ν. 2523/1997 όπως προστέθηκε με την § 5 του άρθρου 11 του Ν. 4110/2013. Το πρόστιμο δεν μπορεί να είναι μικρότερο των χιλίων ευρώ και μεγαλύτερο των δέκα χιλιάδων ευρώ. Όταν η εκπρόθεσμη υποβολή του συνοπτικού πίνακα πληροφοριών οφείλεται σε γεγονός ανωτέρας βίας , το οποίο επικαλείται και αποδεικνύει η επιχείρηση και ο πίνακας αυτός υποβάλλεται εντός δέκα ημερών από τη λήξη του γεγονότος αυτού , δεν επιβάλλεται πρόστιμο σύμφωνα με το εδάφιο 6 της παραγράφου 5 του άρθρου 4 του Ν. 2523/1997 όπως προστέθηκε με την § 5 του άρθρου 11 του Ν. 4110/2013. Για τις εν λόγω διαχειριστικές περιόδους σύμφωνα με τα οριζόμενα από τις διατάξεις του άρθρου 39B του Ν. 2238/1994 , όπως προστέθηκε με την § 3 του άρθρου 11 του Ν. 4110/2013 , στις περιπτώσεις :
 - a. Μη τήρησης ή μη διάθεσης του φακέλου τεκμηρίωσης στην αρμόδια ελεγκτική αρχή
 - b. Τήρησης ανεπαρκούς ή ανακριβούς φακέλου τεκμηρίωσης , εφόσον προκύπτει αδυναμία ελεγκτικής επαλήθευσης της ορθότητας υπολογισμού ή τεκμηρίωσης των τιμών ενδοομιλικών συναλλαγών

, η οποία δεν θεραπεύεται από τις πρόσθετες πληροφορίες που παρέχονται στον έλεγχο.

- c. Μη παροχής ή παροχής ανεπαρκών ή ανακριβών πρόσθετων πληροφοριών , εφόσον προκύπτει αδυναμία ελεγκτικής επαλήθευσης των τιμών ενδοομιλικών συναλλαγών

Οι τιμές ενδοομιλικών συναλλαγών κρίνονται μη τεκμηριωμένες και προσδιορίζονται από την αρμόδια ελεγκτική αρχή με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία από κάθε πηγή.

Στις περιπτώσεις που προκύπτει ένα εύρος τιμών ή κέρδους , το οποίο γίνεται δεκτό από τη φορολογική αρχή , οι τιμές ενδοομιλικών συναλλαγών προσδιορίζονται σε οποιαδήποτε τιμή ή ποσοστό κέρδους εντός του αποδεκτού εύρους. Αν το εύρος που προκύπτει δεν γίνεται αποδεκτό από τη φορολογική αρχή , αυτή προσδιορίζει τις τιμές ενδοομιλικών συναλλαγών στην τιμή της διαμέσου.

4. Για φορολογικά έτη που αρχίζουν από την 1^η Ιανουαρίου 2014 και μετά.

- i. Πρόστιμο υπολογιζόμενο σε ποσοστό ένα εκατοστό των δηλούμενων ακαθάριστων εσόδων , περιλαμβανομένης οποιασδήποτε διόρθωσης κερδών , του υπόχρεου φορολογούμενου σε περίπτωση μη υποβολής του Συνοπτικού Πίνακα Πληροφοριών ή μη διάθεσης του Φακέλου Τεκμηρίωσης της § 1 του άρθρου 21 του Κώδικα στη Φορολογική Διοίκηση βάσει της § 2 του άρθρου 56 του Ν. 4171/2013. Το παραπάνω πρόστιμο δεν μπορεί να είναι μικρότερο των δέκα χιλιάδων ευρώ και μεγαλύτερο των εκατό χιλιάδων ευρώ.
- ii. Πρόστιμο υπολογιζόμενο σε ποσοστό ένα χιλιοστό των δηλούμενων ακαθάριστων εσόδων του υπόχρεου φορολογούμενου σε περίπτωση εκπρόθεσμης υποβολής του Συνοπτικού Πίνακα Πληροφοριών της § 3 του άρθρου 21 του Κώδικα και σε περίπτωση που ο Φάκελος Τεκμηρίωσης δεν τίθεται στη διάθεση της Φορολογικής Διοίκησης μέσα στην προθεσμία που ορίζεται στην § 4 του άρθρου 21 του Κώδικα ή υποβάλλεται με μη πλήρες ή μη επαρκές περιεχόμενο βάσει της § 1 του άρθρου 56 του Ν. 4174/2013. Το παραπάνω πρόστιμο δεν μπορεί να είναι μικρότερο των χιλίων ευρώ και μεγαλύτερο των δέκα χιλιάδων ευρώ.

Σύμφωνα με τις διατάξεις της § 3 του άρθρου 56 του Ν. 4174/2013 σε περίπτωση υποτροπής εντός πέντε ετών , το πρόστιμο ανέρχεται στο διπλάσιο του αρχικού προστίμου. Σε περίπτωση δεύτερης υποτροπής εντός πέντε ετών , το πρόστιμο ανέρχεται στο τετραπλάσιο του αρχικού προστίμου.

Προκειμένου για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 56 του Ν. 4174/2013 , σύμφωνα με το νέο Κεφάλαιο Η΄ της ΠΟΛ 1097/2014 όπως αυτό προστέθηκε με την ΠΟΛ 1144/2014 , ο φάκελος τεκμηρίωσης θεωρείται μη πλήρης ή μη επαρκής εφόσον δεν έχει καταρτιστεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρούσα απόφαση , έχει ελλείψεις ως προς το περιεχόμενο ή περιλαμβάνει ανακριβείς πληροφορίες που καθιστούν ανέφικτες τις ελεγκτικές επαληθεύσεις ορθότητας υπολογισμού ή τεκμηρίωσης των τιμών των ενδοομιλικών συναλλαγών και οι οποίες δεν θεραπεύονται από τις πρόσθετες πληροφορίες που παρέχονται στον έλεγχο.

Ο συνοπτικός πίνακας πληροφοριών θεωρείται ανακριβής/ατελής όταν δεν συμφωνεί με το περιεχόμενο του φακέλου τεκμηρίωσης και όταν δεν δηλώνονται σε αυτόν ορθά και πλήρως τα οριζόμενα στοιχεία του παραρτήματος της ΠΟΛ 1097/9-4-2014.²⁴

6.ΔΡΑΣΕΙΣ BEPS

6.1.Ορισμός και κύρια στοιχεία

Τα αρχικά ‘‘BEPS’’ αποτελούν συντομογραφία του σχεδίου δράσης ‘‘**Base Erosion and Profit Shifting**’’ (Διάβρωση της Φορολογικής Βάσης και Μεταφοράς Κερδών). Ξεκίνησε από τη συνδυασμένη πρωτοβουλία των κρατών μελών του ΟΟΣΑ και των κρατών που απαρτίζουν την ένωση G20 στα τέλη του 2011.

Το σχέδιο περιλαμβάνει 15 δράσεις που αποβλέπουν κυρίως στην καταπολέμηση των στρατηγικών φοροαποφυγής των Πολυεθνικών Επιχειρήσεων μέσω της μεταφοράς κερδών σε χώρες με ευνοϊκότερο φορολογικό καθεστώς

Η εφαρμογή του σχεδίου BEPS αναμένεται να αλλάξει την επικρατούσα αντίληψη και ακολουθούμενη προσέγγιση για διάφορα ζητήματα διεθνούς φορολόγησης , για

²⁴ Τερζάκου Ευαγγελία , Νοέμβριος 2014 , Διεύθυνση Ελέγχων Υπουργείο Οικονομικών

παράδειγμα ηλεκτρονικό εμπόριο , αλλοδαπές ελεγχόμενες εταιρείες , υδριβικά προϊόντα. Κύριος σκοπός είναι η ενδυνάμωση του οπλοστασίου που έχουν στη διάθεσή τους οι τοπικές κυβερνήσεις ώστε τα κέρδη να φορολογούνται εκεί που δημιουργούνται. Παράλληλα, η παροχή προς τις διοικήσεις των πολυεθνικών ομίλων ενός σταθερού πλαισίου δραστηριότητας , ώστε να περιορίζονται τα περιθώρια αμφισβήτησης που δύναται να προκύψουν από την εφαρμογή των κανόνων φορολόγησης σε διεθνές επίπεδο.

Οι δράσεις αυτές περιλαμβάνουν μέτρα για νέες υποχρεώσεις αναφορών των Πολυεθνικών Επιχειρήσεων που θα παρέχουν στις Φορολογικές Αρχές την συνολική εικόνα των δραστηριοτήτων και των πρακτικών που ακολουθούν (π.χ. κατάχρηση της προστασίας των Συμβάσεων Αποφυγής Διπλής Φορολογίας, το λεγόμενο treatyshopping) χωρίς όμως να διακυβεύεται η αποφυγή της διπλής φορολόγησης.

Οι προτεινόμενες Δράσεις επιφέρουν επίσης αλλαγές στην μεθοδολογία τεκμηρίωσης των ενδοομιλικών συναλλαγών, την έννοια της μόνιμης εγκατάστασης, αυστηρότερους κανόνες για τις αλλοδαπές ελεγχόμενες εταιρίες (CFCs), τα πολύπλοκα χρηματοπιστωτικά εργαλεία αλλά και τα υβριδικά προϊόντα που χρησιμοποιούνται κατά κόρον από τις Πολυεθνικές Επιχειρήσεις.

Τέλος , οι προτεινόμενες Δράσεις, αν υιοθετηθούν μέσω της ενσωμάτωσής τους στις τοπικές νομοθεσίες, προσφέρουν στις κυβερνήσεις αυξημένες δυνατότητες ελέγχου και προσδιορισμού της φορολογητέας ύλης των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στην επικράτεια τους.²⁵

6.1.1. Παρουσίαση Δράσεων BEPS

Στόχος του Προγράμματος BEPS, το οποίο περιλαμβάνει 15 επιμέρους Δράσεις, είναι να εξοπλίσει τα κράτη με τα απαραίτητα εργαλεία, ώστε να εξασφαλίσουν ότι τα κέρδη φορολογούνται εκεί όπου πραγματοποιείται η οικονομική δραστηριότητα που δημιουργεί τα κέρδη. Σημειωτέον ότι στην πρωτοβουλία αυτή συμμετέχουν επί ίσους όρους και αναπτυσσόμενα κράτη. Συγκεκριμένα οι Δράσεις αυτές είναι οι εξής:

²⁵ www.taxheaven.gr

- Δράση 1: Αντιμετώπιση των Προκλήσεων της Ψηφιακής Οικονομίας (Address the Tax Challenges of the Digital Economy)
- Δράση 2: Εξουδετέρωση των Αποτελεσμάτων των Υβριδικών Αναντιστοιχιών (Neutralise the Effects of Hybrid Mismatch Arrangements)
- Δράση 3: Ενίσχυση των Κανόνων των Ελεγχόμενων Αλλοδαπών Εταιρειών (Strengthen CFC Rules)
- Δράση 4: Περιορισμός της Διάβρωσης της Φορολογητέας Βάσης μέσω της Έκπτωσης Τόκων και άλλων Χρηματοοικονομικών Πληρωμών (Limit Base Erosion via Interest Deductions and Other Financial Payments)
- Δράση 5: Αντιμετώπιση των Επιβλαβών Φορολογικών Πρακτικών πιο αποτελεσματικά, λαμβάνοντας υπ' όψιν τη Διαφάνεια και την Ουσία (Counter Harmful Tax Practices More Effectively, Taking Into Account Transparency and Substance)
- Δράση 6: Αποτροπή της Κατάχρησης των Συμβάσεων (Prevent Treaty Abuse)
- Δράση 7: Αποτροπή της τεχνητής αποφυγής του καθεστώτος της Μόνιμης Εγκατάστασης (Prevent the Artificial Avoidance of PE Status)
- Δράσεις 8-10: Διαβεβαίωση ότι οι Ενδοομιλικές Τιμολογήσεις είναι σύμφωνες με την πραγματοποίηση κερδών (Assure that Transfer Pricing Outcomes are in Line with Value Creation)
- Δράση 11: Μέτρηση και παρακολούθηση των BEPS (Measuring and Monitoring BEPS)
- Δράση 12: Απαίτηση από τους Φορολογούμενους να αποκαλύπτουν τις Διευθετήσεις σχετικά με Επιθετικό Φορολογικό Σχεδιασμό (Require Taxpayers to Disclose their Aggressive Tax Planning Arrangements)
- Δράση 13: Επανεξέταση των Εγγράφων Ενδοομιλικών Τιμολογήσεων (Re-examine Transfer Pricing Documentation)
- Δράση 14: Αποτελεσματικότητα των Μηχανισμών Επίλυσης Διαφορών (Make

Dispute Resolution Mechanisms More Effective)

- Δράση 15: Ανάπτυξη ενός Πολυμερούς Εργαλείου (Develop a Multilateral Instrument)²⁶

6.2. Η Ευρώπη πρωτοστατεί στην εφαρμογή φορολογικών μεταρρυθμίσεων

Σύμφωνα με διεθνή έρευνα της ΕΥ καταδεικνύεται ότι παρά τις προσπάθειες για φορολογική μεταρρύθμιση, πολλές χώρες μειώνουν αντί να αυξάνουν τη φορολογική επιβάρυνση σε εταιρείες. Το 69% των χωρών δηλώνουν ότι οι νέες απαιτήσεις διαφάνειας αποτελούν προτεραιότητα εν όψει νομοθεσιών από την Ευρώπη και τον ΟΟΣΑ.

Οι περισσότερες χώρες τηρούν επιφυλακτική στάση ως προς το πρόγραμμα των ΟΟΣΑ/G20 Base Erosion and Profit Shifting (BEPS), ενώ η Ευρώπη πρωτοστατεί και δημιουργεί προηγούμενο στη φορολογική μεταρρύθμιση.

Παρά την εξαγγελία των τελικών κανονισμών BEPS τον Οκτώβριο του 2015²⁷ και του σχετικού νομοσχεδίου από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις αρχές του τρέχοντος έτους²⁸, πολλές χώρες φαίνεται να περιμένουν άλλες να κάνουν το πρώτο βήμα και να θέσουν τον τόνο πριν θεσπίσουν οι ίδιες το εθνικό φορολογικό τους πλαίσιο. Τα δεδομένα δείχνουν ότι οι περισσότερες χώρες δεν έχουν προχωρήσει στην εφαρμογή των πλείστων από τις 15 συστάσεις του προγράμματος BEPS.

Προβλέπεται ότι μέσα στο 2016, αντί για αύξηση της φορολογικής επιβάρυνσης στις εταιρείες, περισσότερες χώρες θα προχωρήσουν σε μείωση (ποσοστό 34% σε σύγκριση με 16% κατά το 2015), ενώ ποσοστό 45% δεν αναμένεται να προβεί σε οποιεσδήποτε αλλαγές. Έπειτα, επτά από τις 38 δικαιοδοσίες ανά το παγκόσμιο για

²⁶ www.taxheaven.gr

²⁷ ΟΟΣΑ: <http://www.oecd.org/ctp/aggressive/beps-2015-final-reports.htm>

²⁸ ANTI-Tax Avoidance Package, ημερομηνία έκδοσης, 28 January 2016-βλ.

<http://www.ey.com/GL/en/Services/Tax/International-Tax/Alert-European-Commission-releases-antitax-avoidance-package-designed-to-provide-uniform-implementation-of-BEPS-measures-and-minimum-standards-across-Member-States>

τις οποίες διενεργήθηκε έρευνα ²⁸, έχουν εξαγγείλει ή αναμένεται να εξαγγείλουν μειώσεις στην εταιρική φορολογία για το 2016.

Ο επικεφαλής Διεθνώς του Τμήματος Φορολογικής Πολιτικής της ΕΥ , Chris Sanger δηλώνει σχετικά ‘‘οι περισσότερες από τις πρόνοιες του BEPS δεν φαίνεται να έχουν μπει σε εφαρμογή ακόμη. Δεδομένου του αριθμού των εμπλεκόμενων μεταβλητών που επηρεάζονται από τις τελικές συστάσεις του BEPS, καθώς και της πολυπλοκότητας της προσπάθειας εναρμόνισης των εθνικών φορολογικών καθεστώτων ανά το παγκόσμιο , αναμένεται να προκύψει αρκετό χρονικό διάστημα μεταξύ της συμφωνίας του ΟΟΣΑ και της υιοθέτησής της από τα ίδια τα κράτη κατά το 2016 και εντεύθεν.’’

6.2.1 Οι χώρες μέλη της ΕΕ θα πρωτοστατήσουν στην εφαρμογή του BEPS το 2016

Η προσπάθεια της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να θέσει ένα πανευρωπαϊκό πλαίσιο φορολογικής μεταρρύθμισης φαίνεται να φέρνει τα πρώτα αποτελέσματα στο πρόγραμμα BEPS ανάμεσα στα 28 κράτη μέλη της ΕΕ.

Μια ένδειξη της αυξανόμενης επιρροής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σε θέματα φορολογίας αποτελούν οι κινήσεις για αντιμετώπιση του φαινομένου Hybrid Mismatches ²⁹(Υδριβικής Αναντιστοιχίας) (Action 2 of BEPS project). Από τις 14 δικαιοδοσίες

(37%) που έχουν δρομολογήσει ή αναμένεται να δρομολογήσουν νομοθετικές αλλαγές που θα ενσωματώνουν τις πρόνοιες του Action 2 , οι 12 είναι κράτη μέλη της ΕΕ.

Οι εκκλήσεις του ΟΟΣΑ και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για περισσότερη φορολογική διαφάνεια φαίνεται να τυγχάνουν ανταπόκρισης , καθώς ποσοστό 69% των

²⁸ Δανία, Ισραήλ, Ιαπωνία ,Μαλαισία, Νορβηγία, Ισπανία και Βιετνάμ

²⁹ Υδριβικές αναντιστοιχίες – ορισμός ΟΟΣΑ : “Διευθετήσεις που εκμεταλλεύονται τις διαφορές στη φορολογική αντιμετώπιση οργάνων, οντοτήτων ή εμβασμάτων μεταξύ δύο ή περισσότερων χωρών”

δικαιοδοσιών επικαλούνται τις πρόνοιες διαφάνειας (BEPS Action 13) ως την πρώτη ή δεύτερη προτεραιότητά τους στο πλαίσιο της εφαρμογής του προγράμματος BEPS.

Ο Sanger δήλωσε : ‘‘Οι προσπάθειες εναρμόνισης εκ μέρους της Ευρώπης της δίνουν κεντρικό ρόλο στην πραγματοποίηση του προγράμματος BEPS σε όλο τον κόσμο. Εν τούτοις , οι πολυάριθμες πρωτοβουλίες από διάφορα σώματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ίσως να οδηγήσουν σε έλλειψη συντονισμού. Άρα, ο επιχειρηματικός κόσμος οφείλει να έχει πλήρη επίγνωση για το τι ακριβώς έχει συσταθεί καθώς και τι έχει μπει σε εφαρμογή , ούτως ώστε να είναι σε θέση να διαχειριστεί την αυξανόμενη πολυπλοκότητα αυτής της διαδικασίας.’’

Τέλος , η έκθεση κάνει ειδική αναφορά στη Βραζιλία και τη Σιγκαπούρη ως τις δικαιοδοσίες στις οποίες αναμένονται αλλαγές που συνεπάγονται αυξημένες επιβαρύνσεις για τους φορολογούμενους , με τη Βραζιλία να προβλέπει αλλαγές σε εννέα τομείς της φορολογικής πολιτικής της. Αντιθέτως , η Κίνα και η Μαλαισία αναμένουν τον υψηλότερο αριθμό αλλαγών που θα μειώσουν τη φορολογική επιβάρυνση – και οι δυο σε πέντε τομείς των φορολογικών πολιτικών τους³⁰

6.3. Εξελίξεις στο transfer pricing και η επίδραση των δράσεων BEPS του ΟΟΣΑ

Τις εξελίξεις στο transfer pricing στη Ελλάδα , αλλά και τις διεθνείς φορολογικές εξελίξεις είχε ως αντικείμενο το 2^ο συνέδριο που διοργάνωσε η ΕΥ Ελλάδος για το transfer pricing έχοντας ως κύριο θέμα συζήτησης τις προσφάτως οριστικοποιημένες Δράσεις του ΟΟΣΑ για την αντιμετώπιση της Διάβρωσης της Φορολογικής Βάσης και της Μεταφοράς Κερδών (Δράσεις BEPS).

Δεδομένου ότι η χώρα μας έχει ενσωματώσει στο φορολογικό της δίκαιο προτάσεις που περιλαμβάνονται στις Δράσεις BEPS (όπως τους κανόνες περί ελεγχόμενων αλλοδαπών εταιριών – CFC , τη γενική διάταξη κατά της φοροαποφυγής – GAAR , τους κανόνες υπό κεφαλαιοποίησης – thin cap , τον βασικό φάκελο τεκμηρίωσης των

³⁰ Δελτίο Τύπου , ΕΥ Cyprus , Λευκωσία 12 Απριλίου 2016 , Κυπρούλα Παπαχριστοδούλου , Υπεύθυνη Επικοινωνίας ΕΥ Κύπρου

ενδοομιλικών συναλλαγών) , εκτιμώ ότι θα είναι από τις χώρες εκείνες που θα ενσωματώσει στη νομοθεσία της και τις υπόλοιπες προτάσεις των Δράσεων BEPS.³¹

Τονίστηκε , επίσης , ότι οι αλλαγές στο διεθνές φορολογικό τοπίο αποτελούν κοσμογονία και μάλιστα κοσμογονία που αναμένεται συντόμως να επηρεάσει τις φορολογικές υποθέσεις και των ελληνικών επιχειρήσεων. Πρέπει να εξεταστεί εάν οι επερχόμενες αλλαγές επιβάλλουν την αλλαγή στον τρόπο που λειτουργούμε , ενώ είναι εξίσου σημαντικό να είμαστε σε θέση , ακόμη και αν δεν χρειάζεται να αλλάξουμε τίποτα στον τρόπο λειτουργίας , να επιδείξουμε ότι λειτουργούμε σύννομα (αλλαγές κυρίως στη διαφάνεια των συναλλαγών μας).

Μια περαιτέρω ανάλυση έγινε για τη Δράση 6 που αφορά στην καταπολέμηση της καταχρηστικής εφαρμογής των Συμβάσεων Αποφυγής Διπλής Φορολογίας. Στο πλαίσιο αυτό , επισημάνθηκε η ανάγκη να επανεξεταστεί το μοντέλο λειτουργίας κάθε ο-

2015

μίλου , καθώς και αν μετά την εφαρμογή των νέων κανόνων εξακολουθούν οι εταιρείες του ομίλου να διακινούνται τα οφέλη από την εφαρμογή των Συμβάσεων Αποφυγής Διπλής Φορολογίας. Ακολούθως , έγινε μια ανάλυση της Δράσης 7 που αφορά στην καταπολέμηση της τεχνητής αποφυγής δημιουργίας μόνιμης εγκατάστασης και επεσήμανε ότι πρέπει να εξεταστεί εάν με τα νέα δεδομένα δημιουργούνται προϋποθέσεις απόκτησης μόνιμης εγκατάστασης , προκειμένου οι επιχειρήσεις να προετοιμαστούν έγκαιρα για την πιθανή εφαρμογή των προτεινόμενων αλλαγών.³²

Επιπρόσθετα , έγινε αναφορά στις δράσεις BEPS που αφορούν άμεσα το transfer pricing και στην ανάγκη να εξεταστεί κατά πόσο οι αλλαγές αυτές επηρεάζουν την

³¹ Στέφανος Μήτσιος , επικεφαλής φορολογικού τμήματος της ΕΥ Ελλάδος , www.capital.gr , 16-11-

³² Κωνσταντίνα Γαλλή , Senior Manager , φορολογικό τμήμα της ΕΥ Ελλάδος

τιμολόγηση των ενδοομιλικών συναλλαγών και κατ' επέκταση την τεκμηρίωσή τους. Περαιτέρω υπογραμμίστηκε ότι δεν σημαίνει πως αυτές οι αλλαγές αφορούν όλες τις επιχειρήσεις, σίγουρα όμως είναι τουλάχιστον ριψοκίνδυνο να τις αγνοήσουμε πριν βεβαιωθούμε ότι δεν μας αφορούν.³³

Τέλος, τονίστηκε ότι δείγμα της χρηστής διοίκησης είναι και η διαδικασία προέγκρισης μεθοδολογίας τιμολόγησης των ενδοομιλικών συναλλαγών, η οποία σε σχέση με την αυξανόμενη ένταση των ελέγχων Transfer Pricing, είναι ένα χρήσιμο εργαλείο για την απόκτηση ασφάλειας δικαίου αλλά και για τον περιορισμό του κόστους συμμόρφωσης σε μακροπρόθεσμο ορίζοντα. Η σημασία της διαδικασίας προέγκρισης τονίστηκε ιδιαίτερα σε αντιδιαστολή με τις εμπειρίες από πρόσφατους φορολογικούς ελέγχους transfer pricing και τα συνήθη σημεία τριβής που δημιουργούνται όσο και με το γεγονός, ότι ο έλεγχος των ενδοομιλικών συναλλαγών εμπεριέχεται στο σχετικό στόχο των ελέγχων – εισπράξεων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων και αποτελεί μια σημαντική ένδειξη ότι το transfer pricing βρίσκεται ψηλά στην ατζέντα των φορολογικών ελέγχων.³⁴

6.4 Φοροδοξίες για την Ελληνική Οικονομία

Στο Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας εισάγεται μια αμοιβαία διαδικασία διακανονισμού που θα αφορά θέματα συμβάσεων αποφυγής διπλής φορολογίας, σύμφωνα με πρόσφατο νόμο που ψηφίστηκε στη Βουλή. Είναι μια διαδικασία που θα διεξάγεται από τη Φορολογική Διοίκηση και θα αποσκοπεί στην επίλυση δυσχερειών που αφορούν στην ερμηνεία ή στην εφαρμογή των συμβάσεων αυτών. Είναι μια σημαντική δικλείδα ασφαλείας για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας του φορολογούμενου μέσω της επίτευξης αμοιβαίας συμφωνίας. Το αποτέλεσμα της διαδικασίας θα κοινοποιείται στον φορολογούμενο και εφόσον γίνει αποδεκτό, θα εκδίδεται απόφαση η οποία δεν θα προσβάλλεται με ενδικοφανή προσφυγή ή άλλο ένδικο βοήθημα. Η ανωτέρω διαδικασία τελεί σε εναρμόνιση με την πρότυπη σύμβαση του ΟΟΣΑ που ήδη προβλέπει αντίστοιχη διαδικασία συνεργασίας των φορολογικών αρχών των εμπλεκόμενων κρατών για τα ζητήματα αυτά.

³³ Χρήστους Κουντουριώτης, Executive Director, φορολογικό τμήμα της ΕΥ Ελλάδος

³⁴ Χρήστος Μπουρκούλας, Manager στο φορολογικό τμήμα της ΕΥ Ελλάδος

Περίπου 100 χώρες (μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα) ολοκλήρωσαν τις διαπραγματεύσεις για μια πολυμερή συμφωνία με στόχο την επικαιροποίηση των διεθνών φορολογικών κανόνων και τη μείωση της φοροαποφυγής από πολυεθνικές επιχειρήσεις. Η συμφωνία αυτή έχει επέλθει στο πλαίσιο της προσπάθειας υλοποίησης των δράσεων για την αντιμετώπιση του κινδύνου της διάβρωσης της φορολογικής βάσης και της μεταφοράς των κερδών (σχέδιο δράσης BEPS). Το πρόγραμμα BEPS στοχεύει στην αντιμετώπιση των συντονισμένων ενεργειών φορολογικού σχεδιασμού που ακολουθούν οι πολυεθνικές εταιρείες , οι οποίες εκμεταλλεύονται τα κενά και τις αναντιστοιχίες της φορολογικής νομοθεσίας στα διάφορα κράτη για να μετατοπίσουν τα κέρδη τους σε δικαιοδοσίες με χαμηλή ή μηδενική φορολόγηση .Έτσι, υπονομεύεται η ακεραιότητα των φορολογικών συστημάτων.

Η πολυμερής αυτή συμφωνία θα τροποποιήσει τις υπάρχουσες διμερείς συμβάσεις για την αποφυγή της διπλής φορολόγησης. Αντικείμενο της πολυμερούς συμφωνίας αποτελεί , μεταξύ άλλων , η αντιμετώπιση και αποτροπή φαινομένων κατάχρησης των φορολογικών συμβάσεων , η εξουδετέρωση των υδριβικών αποκλίσεων , η αποτροπή της τεχνητής αποφυγής του καθεστώτος μόνιμης εγκατάστασης καθώς και η βελτίωση των μηχανισμών επίλυσης διαφορών. Η πολυμερής αυτή συμφωνία αναμένεται ότι θα βοηθήσει τα συμμετέχοντα κράτη να εξοικονομήσουν σημαντικό χρόνο αποφεύγοντας τις διμερείς διαπραγματεύσεις. Το κείμενο της συμφωνίας σχεδιάζεται να είναι διαθέσιμο προς υπογραφή από την 31/12/2016 , ενώ η πρώτη επίσημη τελετή υπογραφής έχει δρομολογηθεί για τον Ιούνιο του 2017.Μετά την υπογραφή της διεθνούς αυτής συνθήκης , ακολουθεί το στάδιο της κύρωσης σε εθνικό επίπεδο από τις υπογράφουσες χώρες.

Η απαλλαγή από τη φορολόγηση σε μετασχηματισμούς επιχειρήσεων που διενεργούνται σύμφωνα με τον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (Ν. 4172/2013) επεκτάθηκε και στην έμμεση φορολογία (φόρος μεταβίβασης αυτοκινήτων κλπ) με τροπολογία που ψηφίστηκε πρόσφατα. Με τον τρόπο αυτό ευθυγραμμίζονται οι φορολογικές απαλλαγές του Ν. 4172/2013 με αυτές των Ν. 2166/1993 και Ν.Δ. 1297/1972.Τα παραπάνω ισχύουν εφόσον δεν εξυπηρετούν σκοπούς φοροαποφυγής.

Υπενθυμίζεται , ότι πριν από την ψήφιση της συγκεκριμένης τροπολογίας , υπήρχε απαλλαγή από τον φόρο εισοδήματος και μόνο.

Περιορισμό του συνταγματικά κατοχυρωμένου ατομικού δικαιώματος στην προστασία δεδομένων συνιστά η συλλογή πληροφοριών για τα ακίνητα πράγματα μεγάλης αξίας (άνω το 30.000 ευρώ) και για όσα φυλάσσονται σε θυρίδες από τα όργανα ελέγχου της Δήλωσης ‘‘πόθεν έσχες’’. Έτσι , διατείνεται η Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων , αφού αυτή δεν επιβάλλεται από διατάξεις σαφείς και προβλέψιμες κατά τον τρόπο υπολογισμού και τις συνέπειές τους. Επομένως , η συλλογή αυτών των πληροφοριών καθίσταται απρόσφορη και μη ακατάλληλη για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού , που δεν είναι άλλος από την πλήρη καταγραφή της περιουσιακής κατάστασης των υπόχρεων σε δήλωση ‘‘πόθεν έσχες’’.

Η φοροαποφυγή , παρότι δεν αποτελεί ποινικά κολάσιμη πράξη , σε αντίθεση την φοροδιαφυγή , εντούτοις επιφέρει διοικητικές κυρώσεις , καθώς ένα πρόσωπο , χρησιμοποιώντας καταρχήν νόμιμα μέσα , επιδιώκει ‘‘άνομο’’ αποτέλεσμα , δηλαδή τη μερική ή ολική αποφυγή εκπλήρωσης της φορολογικής του οφειλής. Η φορολογική διοίκηση , για να ελέγξει αν η πράξη εμπίπτει στο πλαίσιο της φοροαποφυγής , εξετάζει αν πίσω από τις ενέργειες που έγιναν από τον φορολογούμενο και είχαν σαν αποτέλεσμα την όποια μείωση φόρου υπάρχουν οικονομικοί και εμπορικοί λόγοι που τη δικαιολογούν.

Τέλος , σημαντικές αλλαγές αναμένονται στο φορολογικό σύστημα του Ηνωμένου Βασιλείου από το 2017 και εφεξής. Όσον αφορά στις επιχειρήσεις , ο εταιρικός συντελεστής φόρου εισοδήματος θα μειωθεί στο 17% μέχρι το 2020 , ενώ από τον Απρίλιο του 2017 και εφεξής θα εισαχθούν περιορισμοί ως προς τη δυνατότητα φορολογικής έκπτωσης εξόδων από τόκους. Ως προς τους ιδιώτες , θα προβλεφθούν νέες μειώσεις φόρου αναφορικά με εισοδήματα που προέρχονται από εμπορική δραστηριότητα ή κεφάλαιο , ενώ θα αλλάξουν σημαντικά οι κανόνες που διέπουν το φορολογικό καθεστώς των ‘‘non – domiciles residents’’ στο Ηνωμένο Βασίλειο.³⁵

³⁵ Πηγή Grant Thornton , www.kathimerini.gr , 21/12/2016

7. ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ

7.1 Στο κατώφλι των ευρωπαϊκών χωρών το transfer pricing

Στην εποχή του έντονου διασυνοριακού εμπορίου και των περίπλοκων υποθέσεων εντοπισμού της πραγματικής προέλευσης του εισοδήματος, οι παραδοσιακές φορολογικές δομές χρειάζονταν αναβάθμιση ώστε να συμβαδίζουν με τον μεταλλαγή της παγκόσμιας οικονομίας. Κάπως έτσι, οι 20 μεγαλύτερες οικονομίες παγκοσμίως ένωσαν τις δυνάμεις τους για να δημιουργήσουν το έργο για την καταπολέμηση της Διάβρωσης της Φορολογικής Βάσης και της Μετατόπιση Κερδών (Base Erosion and Profit Shifting), γνωστό ως «BEPS». Το BEPS χωρίζεται σε 15 ξεχωριστές αλλά σχετικές μεταξύ τους Δράσεις, οι οποίες μπορούν να συνοψιστούν σε τρία διαφορετικά βασικά θέματα: συνέπεια, ουσία και διαφάνεια. Το παρόν άρθρο επικεντρώνεται στην τεκμηρίωση του Transfer Pricing (Ενδοομιλική Τιμολόγηση), λεπτομέρειες για την οποία περιλαμβάνονται στη Δράση 13. Σύμφωνα με την τελική έκθεση του OECD (Οργανισμός για την Οικονομική Συνεργασία και Ανάπτυξη) αναφορικά με το Άρθρο 13 πρέπει να ακολουθείται μια τυποποιημένη προσέγγιση τριών επιπέδων που συμπεριλαμβάνει την τεκμηρίωση των ενδοομιλικών συναλλαγών και την υποβολή Εκθέσεων ανά χώρα (CbC reporting). Η υποβολή αυτή περιλαμβάνει τρία τυποποιημένα αρχεία: τον Κύριο Φάκελο (Master File), τον Τοπικό Φάκελο (Local File) και ένα πρότυπο Έκθεσης ανά χώρα (CbC reporting template). Στις 25 Μαΐου 2016, οι τροποποιήσεις στις Οδηγίες της ΕΕ (Οδηγία 2016/881 που τροποποιεί την Οδηγία 2011/16/EU σε σχέση με την υποχρεωτική ανταλλαγή πληροφοριών στον τομέα της φορολογίας), σύμφωνα με τις εισηγήσεις του OECD για τη Δράση 13 του BEPS, επικυρώθηκαν ομόφωνα από τους Υπουργούς Οικονομικών των κρατών-μελών της ΕΕ στο Συμβούλιο ECOFIN. Υποβολή Εκθέσεων Ανά Χώρα Η Δράση 13 επικεντρώνεται συγκεκριμένα σε πολυεθνικούς οργανισμούς. Σύμφωνα με την Οδηγία, πολυεθνικοί οργανισμοί οι οποίοι λειτουργούν σε κράτη-μέλη της ΕΕ και παράγουν ενοποιημένα έσοδα ίσα ή μεγαλύτερα των €750 εκατομμυρίων σε επίπεδο ομίλου, έχουν υποχρέωση να υποβάλλουν πληροφορίες σχετικά με: - Έσοδα - Κέρδη (ζημίες) προ φόρου εισοδήματος - Φόρους που έχουν καταβληθεί και φόρους δεδουλευμένους - Μετοχικό κεφάλαιο και συσσωρευμένα κέρδη - Υλικά περιουσιακά στοιχεία Αριθμό

υπαλλήλων (ανά χώρα) - Κύριες επιχειρηματικές δραστηριότητες Αυτές οι πληροφορίες πρέπει να αναφέρονται στις φορολογικές Αρχές του κράτους-μέλους, στο οποίο η Μητρική

Εταιρεία ενός Ομίλου (Ultimate Parent Entity) έχει τη φορολογική της κατοικία. Εάν η Μητρική Εταιρεία δεν είναι κάτοικος της ΕΕ, τότε, κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις, η έκθεση πρέπει να υποβληθεί μέσω μιας παρένθετης μητρικής εταιρείας, η οποία διορίζεται ως τέτοια από τον Όμιλο για σκοπούς έκθεσης, ή σε κάθε δικαιοδοσία μέσω μιας θυγατρικής εταιρείας που έχει τη βάση της στην ΕΕ (σε αυτή την περίπτωση η κατάθεση ονομάζεται «δευτερεύουσα κατάθεση»). Κάθε κράτος-μέλος είναι υποχρεωμένο να ανταλλάζει τις Εκθέσεις Ανά Χώρα τις οποίες παραλαμβάνει, με άλλα κράτη μέλη στα οποία ο Όμιλος διαθέτει θυγατρική ή μόνιμη εγκατάσταση.³⁶

7.1.1 ΓΑΛΛΙΑ

Η Γαλλική κυβέρνηση κάνει προσπάθειες να εφαρμόσει τις δράσεις BEPS μέσα από τη φορολογική της νομοθεσία. Στις 17 Δεκεμβρίου 2016 η γαλλική κυβέρνηση αποδέχτηκε μια τροπολογία σχετικά με το νομοσχέδιο χρηματοδότησης για το 2016 , εφαρμόζοντας τη οριστικά στις απαιτήσεις των report μεταξύ των συνδεδεμένων επιχειρήσεων των ομίλων .Έχοντας αποδεχτεί την ευαισθησία που υπάρχει γύρω από τη φορολογική διάβρωση της δημοσίας βάσης , κάποια μέλη της Βουλής , προσπάθησαν να απαιτήσουν από τις πολυεθνικές επιχειρήσεις να αποκαλύψουν δημόσια τις συναλλαγές τους από χώρα σε χώρα. Ωστόσο , η πρόταση απορρίφθηκε και τα τελικά μέτρα επικυρώθηκαν από το γαλλικό συνταγματικό δικαστήριο στις 29 Δεκεμβρίου. Έτσι , τέθηκε σε ισχύ μέσα από το Άρθρο 223 C του Γενικού Φορολογικού Κώδικα (code general des impôts , CGI). Για να θεωρείται μία επιχείρηση πως βρίσκεται στον έλεγχο του ομίλου, στη Γαλλία, απαιτείται κυριότητα μεγαλύτερη του 50% αυτής της επιχείρησης. Επίσης, οι

³⁶ Opinion Article , 16 Ιουνίου 2016 , Πέτρος Κρασάρης , ΕΥ Κύπρου , Διεθνείς Φορολογικές Υπηρεσίες [http://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/Transfer_Pricing_at_our_Doorstep_gr/\\$FILE/Article%20TP%2009012017_Kathimerini_Jan17_GrVf.pdf](http://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/Transfer_Pricing_at_our_Doorstep_gr/$FILE/Article%20TP%2009012017_Kathimerini_Jan17_GrVf.pdf)

Γαλλικές φορολογικές αρχές (French Tax Authorities, FTA) έχουν επιστήσει την προσοχή τους στους ισχυρισμούς των μόνιμων εγκαταστάσεων των επιχειρήσεων. Αυτά τα αρχεία, έχουν αποτελέσει την αφορμή για μία σειρά νέων ερευνών και κατασχέσεων συγκεντρώνοντας τη δημόσια προσοχή, που υπάρχει σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες σε σχέση με παρόμοια θέματα. Η νέα νομοθεσία θα πρέπει να ενισχύσει τις υφιστάμενες εξουσίες έρευνας κατά των πολυεθνικών επιχειρήσεων, τηρώντας αρχεία σε διακομιστές που βρίσκονται έξω από τη Γαλλία. Οι κανόνες τεκμηρίωσης των ενδοομιλικών συναλλαγών των γαλλικών επιχειρήσεων εντοπίζονται στο Γενικό φορολογικό κώδικα στο Άρθρο 57 και 238A και στο Γαλλικό Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας στα Άρθρα L 13 AA, AB L 13, L 13B, L 188A, L 80 B 7 ° (APA).

Επιπλέον, στη Γαλλία δεν είναι απαραίτητο να υποβάλλονται στην φορολογική αρχή οι γνωστοποιήσεις που σχετίζονται με ενδοομιλική τιμολόγηση, αλλά απαιτείται η εκπόνηση μελέτης ενδοομιλικών συναλλαγών και σε περίπτωση μη εκπόνησης αυτής ο φορολογούμενος θα υποστεί σημαντικές κυρώσεις. Η τεκμηρίωση των συναλλαγών απαιτείται με βάση το άρθρο άρθρο L 13 AA , το οποίο ψηφίστηκε σε νόμο στη Γαλλία το Δεκέμβριο του 2009 και εκδίδεται από τις Γαλλικές Φορολογικές Αρχές στη φορολογική οδηγία 4A-10-1 Ο της 23ης Δεκεμβρίου 2010. Το πεδίο εφαρμογής των απαιτήσεων τεκμηρίωσης των τιμών μεταβίβασης περιορίζεται σε πρόσωπα που είναι εγκατεστημένα στη Γαλλία, και δεν πληρούν κύκλο εργασιών ή το ακαθάριστο όριο περιουσιακών στοιχείων (ορίζεται σε 400 εκατ. ευρώ και για τα δύο) ή που δεν τους ανήκει άμεσα ή έμμεσα περισσότερο από το μισό του κεφαλαίου της εταιρικής οντότητας ή των μετοχών με δικαίωμα ψήφου της εταιρικής οντότητας, που ιδρύθηκε στη Γαλλία ή εκτός Γαλλίας. Οι απαιτήσεις αυτές ισχύουν για χρήσεις που ξεκινούν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2010 και για όλες τις συναλλαγές στο εσωτερικό του ομίλου που επηρεάζουν ελεγμένους λογαριασμούς κερδών και ζημιών της εταιρείας ή Ι και τους ισολογισμούς, που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του νόμου. Εάν ο φορολογούμενος δεν ανταποκρίνεται ή ανταποκρίνεται μερικώς στις απαιτήσεις, είναι πιθανόν να αντιμετωπίσει ποινές έως και 5% του ακαθάριστου αναθεωρημένου ποσού με ελάχιστο τα 10.000 ευρώ ανά ελεγμένη λογιστική χρήση. Η τεκμηρίωση των τιμών

μεταβίβασης θα πρέπει να τίθενται στη διάθεση των Γαλλικών φορολογικών αρχών κατά την έναρξη του φορολογικού ελέγχου. Σε αντίθετη περίπτωση, η φορολογική αρχή μπορεί να επιβάλλει στην επιχείρηση να παρέχει ή να ολοκληρώσει την τεκμηρίωση της σε 30 ημέρες. Αναφορικά με τις μεθόδους τεκμηρίωσης, οι φορολογικές αρχές της Γαλλίας ακολουθούν τις αναθεωρημένες κατευθυντήριες γραμμές του ΟΟΣΑ (έκδοση 201 Ο). Επομένως η πιο κατάλληλη μέθοδος πρέπει να επιλέγεται με βάση (μεταξύ άλλων) στους συγκριτικούς παράγοντες. Στην πράξη, η μέθοδος του καθαρού κέρδους συναλλαγών χρησιμοποιείται αρκετά συχνά από τις Γαλλικές Φορολογικές Αρχές.³⁸

7.1.2 ΒΕΛΓΙΟ

Κατά τη διάρκεια του 2015 οι φορολογικές αρχές του Βελγίου προσπάθησαν να αποφύγουν την εφαρμογή των δράσεων BEPS. Το Βέλγιο για αυτό το σκοπό έχει υιοθετήσει όλες τις απαιτήσεις του ΟΟΣΑ. Ακολουθώντας, αυτές τις προτάσεις, η βελγική κυβέρνηση είναι πρόσφατα στη διαδικασία εισαγωγής επίσημων έγγραφων απαιτήσεων γύρω από τις ενδοομιλικές συναλλαγές ακολουθώντας τη Δράση 13 των BEPS.

Για να βεβαιωθεί ότι οι δράσεις BEPS εφαρμόζονται αποτελεσματικά από τους φορολογούμενους, η Βελγική κυβέρνηση ανακοίνωσε την πρόσληψη 30 δημοσίων υπαλλήλων για το τμήμα των ενδοομιλικών συναλλαγών. Επιπρόσθετα, στις αρχές του 2013, 2014 και 2015 στάλθηκαν ερωτηματολόγια σχετικά με το transfer pricing σε ένα μεγάλο αριθμό φορολογούμενων, αποδεικνύοντας με αυτό τον τρόπο ότι ξεκίνησε ένα κύμα ελέγχου που φαίνεται να συνεχιστεί και τα επόμενα χρόνια.

Οι φορολογικές αρχές του Βελγίου το 2006 με σκοπό να αποφύγουν την μεταφορά κερδών από τις πολυεθνικές επιχειρήσεις, εφάρμοσαν ειδικούς ελέγχους γύρω από τις ενδοομιλικές συναλλαγές, στηριζόμενοι στα άρθρα 26, 49, 54, 55, 56, 79, 207 και 344 του Βελγικού Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας. Ο Νόμος που ψηφίστηκε στις 21 Ιουνίου 2004, εισήγαγε νέους κανόνες γύρω από τις ενδοομιλικές συναλλαγές και τα διασυνοριακά όρια, μέσα από τις προσαρμογές των άρθρων 185, παράγραφος 2, και 235 του Βελγικού Φορολογικού Κώδικα (ITC, Belgian Income Tax Code).

Στο Βέλγιο δεν απαιτείται να υποβάλλονται συγκεκριμένες γνωστοποιήσεις μέσω της φορολογικής δήλωσης. Για διαχειριστικές περιόδους που ξεκινούν από 1 Σεπτέμβρη 2008 , συγκεκριμένες εταιρείες απαιτείται να αναφέρουν στις οικονομικές τους καταστάσεις στοιχεία για τα συνδεδεμένα μέλη. Εκτενής υποχρεωτική αναφορά απαιτείται στις παρακάτω :

- Εταιρείες που συμμετέχουν στο χρηματιστήριο
- Εταιρείες που οι μετοχές τους διαπραγματεύονται σε μια πολύπλευρη εμπορική δραστηριότητα

³⁸ 2016 Global Transfer Pricing Country Guide , Deloitte

- Εταιρείες που έχουν πάνω από ένα κριτήριο σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 1 του Βελγικού Φορολογικού Κώδικα

Στις αρχές του 2016 η Βελγική κυβέρνηση παρουσίασε στο κοινοβούλιο τη νομοθεσία γύρω από το transfer pricing βασισμένη στις δράσεις BEPS και πιο συγκεκριμένα στη Δράση 13. Όλες οι απαιτήσεις της νέας νομοθεσίας είναι βασισμένες στα standards του OECD και τέθηκαν σε εφαρμογή για τα οικονομικά έτη που ξεκίνησαν μετά την 1^η Ιανουαρίου 2016.³⁷

7.1.3 ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Στο Ηνωμένο Βασίλειο, ως φορολογική αρχή λειτουργεί ένα μη υπουργικό τμήμα της κυβέρνησης του Ηνωμένου Βασιλείου και αναφέρεται ως έσοδα της Αυτής Μεγαλειότητας και Τελωνείων (Her Majesty's Revenue and Customs, HMRC). Αναλαμβάνει την είσπραξη των φόρων, την καταβολή ορισμένων μορφών κρατικής ενίσχυσης, και τη χορήγηση άλλων ρυθμιστικών καθεστώτων, συμπεριλαμβανομένου του εθνικού κατώτατου μισθού. Το καθεστώς του ανώτατου λογιστή (Senior Accounting Officer, SAO) σημαίνει ότι οι επιχειρήσεις οφείλουν να διαθέτουν αποτελεσματικές διαδικασίες για τη διαχείριση του κινδύνου των τιμών μεταβίβασης τους.

³⁷ Global Transfer Pricing Country Guide , Deloitte

Το HMRC έχει θέσει σε εφαρμογή μια διαδικασία, προκειμένου να τίθενται υπό συζήτηση τα θέματα ενδοομιλικής τιμολόγησης πριν υποβληθεί η φορολογική δήλωση, και συνεχίζει να προσφέρει ασφάλεια μέσω ΣΠΤ. Πρόσφατοι έλεγχοι των τιμών μεταβίβασης ορισμένων μεγάλων πολυεθνικών από την Επιτροπή Δημοσίων Λογαριασμών της κυβέρνησης και η αυξημένη χρηματοδότηση στους ειδικούς από το Υπουργείο Οικονομικών για ενδοομιλική τιμολόγηση του HMRC, αναμένεται να οδηγήσει σε αυξημένη εξέταση των ρυθμίσεων των τιμών μεταβίβασης στο Ηνωμένο Βασίλειο το 2013. Οι κανόνες ενδοομιλικής τιμολόγησης μέχρι την 1η Απριλίου του 2010 ήταν καταγεγραμμένοι στο σχέδιο 28AA ICTA 1988 αλλά έπειτα η σχετική νομοθεσία έχει ξαναγραφεί ως μέρος 4 της φορολογίας (Διεθνής και Άλλες Διατάξεις) Νόμος του 2010. Οι αλλαγές στη θέση και τη διατύπωση της νομοθεσίας δεν είχαν ως στόχο να αλλάξουν τις ευθύνες των φορολογουμένων με οποιονδήποτε τρόπο. Στο Ηνωμένο Βασίλειο το κατώτατο όριο για τον χαρακτηρισμό μιας σχέσης ως ενδοομιλικής είναι η κατοχή ιδιοκτησίας μεταξύ 40 τοις εκατό και 50 τοις εκατό, ανάλογα με την ισχύ της ψηφοφορίας, το μετοχικό κεφάλαιο, ή τον έλεγχο της διοίκησης. Επίσης αξιοσημείωτο είναι πως δεν είναι απαραίτητη η κατάθεση μιας μελέτης ενδοομιλικών συναλλαγών και συνεπώς δεν υπάρχει ποινή, για τη μη κατάθεση ή προετοιμασίας της από τους φορολογούμενους. Επιπλέον από 1η Απριλίου του 2010, οι οδηγίες του ΟΟΣΑ συμπεριλαμβάνονται στη νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου. Σχετικά με τις μεθόδους τεκμηρίωσης των ενδοομιλικών συναλλαγών, είναι αποδεκτές όλες οι μέθοδοι που προτείνει ο ΟΟΣΑ και δεν υπάρχει καμία προτεραιότητα όσον αφορά την επιλογή τους.³⁸

7.1.4. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Στη Γερμανία, η ενδοομιλική τιμολόγηση αποτελεί θέμα υψίστης σημασίας για τις γερμανικές φορολογικές αρχές. Χαίρει αυξημένης προσοχής και συχνά βρίσκεται στο επίκεντρο των φορολογικών ελέγχων. Από το οικονομικό έτος 2008, οι γερμανικές φορολογικές αρχές έχουν τη δυνατότητα να ελέγχουν περιπτώσεις αναδιάρθρωσης των επιχειρήσεων. Μια επιχείρηση της Γερμανίας θεωρείται ότι

³⁸ Global Transfer Pricing Country Guide, Deloitte

βρίσκεται υπό τον έλεγχο του ομίλου εφόσον διαθέτει άμεση ή έμμεση κυριότητα του 25% ή έχει τη δυνατότητα εξασφάλισης δεσπόζουσας επιρροής της συνδεδεμένης αυτής επιχείρησης. Οι κανόνες τεκμηρίωσης στη Γερμανία εμπεριέχονται στο

Γερμανικό Νόμο περί φόρου εξωτερικών συναλλαγών (Aur.ensteuergesetz - AStG) Άρθρο 1, στο Γενικό Φορολογικό Κώδικα

(Abgabenordnung - AO) Άρθρο 90, παράγραφος 3 και Άρθρο 162, παράγραφος 3 και 4 και στο Νόμο Εταιρικού Φόρου Εισοδήματος (Körperschaftsteuergesetz - KStG) Άρθρο 8 παράγραφος 3.

Οι γνωστοποιήσεις, που σχετίζονται με ενδοομιλική τιμολόγηση, δεν απαιτείται να υποβάλλονται στην αρχή εσόδων ετησίως. Η τεκμηρίωση των τιμών μεταβίβασης για τις λεγόμενες έκτακτες πράξεις, πρέπει να είναι έτοιμη από την επιχείρηση εντός έξι μηνών στο τέλος του έτους στο οποίο πραγματοποιήθηκε η συναλλαγή. Η προθεσμία, για την υποβολή της τεκμηρίωσης στην αρχή των εσόδων, είναι 60 ημέρες μετά την αίτηση (30 ημέρες σε περίπτωση έκτακτων συναλλαγών). Η σύνταξη αναφοράς σχετικά με την ενδοομιλική τιμολόγηση της εταιρίας είναι προαιρετική, ωστόσο στη Γερμανία είναι μία κοινή πρακτική για τη μείωση πιθανότητας ποινών. Παρόλα αυτά, αν ο φορολογούμενος δεν παρέχει τεκμήρια, εφόσον ζητηθεί, για την καταλληλότητα της ενδοομιλικής τιμολογιακής πολιτικής εντός χρονοδιαγράμματος τότε θα υποστεί κυρώσεις και ποινές (όπως πρόσθετες πληρωμές φόρων, εκτίμηση των τιμών μεταβίβασης και διορθώσεις εισοδήματος εις βάρος του φορολογούμενου και χρηματικές ποινές). Σε γενικές γραμμές, όσον αφορά την τεκμηρίωση στη Γερμανία ακολουθούνται μέσω των νομοθετικών διατάξεων οι οδηγίες του ΟΟΣΑ. Αναφορικά με τις μεθόδους τεκμηρίωσης, χρησιμοποιούνται τόσο οι παραδοσιακές, δηλαδή η μέθοδος της "συγκρίσιμης μηελεγχόμενης τιμής", η μέθοδος της "τιμής μεταπώλησης μείον" και η μέθοδος του "κόστους συν κέρδους" αλλά και οι μη παραδοσιακές όπως η μέθοδος του επιμερισμού του κέρδους της συναλλαγής και η μέθοδος του καθαρού κέρδους συναλλαγών. Όμως το ενδιαφέρον έγκειται στο γεγονός πως η γερμανική κυβέρνηση απαιτεί τη χρήση του επονομαζόμενου υποθετικού ελέγχου των ίσων αποστάσεων όταν δεν είναι διαθέσιμα αξιόπιστα και επαρκή δεδομένα τρίτων. Ο

έλεγχος αυτός είναι πλέον ενδεδειγμένος στην περίπτωση της μετεγκατάστασης των καθικόντων ή και την πώληση ή την άδεια πνευματικής ιδιοκτησίας.³⁹

7.1.5. ΚΥΠΡΟΣ

Στις 30 Δεκεμβρίου 2016, και σύμφωνα με τις Οδηγίες της ΕΕ, το κυπριακό Υπουργείο Οικονομικών εξέδωσε Διάταγμα, σύμφωνο με το Άρθρο 6 (16) του περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Νόμου, το A member firm of Ernst & Young Global Limited [Transfer Pricing] Page 2 οποίο έθεσε σε εφαρμογή την υποχρέωση πολυεθνικών οργανισμών με έσοδα ίσα ή μεγαλύτερα των €750 εκατομμυρίων, για υποβολή Εκθέσεων Ανά Χώρα, με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2016. Το Διάταγμα προβλέπει ότι Κυπριακές συνιστώσες Οντότητες Πολυεθνικών Ομίλων – εταιρείες που είναι φορολογικοί κάτοικοι ή μόνιμες εγκαταστάσεις ξένων εταιρειών – οφείλουν να ενημερώσουν τις κυπριακές φορολογικές αρχές σχετικά με την ταυτότητα και τη φορολογική κατοικία της νομικής οντότητας που θα παρέχει τις εν λόγω εκθέσεις για το φορολογικό έτος 2016, μέχρι τις 20 Οκτωβρίου 2017. Σε περίπτωση που η Μητρική Εταιρεία του Πολυεθνικού Οργανισμού είναι φορολογικός κάτοικος Κύπρου, η Έκθεση Ανά Χώρα πρέπει να υποβληθεί στις κυπριακές φορολογικές Αρχές. Επιπρόσθετα, από την 1η Νοεμβρίου 2016, η Κύπρος έχει υπογράψει την Πολυμερή Συμφωνία Αρμοδίων Αρχών του OECD για την ανταλλαγή Εκθέσεων Ανά Χώρα. Ως εκ τούτου, κάθε Έκθεση Ανά Χώρα που υποβάλλεται στην Κύπρο πρέπει να ανταλλάσσεται με τις φορολογικές αρχές εκείνων των χωρών στις οποίες δραστηριοποιείται ένας Όμιλος – υπό την προϋπόθεση ότι τέτοιες χώρες έχουν επίσης υπογράψει την Πολυμερή Συμφωνία.

Ο σκοπός του Κύριου Φακέλου είναι η συνοπτική παρουσίαση των δραστηριοτήτων ενός Πολυεθνικού Οργανισμού, των τιμολογιακών πολιτικών του σε σχέση με τις σημαντικές ενδοομιλικές συναλλαγές και την παγκόσμια κατανομή του εισοδήματος και των οικονομικών δραστηριοτήτων του. Για την κατάρτιση του Κύριου Φακέλου, οι φορολογούμενοι οφείλουν να χρησιμοποιήσουν συνετή κρίση προκειμένου να

³⁹ <http://www.kpmg.com/global/en/issuesandinsights/articlespublications/global-transfer-pricingreview/Pages/default.aspx>

καθορίσουν το βαθμό λεπτομέρειας της πληροφόρησης που παρέχεται. Με αυτό τον τρόπο θα διασφαλιστεί η περιεκτική παρουσίαση των παγκόσμιων δραστηριοτήτων και των πολιτικών ενός Πολυεθνικού Οργανισμού στις φορολογικές αρχές. Τοπικός Φάκελος Ενώ ο Κύριος Φάκελος παρέχει μια συνοπτική παρουσίαση του Πολυεθνικού Οργανισμού, ο στόχος του Τοπικού Φακέλου είναι πιο συγκεκριμένος και στοχεύει στην παροχή λεπτομερούς πληροφόρησης σε σχέση με σημαντικές ενδοομιλικές συναλλαγές. Ως αποτέλεσμα, η πληροφόρηση που πρέπει να περιλαμβάνεται στον Τοπικό Φάκελο λειτουργεί υποστηρικτικά στον Κύριο Φάκελο και συμβάλλει στην διαπίστωση του κατά πόσο ο φορολογούμενος έχει συμμορφωθεί με την αρχή των ίσων αποστάσεων (arm's length principle) σε ότι αφορά τις ενδοομιλικές τιμολογιακές πολιτικές οι οποίες επηρεάζουν μια συγκεκριμένη δικαιοδοσία. Η πληροφόρηση που περιλαμβάνεται στους δύο φακέλους στοχεύει στο να παρέχει στις φορολογικές αρχές λεπτομέρειες σε θέματα όπως τα άυλα περιουσιακά στοιχεία, τις λειτουργίες των οντοτήτων που έχουν στην κυριότητα τους στοιχεία πάγιου ενεργητικού, και την κατανομή του κινδύνου. Εκτιμήσεις για την Κύπρο Αξίζει να σημειωθεί ότι σε ένα μετά-BEPS περιβάλλον, με ένα άνευ προηγουμένου επίπεδο στη δημοσιοποίηση των πληροφοριών, είναι ζωτικής σημασίας για όλες τις κυβερνήσεις να είναι συνεπείς με τους στόχους του OECD. Η εισαγωγή των Εκθέσεων Ανά Χώρα στην κυπριακή νομοθεσία είναι ένα ξεκάθαρο σημάδι ότι η κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να βρίσκεται στην πρώτη γραμμή σε ότι αφορά θέματα διαφάνειας και ανταλλαγής πληροφοριών. Παρόλα αυτά, η εισαγωγή των Εκθέσεων Ανά Χώρα σε συνδυασμό με τις αναμενόμενες απαιτήσεις για τον Κύριο και τον Τοπικό Φάκελο, αποτελεί μία αρκετά σημαντική αλλαγή στην υφιστάμενη νομοθεσία και πρακτική. Ως εκ τούτου, οι Πολυεθνικοί Οργανισμοί που χρησιμοποιούν την Κύπρο για διασυνοριακές συναλλαγές, πρέπει να είναι προετοιμασμένοι και σε θέση να συγκεντρώσουν την απαραίτητη πληροφόρηση, ώστε να υποστηρίξουν τις πολιτικές τους για ενδοομιλικούς διακανονισμούς⁴²

7.1.6 ΙΣΠΑΝΙΑ

Κατά τη διάρκεια του 2015, η Ισπανία εφάρμοσε μια νέα νομοθεσία σχετικά με τον Φόρο Εισοδήματος των εταιρειών (Νόμος 27/2014 της 27ης Νοεμβρίου, 2014) και οι κανονισμοί βάσει αυτού, που εκδόθηκαν 10 Ιουλίου 2015. Γενικά, στην Ισπανία η

φορολογία εισοδήματος διέπεται από το άρθρο 18 του ισπανικού νόμου περί (CITL) , Νόμος 27/2014. Ο φόρος εισοδήματος των εταιρειών διέπεται από το βασιλικό διάταγμα 634/2015, της 10ης Ιουλίου, 2015 και παρέχει λεπτομερείς κανόνες που αφορούν την τεκμηρίωση, τις διαδικασίες ποινής των εταιρειών , τη διαδικασία φορολογικού ελέγχου καθώς και τον καθορισμό των τιμών μεταβίβασης.

Στην Ισπανική φορολογική νομοθεσία όπως και στις υπόλοιπες χώρες υπάρχουν εκτενείς κανόνες για να προσδιοριστούν τόσο η φύση των συνδεδεμένων μερών όσο και των κανόνων που απαιτούνται για τις τιμές μεταβίβασης. Το άρθρο 18 ορίζει τα πρόσωπα ή τις οντότητες που θεωρούνται συνδεδεμένα μέρη:

- α) Μια οικονομική οντότητα και τους εταίρους ή τους μετόχους της
- β) Μια οικονομική οντότητα και τους διευθυντές της (αμοιβές που καταβάλλονται από μια οντότητα στους διευθύνοντες για τις δραστηριότητές τους ως τέτοια δεν καθιστούν τα συνδεδεμένα μέρη
- γ) Μια οικονομική οντότητα και τα πρόσωπα που συνδέονται άμεσα ή εξ αίματος ή εξ αγχιστείας μέχρι τρίτου βαθμού των εταίρων, των μετόχων ή των διευθυντών
- δ) Δύο οντότητες που ανήκουν στον ίδιο όμιλο

⁴² 2016 Global Transfer Pricing Country Guide , Deloitte

ε) Μία οικονομική οντότητα και οι διευθυντές της άλλης οντότητας όταν και οι δύο οντότητες ανήκουν στον ίδιο όμιλο

στ) Δύο οντότητες, όταν ο ένας από τους φορείς έχει τουλάχιστον 25 τοις εκατό του μετοχικού κεφαλαίου ή των ιδίων κεφαλαίων της δεύτερης οντότητας

ζ) Δύο οντότητες στις οποίες οι ίδιοι οι εταίροι, μέτοχοι ή των προσώπων που τους αφορούν άμεσα ή εξ αίματος ή εξ αγχιστείας μέχρι τρίτου βαθμού έχουν άμεσο ή έμμεσο συμφέρον από τουλάχιστον 25 τοις εκατό του μεριδίου κεφαλαίου ή των ιδίων κεφαλαίων.

Στην Ισπανική φορολογική νομοθεσία είναι αποδεκτές όλες οι γνωστές μέθοδοι τεκμηρίωσης. Οι απαιτήσεις τεκμηρίωσης της Ισπανίας διέπονται με το βασιλικό Διάταγμα 634/2015.

Ωστόσο , υπάρχει η σχετική καθοδήγηση από τον ΟΟΣΑ και ο Νόμος 27/2014 θεσπίζει μια γενική αναφορά στις αρχές της αναλογικότητας και της επάρκειας σε σχέση με την υποχρέωση να διατηρήσει την τεκμηρίωση των τιμών μεταβίβασης.

7.1.7. ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ

Για σκοπούς καθορισμού υποχρέωσης τεκμηρίωσης των τιμών ενδοομιλικών συναλλαγών χρησιμοποιείται η έννοια του ελέγχου , άμεσου ή έμμεσου , νομικά εκτελεστού ή μη. Σημασία για τις φορολογικές αρχές έχει η ύπαρξη ή μη πραγματικού ελέγχου , ανεξάρτητα από τη μορφή ή τον τρόπο που αυτός εξασκείται.

Τεκμηρίωση τιμών Ενδοομιλικών Συναλλαγών

Οι μέθοδοι που γίνονται αποδεκτές από τις φορολογικές αρχές των Η.Π.Α. , ανάλογα με την κατηγορία συναλλαγών , είναι οι ακόλουθες:

- Η μέθοδος της συγκρίσιμης Μη ελεγχόμενης Τιμής (Comparable Uncontrolled Price Method CUP)
- Η μέθοδος του Κόστους Συν (Cost Plus Method) και
- Η μέθοδος της τιμής μεταπώλησης (Resale Price Method ‘RPM’)
- Η μέθοδος των συγκρίσιμων κερδών (Comparable profits method)
- Η μέθοδος επιμερισμού του κέρδους (Profit Split method)
- Λοιπές μη παραδοσιακές μέθοδοι

Οι εταιρίες υποχρεούνται να παράσχουν τα αναγκαία έγγραφα τεκμηρίωσης εντός 30 ημερών , εφ ’ όσον τούτο ζητηθεί από την αρμόδια αρχή , τα οποία ωστόσο προετοιμάζονται και επικαιροποιούνται σε ετήσια βάση , μαζί με τη δήλωση φόρου εισοδήματος.

- Δίνεται η δυνατότητα σύναψης μονομερών , διμερών και πολυμερών Συμφωνιών Προέγκρισης Ενδοομιλικών Τιμολογήσεων (APAs).

Σε περίπτωση που από τον έλεγχο προκύψει αναμόρφωση του φορολογητέου εισοδήματος , πέραν του πρόσθετου φόρου που υπολογίζεται , επιβάλλεται και τόκος

, σύμφωνα με τους φορολογικούς κανόνες της χώρας. Επιπλέον , υπολογίζεται πρόστιμο της τάξεως του 20% έως 40% επί του πρόσθετου φόρου.⁴³

⁴³ 2016 Global Transfer Pricing Country Guide , Deloitte

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8 – ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Μέσα στους στόχους της κάθε φορολογικής διοίκησης είναι η αντιμετώπιση της φοροαποφυγής , της φοροδιαφυγής καθώς και ο έλεγχος των ενδοομιλικών συναλλαγών. Τα φορολογικά έσοδα του κάθε κράτους αποτελούν την πιο διατηρήσιμη και ωφέλιμη μορφή αναπτυξιακής χρηματοδότησης ενώ μέσω των κατάλληλων μορφών φορολόγησης δίνεται το κίνητρο στις κυβερνήσεις να

δημιουργούν ισχυρούς θεσμούς πείθοντας τους πολίτες για την ανταποδοτικότητα των φόρων και τις επιχειρήσεις να καταβάλουν κανονικά τις φορολογικές του υποχρεώσεις.

Για την επίτευξη των σκοπών αυτών είναι απαραίτητος ένας αριθμός συγκεκριμένων μεταρρυθμίσεων που να βασίζονται στην κατανόηση της νέας παγκοσμιοποιημένης πραγματικότητας. Σχεδόν το 60% των παγκόσμιων εμπορικών συναλλαγών πραγματοποιείται μέσω πολυεθνικών ομίλων. Οι πολυεθνικές εταιρίες καταφέρνουν να μειώσουν την φορολογική τους υποχρέωση μεταφέροντας τα κέρδη τους σε φορολογικούς παραδείσους με μηδενικούς φόρους και τα κόστη τους σε χώρες με υψηλή φορολογία. Η πολυπλοκότητα και το κόστος αυτού του συστήματος τις δίνει την δυνατότητα να μην αποτυπώνουν στους ετήσιους απολογισμούς τους αυτές τις κινήσεις. Με βάση τους ισχύοντες λογιστικούς κανόνες μπορούν να συγκεντρώσουν όλα τα αποτελέσματα τους από τις διάφορες χώρες δραστηριοποίησης και να τα ενοποιούν σε ένα μέγεθος. Έτσι διασυννοριακές κινήσεις κεφαλαίων αξίας πολλών εκατομμυρίων δεν αποτυπώνονται πουθενά με αποτέλεσμα οι φορολογικές αρχές αλλά και οι πολίτες να μην γνωρίζουν εάν η εταιρία δραστηριοποιείται στην χώρα τους ποια είναι τα κέρδη τους ή τι φόρους πληρώνει.

Οι φορολογικές αρχές θα πρέπει να προωθήσουν την διαφάνεια, την λογοδοσία και την ευθύνη. Εάν οι πολυεθνικές επιχειρήσεις ήταν σε θέση να δημοσιοποιούν και να αναλύουν τα οικονομικά τους στοιχεία ανά χώρα δραστηριοποίησης, οι παγκόσμιες συναλλαγές θα ήταν αυτομάτως πιο διαφανείς.⁴⁰

Η διαφάνεια στις συναλλαγές μπορεί να προέλθει και από την ανταλλαγή πληροφοριών και στοιχείων από την μια χώρα στην άλλη με απαραίτητη προϋπόθεση την ύπαρξη δικλίδων ασφάλειας. Η αρμόδια φορολογική αρχή μιας χώρας ζητά πληροφορίες από την φορολογική αρχή της άλλης χώρας στα πλαίσια διμερών συμφωνιών ανταλλαγής πληροφοριών, στις οποίες περιλαμβάνονται προβλέψεις για την προστασία των δικαιωμάτων των φορολογουμένων και του απορρήτου των φορολογικών υποθέσεων. Αυτή την στιγμή το πρότυπο ανταλλαγής πληροφοριών ανάμεσα στα κράτη βασίζεται στο πρότυπο του ΟΟΣΑ όπου οι πληροφορίες

⁴⁰ Charles A. McDonough , World Bank , επιστολή προς IFRS , 28/6/2010

αντλούνται κατόπιν αιτήματος στα πλαίσια του οποίου μια χώρα θα πρέπει ήδη να ξέρει τι αναζητά προτού ζητήσει μια πληροφορία από άλλη χώρα. Στην Ευρώπη έχει ήδη μπει σε εφαρμογή η αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών σε πολυμερή βάση χωρίς την υποβολή αιτήματος.

Το σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών έχει μια ουσιαστική αδυναμία καθώς οι αναπτυσσόμενες χώρες μη έχοντας την κατάλληλη υποδομή, γνώση και εμπειρία μένουν έκθετες στην δράση των πολυεθνικών ομίλων. Σε έρευνα που πραγματοποίησε ο γερμανικός οργανισμός Misereor διαπίστωσε πως στις συμφωνίες ανταλλαγής πληροφοριών που υπεγράφησαν το 2010 ανάμεσα σε χώρες, μόλις το 6% των φορολογικών συνθηκών και το 0% των συμφωνιών ανταλλαγής πληροφοριών είχαν υπογραφεί με φτωχές ή αναπτυσσόμενες χώρες.⁴¹

Η παγκόσμια κοινότητα μέσω του ΟΟΣΑ, από το 2011, λαμβάνει συγκεκριμένες δράσεις στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας κατά της διάβρωσης της φορολογικής βάσης και της μετατόπισης των κερδών διασφαλίζοντας με αυτόν τον τρόπο ότι καταβάλλεται φόρος εκεί όπου παράγονται τα κέρδη. Οι επιμέρους δράσεις, που ολοκληρώθηκαν στις 5/10/2015 και εγκρίθηκαν στις 8/10/2015 από τη Σύνοδο Υπουργών Οικονομικών G20, στοχεύουν στην πρόληψη της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής, καθώς και στην εξάλειψη της διπλής φορολόγησης.⁴⁶ Οι δράσεις αυτές έχουν αλλάξει σημαντικά το διεθνές φορολογικό τοπίο και αναμένεται να οδηγήσουν σε εξονυχιστικούς ελέγχους και σε αυξημένες απαιτήσεις διαφάνειας για τους πολυεθνικούς ομίλους επιχειρήσεων.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση από τη μεριά της προσπαθεί να προωθήσει κανόνες οι οποίοι σταματούν τη διάβρωση των φορολογικών βάσεων στην εσωτερική ευρωπαϊκή αγορά και στη μετατόπιση των κερδών εκτός αυτής. Οι προσπάθειες αυτές επικεντρώνονται κυρίως σε περιορισμούς στη δυνατότητα έκπτωσης των τόκων που οφείλονται σε δάνεια μεταξύ της μητρικής εταιρείας και της θυγατρικής της. Θεσπίζονται κανόνες για τις ελεγχόμενες αλλοδαπές εταιρίες (ΕΑΕ) καθώς οι όμιλοι επιχειρήσεων μετατοπίζουν μεγάλα ποσά κερδών προς τις ελεγχόμενες θυγατρικές εταιρίες σε

⁴¹ Double Tax Treaties and Tax Information Exchange agreements : What advantages for developing countries? , Φεβρουάριος 2010 ⁴⁶ Ernst & Young , Ιούνιος 2016

καθεστώς χαμηλότερου φορολογικού συντελεστή. Έτσι, οι κανόνες για τις ΕΑΕ μπορούν να ανακατανέμουν το εισόδημα μιας αλλοδαπής ελεγχόμενης θυγατρικής με χαμηλή φορολόγηση στην μητρική εταιρία η οποία έχει μεγαλύτερο φορολογικό συντελεστή. Τέλος, προχωρούν στην αντιμετώπιση των υβριδικών αποκλίσεων οι οποίες προκύπτουν από τις διαφορές των φορολογικών συστημάτων μεταξύ των κρατών – μελών.

Το ελληνικό φορολογικό πλαίσιο τα τελευταία χρόνια έχει βελτιωθεί και προσαρμόσκει με τα διεθνή φορολογικά πρότυπα έτσι ώστε να αντιμετωπίζει τη στρεβλή χρήση των ενδοομιλικών συναλλαγών που έχουν ως στόχο τον επιθετικό φορολογικό σχεδιασμό των επιχειρήσεων αλλά ακόμη και την φοροαποφυγή. Πάγια αιτήματα του ελληνικού επιχειρηματικού κόσμου για την βελτίωση του τρόπου αντιμετώπισης της φορολογικής διοίκησης πάνω στις ενδοομιλικές συναλλαγές έχουν τεθεί σε εφαρμογή, όπως η υιοθέτηση της διαδικασίας προέγκρισης της μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης, προκειμένου να αποφεύγονται ή και να επιλύονται αμφισβητήσεις που δημιουργούνται κατά το στάδιο του ελέγχου, η διασφάλιση της αναλογικότητας των επιβαλλόμενων προστίμων για παραβιάσεις των κανόνων τεκμηρίωσης των ενδοομιλικών συναλλαγών, ιδίως όταν αυτές αφορούν παραβάσεις τύπου και όχι ουσίας (π.χ. εκπρόθεσμη υποβολή συνοπτικού πίνακα ή φακέλου τεκμηρίωσης), η δυνατότητα απαλλαγής υποβολής φακέλου τεκμηρίωσης, με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημόσιων Εσόδων, για τις μικρές και πολύ μικρές οντότητες, όπως αυτές ορίζονται στις διατάξεις των ΕΑΠ, για λόγους εναρμόνισης με τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα (ΕΑΠ) και λόγω μείωσης του διοικητικού κόστους.

Η ελληνική φορολογική διοίκηση για να αντιμετωπίσει ορθά τα φαινόμενα της φοροαποφυγής μέσω της ενδοομιλικής τιμολόγησης θα πρέπει να ενισχύσει τις υποδομές της τόσο τεχνολογικά αλλά και οργανωτικά καθώς μέχρι και το 2012 δεν διενεργούνταν συστηματικοί έλεγχοι που να εστιάζουν στις ενδοομιλικές συναλλαγές. Θα πρέπει να συστηματοποιήσει την τήρηση των αρχείων και των στοιχείων καθώς και να καταστεί αποτελεσματική στην συστηματική συλλογή, την οργάνωση και επεξεργασία πληροφοριών που τίθενται στην διάθεση της με ταυτόχρονη στελέχωση επαρκώς καταρτισμένου προσωπικού.

Οι επιχειρήσεις από τη μεριά τους θα πρέπει να αναγνωρίσουν και να ενσωματώσουν την φορολογία μέσα στα πλαίσια της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης. Η φορολογία δεν θα πρέπει να θεωρείται κόστος για τους μετόχους το οποίο πρέπει να μειώνεται με τεχνάσματα αλλά να θεωρείται ως αναδιανομή προς την κοινωνία με την κοινωνική ευημερία. Διαδραματίζει κεντρικό ρόλο στη μεταμόρφωση της δομής των κοινωνικών ανισοτήτων και το μέλλον θα παραμείνει βασικός παράγοντας για τη βιωσιμότητα του κοινωνικού κράτους.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ:

Αληφαντής Στ. Γεώργιος, Ενοποιημένες οικονομικές Καταστάσεις , Εκδόσεις Διπλογραφία, (2015)

Γκινόγλου Δ. Ταχυνάκης, Λογιστική Ενοποιημένων Οικονομικών Καταστάσεων και Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα , Εκδόσεις Rossili , (2004)

Νεγκάκης Χρήστος, Άρθρο : Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς – Ειδικά Θέματα , (2015)

Ευάγγελος Περάκης , Ευρωπαϊκό Εταιρικό Δίκαιο , Εκδόσεις Νομική Βιβλιοθήκη, (2006)

Ανδρέας Τσουρουφλής, Ενδοομιλική Τιμολόγηση , Εκδόσεις Νομική Βιβλιοθήκη, (2010)

ΞΕΝΗ:

OECD – Transfer Pricing guidelines for multinational enterprises and tax administration glossary, 2010

OECD – CTPA Transfer Pricing Methods, HMRC, TPM, 2010

OECD – Transfer Pricing Guidelines, 2010 Feinschreiber Robert, Practical Aspects of Transfer Pricing handbook, New York , John Wiley & Sons , 1998 Feinschreiber Robert, Transfer Pricing Methods, an application guide, New Jersey , John Wiley & Sons , 2004

Cheng Dora , The arm's length principle , Robert Fein , Transfer Pricing handbook , New York , John Wiley & Sons , 1998

Global Transfer Pricing Review , KPMG , International Cooperative , 2013

Global Transfer Pricing Country Guide , Deloitte , 2016

Transfer Pricing Guide , EY , 2016

Transfer Pricing Guide , Grant Thornton , 2016

ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ

www.taxheaven.gr

www.taxexperts.gr

www.kathimerini.gr

www.oecd.org **ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ**

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΦΑΚΕΛΟΥ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ “ΑΛΦΑ HELLAS A.E.”

Φάκελος Τεκμηρίωσης των Ενδοομιλικών Συναλλαγών

Για τη χρήση που έληξε στις 29/02/2016

Σημείωση : Αναλυτική αναφορά έγινε μόνο σε 1 ενδοομιλική συναλλαγή , με σκοπό τον περιορισμό του μεγέθους του φακέλου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Επιτελική Σύνοψη

A. ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΦΑΚΕΛΟΣ	
A.1. Ανάλυση της Εταιρίας.....	
A.1.1 Ιστορικό	
A.1.2 Επιχειρηματικές δραστηριότητες	
A.1.3 Σημαντικές αλλαγές στον Όμιλο που επηρεάζουν τις δραστηριότητες της Εταιρίας	
A.1.4 Λειτουργική δομή (to be confirmed).....	
A.1.5 Οικονομικά αποτελέσματα	
A.1.6 Ανάλυση της αγοράς	
A.2. Ενδοομιλικές συναλλαγές	
A.3. Ομαδοποίηση των ενδοομιλικών συναλλαγών.....	

A.4. Συναλλαγή 1 – Αγορά εμπορευμάτων (ένδυση, υπόδηση, προϊόντα παιδικής φροντίδας, προϊόντα επίπλωσης και αναλώσιμα) από συνδεδεμένες εταιρείες.....	
A.4.1 Επισκόπηση της συναλλαγής.....	
A.4.2 Λειτουργική ανάλυση	
A.4.3 Οικονομική ανάλυση.....	
A.4.4 Συμπεράσματα.....	

Συντομογραφίες

2015 Φορολογικό έτος που έληξε στις 29.02.2016

Μέθοδος ΣΜΕΤ Μέθοδος Συγκρίσιμης Μη Ελεγχόμενης Τιμής

Μέθοδος ΚΣΚ Μέθοδος Κόστος Συν Κέρδος

Μέθοδος ΤΜ Μέθοδος Τιμής Μεταπώλησης

Μέθοδος ΚΚΣ Μέθοδος Καθαρού Κέρδους Συναλλαγής

Μέθοδος ΕΚ Μέθοδος Επιμερισμού Κέρδους

Επιτελική Σύνοψη

1.1 Σκοπός

Η ΑΛΦΑ Α.Ε. (εφεξής η «Εταιρία») συνέταξε το συγκεκριμένο φάκελο τεκμηρίωσης με σκοπό να αναλύσει και να τεκμηριώσει ότι οι πολιτικές ενδοομιλικής τιμολόγησης για συγκεκριμένες συναλλαγές («Ενδοομιλικές συναλλαγές») της Εταιρίας για το φορολογικό έτος που έληξε στις 29.02.2016 συνάδουν με την αρχή των ίσων αποστάσεων. Η εν λόγω μελέτη αφορά στις ακόλουθες ενδοομιλικές συναλλαγές, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν μεταξύ της Εταιρίας και των συνδεδεμένων εταιριών της, ως προς την συμμόρφωσή τους με την αρχή των ίσων αποστάσεων για την περίοδο 1.03.2015 – 29.02.2016.

<i>Συναλλαγές</i>	<i>Ποσό</i>
Αγορά εμπορευμάτων (ένδυση, υπόδηση, προϊόντα παιδικής φροντίδας) από την Z SA	€ 25.161.638,03
Αγορά εμπορευμάτων (ένδυση, υπόδηση, προϊόντα παιδικής φροντίδας) από την Y BELGIUM SA	€ 558.839,52

	€
Αγορά παγίων από την Z SA	1.047.282,03
Πώληση παγίων προς την X	€ 1.693,16
Πώληση παγίων προς την Ψ	€ 562,80
Πώληση αναλωσίμων προς την X	€ 5.233,04
Πώληση αναλωσίμων προς την Ψ	€ 1.703,34
Πώληση αναλωσίμων προς την O CYPRUS	€ 6.273,13
Υπεκμίσθωση ακινήτου προς την X	€ 1.800,00
Υπεκμίσθωση ακινήτου προς την Ψ	€ 1.800,00
Παροχή υπηρεσιών πληροφορικής προς την X	€ 9.699,49
Παροχή υπηρεσιών πληροφορικής προς την Ψ	€ 1.834,04
Καταβολή τόκων υπερημερίας προς την Z SA	€ 15.071,23
Καταβολή προμήθειας προς την X	€ 237.567,18
Καταβολή προμήθειας προς την Ψ	€ 281.693,47
Καταβολή εγγυήσεων προς την X	€ 160,65

Η παρούσα μελέτη εκπονήθηκε προς συμμόρφωση με τα πρότυπα που τέθηκαν από τον Οργανισμό Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) περί Ενδοομιλικής Τιμολόγησης για τις Πολυεθνικές Επιχειρήσεις και τις Φορολογικές Αρχές (εφεξής «Οδηγίες του ΟΟΣΑ») καθώς και από τις Ελληνικές αρχές ενδοομιλικής τιμολόγησης.

1.2 Επισκόπηση του Ομίλου

Ο Όμιλος εταιριών ΑΛΦΑ ιδρύθηκε από τους Chantal and Pierre Mestre Orchestra με σκοπό την παραγωγή και εμπορία ποικιλίας ειδών παιδικού ρουχισμού. Η επιτυχημένη διεύρυνση των επιχειρησιακών δραστηριοτήτων οδήγησε στη σταδιακή εξάπλωση της Εταιρίας σε αρκετές ευρωπαϊκές χώρες, όπως η Ισπανία, η Γαλλία, το Βέλγιο, και η Ελβετία. Στο Παρίσι ιδρύεται η ‘ναυαρχίδα των καταστημάτων’ της Εταιρίας, με διευρυμένες εμπορικές δραστηριότητες, ενώ σημαντικά καταστήματα εδρεύουν από το 2011 στη Βαρκελώνη και τη Μαδρίτη.

Από το 2012, η ΑΛΦΑ επέκτεινε τις δραστηριότητες της πέραν των ευρωπαϊκών εδαφών, στην Τουρκία και στις αγορές της Ανατολής (Κίνα) μέσω της ίδρυσης θυγατρικών εταιριών. Την ίδια χρονιά (2012) εισέρχεται στον Όμιλο της ΑΛΦΑ και η βελγική Z SA , εταιρία παιδικών ρούχων και ειδών εγκυμοσύνης που ιδρύθηκε το 1953 στις Βρυξέλες, ενώ ιδρύεται και το πρώτο megastore παιδικών ρούχων και ειδών φροντίδας παιδιών στη Γαλλία.

Η φίρμα της Z SA συνέβαλε τα μέγιστα στην ταχεία εξάπλωση των επιχειρησιακών δραστηριοτήτων του Ομίλου παγκοσμίως. Πλέον ο Όμιλος, που εξειδικεύεται στη δημιουργία και διανομή βρεφικών και παιδικών ενδυμάτων, ενδυμάτων για εγκύους, καθώς και προϊόντων παιδικής φροντίδας διαθέτει περισσότερα από εξακόσια καταστήματα, που συνθέτουν ένα ευρύ δίκτυο καταστημάτων, υποκαταστημάτων και παραγγελιοδόχων, στην Ευρώπη, Ασία, Αμερική και Αφρική, εξυπηρετώντας πάνω από τρία εκατομμύρια καταναλωτές. Κύριος κατευθυντήριο άξονας της εταιρικής ανάπτυξης είναι η δημιουργία και εμπορία μέσω megastores , ώστε να εξασφαλίζεται η κατά το δυνατόν άρτια και πολύπλευρη εξυπηρέτηση του απαιτητικού αγοραστικού κοινού.

Στην Ελλάδα, η ΑΛΦΑ λειτουργεί ως διανομέας των σχετικών προϊόντων, με το 75% του μετοχικού κεφαλαίου της να ανήκει στην Z SA (μητρική εταιρία του Ομίλου) και το υπόλοιπο 25% στη βελγική εταιρία Y BELGIUM SA.

1.3 Σημαντικές εξελίξεις κατά τη διάρκεια του υπό εξέταση έτους

Καμία σημαντική εξέλιξη δεν έλαβε χώρα για την Εταιρία κατά τη διάρκεια της υπό εξέτασης χρήσης.

1.4 Ομαδοποίηση συναλλαγών

Για σκοπούς παρουσίασης, οι συναλλαγές που είναι της ίδιας φύσης και διέπονται από τους ίδιους συμβατικούς όρους και όρους τιμολόγησης, ενώ διαφοροποιούνται μόνο ως προς το ποσό της συναλλαγής και την εκάστοτε αντισυμβαλλόμενη εταιρία, εξετάζονται μαζί, δεδομένου ότι τα ουσιώδη στοιχεία που αφορούν την λειτουργική και οικονομική ανάλυση των εν λόγω συναλλαγών ταυτίζονται και ως εκ τούτου χωριστή ανάλυσή τους δεν θα προσέδιδε κάποιο στοιχείο για σκοπούς εξέτασης της συμβατότητας των τιμών των εν λόγω ενδοομιλικών συναλλαγών με την αρχή των ίσων αποστάσεων. Στα πλαίσια αυτά, οι ενδοομιλικές συναλλαγές που έλαβαν χώρα εντός της χρήσης 2015 και θεωρούνται άρρηκτα συνδεδεμένες μεταξύ τους, εφόσον έχουν την ίδια τιμολογιακή πολιτική και τις ίδιες λειτουργίες οι οποίες χρήζουν τεκμηρίωσης είναι οι ακόλουθες:

Αγορά εμπορευμάτων από την Z SA	€25.161.638,03
Αγορά εμπορευμάτων από την Y BELGIUM SA	€ 558839,52
Αγορά παγίων από την Z SA	€ 1.047.282,03
Πώληση παγίων προς την X	€ 1.693,16
Πώληση παγίων προς την Ψ	€ 562,80
Πώληση αναλωσίμων προς την X	€ 5.233,04
Πώληση αναλωσίμων προς την Ψ	€ 1.703,34
Πώληση αναλωσίμων προς την O CYPRUS	€ 6.273,13

1.5 Συμπεράσματα

1.5.1 Συναλλαγή 1 – Αγορά εμπορευμάτων και παγίων και πώληση παγίων και αναλωσίμων

Η εν λόγω συναλλαγή αφορά στην αγορά ειδών ένδυσης, υπόδησης και παιδικής φροντίδας από την Z SA και την Y BELGIUM SA, για τη διανομή τους στα τοπικά καταστήματα και στους συνεργάτες της Εταιρίας, με σκοπό αυτά να μεταπωληθούν στους τελικούς καταναλωτές στην Ελλάδα. Επιπλέον, η Z SA διαχειρίζεται τη διαδικασία επιπλώσεως και εφοδιασμού αναλωσίμων προϊόντων (κρεμάστρες, πλαστικές σακούλες, κτλ) των εν λόγω καταστημάτων, στα οποία επιβάλλεται να φέρουν ομοιομορφία. Έτσι, η Z SA διαπραγματεύεται και αγοράζει την επίπλωση και τα αναλώσιμα προϊόντα των καταστημάτων από τρίτους ανεξάρτητους προμηθευτές, τα οποία διανέμει στη συνέχεια στις θυγατρικές εταιρίες – διανομείς, μεταξύ των οποίων είναι και η Εταιρία. Τέλος η Εταιρία πουλάει πάγια και αναλώσιμα στις συνδεδεμένες εταιρίες, ήτοι την X και την Ψ.

Λειτουργική ανάλυση

Στα πλαίσια της υπό εξέταση συναλλαγής οι λειτουργίες που επιτελούνται είναι οι ακόλουθες:

- Διαχείριση εμπορικών σημάτων
- Σχεδιασμός προϊόντων / διαχείριση παραγωγής

- Εφοδιαστική αλυσίδα
- Μάρκετινγκ και διαχείριση
- Διανομή και ανάπτυξη εταιρίας
- Νομικές υπηρεσίες
- Πληροφοριακά συστήματα
- Ανθρώπινο δυναμικό

Οι κίνδυνοι που αναλαμβάνονται είναι οι παρακάτω:

- Κίνδυνος αγοράς: αναλαμβάνεται από την Εταιρία
- Λειτουργικός κίνδυνος: αναλαμβάνεται από την Εταιρία
- Νομικός κίνδυνος: αναλαμβάνεται από την Εταιρία
- Κίνδυνος παραγωγής: αναλαμβάνεται από τη μητρική εταιρία του Ομίλου
- Κίνδυνος μεταφοράς: αναλαμβάνεται από τη μητρική εταιρία του Ομίλου
- Κίνδυνος εγγύησης και ποιότητας προϊόντων: αναλαμβάνεται από τη μητρική εταιρία του Ομίλου • Κίνδυνος ανάπτυξης προϊόντος: αναλαμβάνεται από τη μητρική εταιρία του Ομίλου
- Κίνδυνος διαχείρισης αποθέματος: αναλαμβάνεται από την Εταιρία
- Κίνδυνος επισφαλών απαιτήσεων: αναλαμβάνεται από την Εταιρία
- Συναλλαγματικός κίνδυνος: αναλαμβάνεται από τη μητρική εταιρία του Ομίλου
- Χρηματοπιστωτικός κίνδυνος: αναλαμβάνεται από τη μητρική εταιρία του Ομίλου
- Χρηματοπιστωτικός κίνδυνος: αναλαμβάνεται από τη μητρική εταιρία του Ομίλου
- Κίνδυνος πληροφοριακών συστημάτων: αναλαμβάνεται από τη μητρική εταιρία του Ομίλου

► Επιλεγθείσα μέθοδος τεκμηρίωσης

Για την τεκμηρίωση της υπό εξέταση συναλλαγής επιλέχθηκε η μέθοδος της Τιμής Μεταπώλησης (TM).

► Οικονομική ανάλυση και τελικά συμπεράσματα

Η αναζήτηση εταιριών συγκρίσιμων με την Εταιρία που εκτελούν τη λειτουργία διανομής ενδυμάτων (λιανικό εμπόριο), είχε ως αποτέλεσμα τον εντοπισμό 12 εταιριών. Τα εν λόγω οικονομικά αποτελέσματα των εταιριών αυτών απεικονίζονται στον ακόλουθο πίνακα:

Ενδοτεταρτημοριακό εύρος – Σταθμικός Μέσος Όρος (2012 – 2014) Μικτό Περιθώριο Κέρδους Λειτουργικό Περιθώριο Κέρδους

Κατώτερη Παρατήρηση 15,48% -5,28%

Κατώτερο Τεταρτημόριο 33,53% -2,85%

Διάμεσος 39,35% 1,61%

Ανώτερο Τεταρτημόριο 48,75% 4,24%

Ανώτερη Παρατήρηση 95,65% 7,59%

Αριθμός Παρατηρήσεων 12

Η ανάλυση δείχνει ότι οι ανεξάρτητες εταιρίες οι οποίες

δραστηριοποιούνται στη διανομή εμπορευμάτων (ένδυση, υπόδηση, προϊόντα παιδικής φροντίδας) πέτυχαν ένα δείκτη μικτού περιθωρίου κέρδους με ενδοτεταρτημοριακό εύρος από 33,53% έως 48,75%, με διάμεσο στο 39,35%, και ένα δείκτη λειτουργικού περιθωρίου κέρδους με ενδοτεταρτημοριακό εύρος από -2,85% έως 4,24% με διάμεσο στο 1,61%, με τη χρήση του σταθμικού μέσου όρου.

Υπολογισμός δείκτη επιπέδου κερδοφορίας

Το Μικτό Περιθώριο Κέρδους της Εταιρίας από τη δραστηριότητα της διανομής ανήλθε σε 34,73% ενώ το Λειτουργικό Περιθώριο κέρδους ανήλθε σε 1,63% για το φορολογικό έτος 2015. Στον παρακάτω πίνακα προσδιορίζεται ο τρόπος υπολογισμού των εν λόγω δεικτών:

Υπολογισμός Δείκτη Μικτού και Λειτουργικού Περιθωρίου Κέρδους 2015

Καθαρές πωλήσεις 37.638.204,57

Κόστος Πωληθέντων (24.567.773,25)

Μικτά Αποτελέσματα 13.070.431,32

Υπολογισμός Δείκτη Μικτού και Λειτουργικού Περιθωρίου Κέρδους 2015

Λοιπά συνήθη έσοδα 3.600,00

Λειτουργικά Έξοδα (12.459.075,08)

Λειτουργικά Αποτελέσματα 614.956,24

**Δείκτης Μικτού Περιθωρίου Κέρδους 2015 34,73% Δείκτης
Λειτουργικού Περιθωρίου Κέρδους 2015 1,63%**

Το μικτό περιθώριο κέρδους που πέτυχε η Εταιρεία κατά το φορολογικό έτος που έληξε στις 29.02.2016 ανέρχεται σε 34,73%. Το εν λόγω ποσοστό εμπίπτει στο αποδεκτό ενδοτεταρτημοριακό εύρος.

Επιπροσθέτως, το λειτουργικό περιθώριο κέρδους που επιτυγχάνει η Εταιρεία ανέρχεται σε 1,63% και εμπίπτει στο αποδεκτό ενδοτεταρτημοριακό εύρος. Συνεπώς, οι υπό εξέταση συναλλαγές είναι σύμφωνες με την αρχή των ίσων αποστάσεων.

• 1.5.2 Συναλλαγή 2 – Υπεκμίσθωση ακινήτου προς την Χ Κατά τη

διάρκεια του φορολογικού έτους 2015, η Εταιρία εκμισθώνει στην Χ ακίνητο με σκοπό την εξυπηρέτηση των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων της τελευταίας.

► Λειτουργική ανάλυση

Οι επιτελούμενες λειτουργίες είναι περιορισμένες από τα δύο μέρη καθώς το ένα μέρος αποτελεί τυπικό εκμισθωτή/υπεκμισθωτή ακινήτου (η εκμίσθωση/υπεκμίσθωση ακινήτου δεν απαιτεί την τέλεση ιδιαίτερων λειτουργιών από τον εκμισθωτή παρά μόνο την σύνταξη των συμβολαίων μετά από διαπραγμάτευση και την είσπραξη των μισθωμάτων) και το άλλο μέρος αποτελεί τυπικό μισθωτή ακινήτου. Για την υπό εξέταση συναλλαγή δεν απασχολούνται υψηλής αξίας ενσώματα ή άυλα πάγια, πέραν του εκμισθωμένου ακινήτου. Οι κίνδυνοι είναι εκείνοι οι παράγοντες οι οποίοι ενδέχεται να εκθέσουν την Εταιρία σε πιθανή ζημία. Όσον αφορά τη συγκεκριμένη λειτουργία καταβολής εσόδων ενοικίων από την Χ προς την Εταιρία, επισημαίνεται ότι ο σχετικός πιστωτικός

κίνδυνος που μπορεί να θεωρηθεί ότι υπάρχει εκτιμάται ότι είναι ασήμαντος. Επιπλέον, αναλαμβάνεται και ο κίνδυνος που σχετίζεται με το κόστος αποκατάστασης του ακινήτου σε περίπτωση μεγάλων φθορών. Ο εν λόγω κίνδυνος στην προκειμένη περίπτωση αναλαμβάνεται από την Υπομισθώτρια ήτοι την Χ. Συγκεκριμένα, η Υπομισθώτρια φέρει ολόκληρη την ευθύνη και θα αποζημιώνει την Εταιρία για οποιαδήποτε ζημιά του μισθίου (στο μέτρο που η τελευταία δεν θα έχει αποζημιωθεί από τη σχετική ασφάλιση) από οποιαδήποτε αιτία και εάν επήλθε.

Επιπλέον, αναλαμβάνεται και ο κίνδυνος αναφορικά με το κόστος για την συντήρηση του μισθίου η οποία επιτελείται επίσης από την Χ. Σύμφωνα με τα όσα προβλέπονται στην σχετική σύμβαση, η Χ, με δική της επιβάρυνση, υποχρεούται να συντηρεί το μίσθιο τακτικώς και προσηκόντως, έτσι ώστε το μίσθιο να διατηρείται σε άριστη κατάσταση και να αντικαθιστά με δικές της δαπάνες όλα τα ελλείποντα, κατεστραμμένα ή ελαττωματικά μέρη του μισθίου με άλλα της ίδιας ποιότητας.

► Οικονομική ανάλυση και τελικά συμπεράσματα

Το ποσό το οποίο τιμολογεί η Εταιρία στην Χ, ήτοι το ποσό του μηνιαίου μισθώματος (€1.800,00), αναφορικά με την υπεκμίσθωση είναι αναλογικά (των τετραγωνικών που εκμισθώνει η Χ) το ίδιο με το μίσθωμα το οποίο καταβάλει η πρώτη στον τρίτο ανεξάρτητο εκμισθωτή για τη μίσθωση του εν λόγω ακινήτου. Επομένως, όσον αφορά την εν λόγω συναλλαγή, η Εταιρία προβαίνει σε απλή επαναχρέωση του αναλογούντος σχετικού κόστους.

1.5.3 Συναλλαγή 3 – Υπεκμίσθωση ακινήτου προς την Ψ Κατά τη

διάρκεια του φορολογικού έτους 2015, η Εταιρία εκμισθώνει στην Ψ ακίνητο με σκοπό την εξυπηρέτηση των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων της τελευταίας.

► Λειτουργική ανάλυση

Οι επιτελούμενες λειτουργίες είναι περιορισμένες από τα δύο μέρη καθώς το ένα μέρος αποτελεί τυπικό εκμισθωτή/υπεκμισθωτή ακινήτου (η

εκμίσθωση/υπεκμίσθωση ακινήτου δεν απαιτεί την τέλεση ιδιαίτερων λειτουργιών από τον εκμισθωτή παρά μόνο την σύνταξη των συμβολαίων μετά από διαπραγμάτευση και την είσπραξη των μισθωμάτων) και το έτερο μέρος αποτελεί τυπικό μισθωτή ακινήτου. Για την υπό εξέταση συναλλαγή δεν απασχολούνται υψηλής αξίας ενσώματα ή άυλα πάγια, πέραν του εκμισθωμένου ακινήτου. Οι κίνδυνοι είναι εκείνοι οι παράγοντες οι οποίοι ενδέχεται να εκθέσουν την Εταιρία σε πιθανή ζημία. Όσον αφορά τη συγκεκριμένη λειτουργία καταβολής εσόδων ενοικίων από την Χ προς την Εταιρία, επισημαίνεται ότι ο σχετικός πιστωτικός κίνδυνος που μπορεί να θεωρηθεί ότι υπάρχει εκτιμάται ότι είναι ασήμαντος. Επιπλέον, αναλαμβάνεται και ο κίνδυνος που σχετίζεται με το κόστος αποκατάστασης του ακινήτου σε περίπτωση μεγάλων φθορών. Ο εν λόγω κίνδυνος στην προκειμένη περίπτωση αναλαμβάνεται από την Υπομισθώτρια ήτοι την Ψ . Συγκεκριμένα, η Υπομισθώτρια φέρει ολόκληρη την ευθύνη και θα αποζημιώνει την Εταιρία για οποιαδήποτε ζημία του μισθίου (στο μέτρο που η τελευταία δεν θα έχει αποζημιωθεί από τη σχετική ασφάλιση) από οποιαδήποτε αιτία και εάν επήλθε. Επιπλέον, αναλαμβάνεται και ο κίνδυνος αναφορικά με το κόστος για την συντήρηση του μισθίου η οποία επιτελείται επίσης από την Ψ . Σύμφωνα με τα όσα προβλέπονται στην σχετική σύμβαση, η Ψ , με δική της επιβάρυνση, υποχρεούται να συντηρεί το μίσθιο τακτικώς και προσηκόντως, έτσι ώστε το μίσθιο να διατηρείται σε άριστη κατάσταση και να αντικαθιστά με δικές της δαπάνες όλα τα ελλείποντα, κατεστραμμένα, βλαβερά ή ελαττωματικά μέρη του μισθίου με άλλα της ίδιας ποιότητας.

► Οικονομική ανάλυση και τελικά συμπεράσματα

Το ποσό το οποίο τιμολογεί η Εταιρία στην Ψ , ήτοι το ποσό του μηνιαίου μισθώματος (€1.800,00), αναφορικά με την υπεκμίσθωση είναι αναλογικά (των τετραγωνικών που εκμισθώνει η Ψ) το ίδιο με το μίσθωμα το οποίο καταβάλει η πρώτη στον τρίτο ανεξάρτητο εκμισθωτή για τη μίσθωση του εν λόγω ακινήτου. Επομένως, όσον αφορά την εν λόγω συναλλαγή, η

Εταιρία προβαίνει σε απλή επαναχρέωση του αναλογούντος σχετικού κόστους.

1.5.4 Συναλλαγή 4 – Παροχή υπηρεσιών πληροφορικής προς την Χ και την Ψ

Κατά τη διάρκεια του φορολογικού έτους 2015, η Εταιρία παρείχε προς την Χ και την Ψ υπηρεσίες πληροφορικής, συνολικής αξίας €9.699,49 και €1.834,04 αντίστοιχα.

► Λειτουργική ανάλυση

Οι λειτουργίες που επιτελούνται είναι η διάθεση υλικού και η βοήθεια και συντήρηση του πακέτου πληροφορικής. Από την άλλη, οι κίνδυνοι που αναλαμβάνονται είναι ο πιστωτικός κίνδυνος και ο κίνδυνος εγγυήσεων ποιότητας οι οποίοι θεωρούνται σχετικά χαμηλοί.

► Οικονομική ανάλυση και τελικά συμπεράσματα

Η παροχή υπηρεσιών πληροφορικής παρέχεται αποκλειστικά μεταξύ των συνδεδεμένων εταιριών του Ομίλου, αφορά δε ιδιαίτερα εξειδικευμένες υπηρεσίες και πολύ συγκεκριμένο αντικείμενο. Περαιτέρω, οι εν λόγω υπηρεσίες δεν αποτελούν την κύρια δραστηριότητα της Εταιρίας, αλλά παρέχεται συμπληρωματικά και επικουρικά, με σκοπό την επίτευξη σημαντικών οικονομιών κλίμακας, δρώντας ευεργετικά για κάθε εταιρία του Ομίλου. Στο πλαίσιο αυτό του αμοτεροβαρούς διακανονισμού για την παροχή της δευτερεύουσας υποστηρικτικής υπηρεσίας, δεν κρίνεται σκόπιμη η επιβολή περιθωρίου κέρδους.

Όπως αναφέρεται και στις Κατευθυντήριες Οδηγίες του ΟΟΣΑ, η μη-χρέωση επιπλέον ποσού με απώτερο στόχο την κερδοφορία, δεν συνεπάγεται παραβίαση της αρχής των ίσων αποστάσεων. Αντιθέτως, λαμβάνοντας υπόψη τα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά και το γενικότερο όφελος στο οποίο προσβλέπει ο Όμιλος, η επιβολή πρόσθετης αμοιβής για τη συγκεκριμένη συναλλαγή θα καταστρατηγούσε την αρχή των ίσων αποστάσεων και τον απώτερο στόχο αυτής. Οι σχετικές διατάξεις του ΟΟΣΑ που υποστηρίζουν τα παραπάνω είναι οι παράγραφοι

7.33 και 7.34 των Οδηγιών του ΟΟΣΑ, όπως αυτές αναφέρονται κατωτέρω:

«... Η εφαρμογή μίας σύμφωνης προς την αρχή των ίσων αποστάσεων τιμής δεν οδηγεί, σε όλες τις περιπτώσεις, στην αποκόμιση οφέλους εκ μέρους της συνδεδεμένης επιχείρησης η οποία επιτελεί μία ενδοομιλική συναλλαγή. Για παράδειγμα, μπορεί να ισχύει η περίπτωση κατά την οποία η εύλογη αξία (επικρατούσα στην αγορά) των ενδοομιλικών υπηρεσιών δεν υπερβαίνει το κόστος της παροχής των υπηρεσιών αυτών. Αυτό μπορεί να συμβαίνει, για παράδειγμα, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι παρεχόμενες υπηρεσίες δεν αποτελούν τη συνήθη ή επαναλαμβανόμενη δραστηριότητα του παρόχου (των εν λόγω υπηρεσιών), αλλά πραγματοποιούνται για την κάλυψη έκτακτων αναγκών των εταιριών του Ομίλου...» (7.33) «...Προκειμένου να καθοριστεί εάν η ενδοομιλική παροχή υπηρεσιών αντικατοπτρίζει την ίδια αξία για τα χρήματα που δαπανώνται (value for money), σε σχέση με αυτή που θα αποκομιζόταν αν η εν λόγω υπηρεσία παρεχόταν από έναν ανεξάρτητο τρίτο προμηθευτή, μια σύγκριση των λειτουργιών και των αναμενόμενων ωφελειών θα έπρεπε να γίνει προκειμένου να καθοριστεί η συγκρισιμότητα των συναλλαγών. Ένας πολυεθνικός Όμιλος μπορεί να αποφασίσει την παροχή της υπηρεσίας ενδοομιλικά και όχι τη χρησιμοποίηση ενός ανεξάρτητου τρίτου προμηθευτή για ποικίλους λόγους, ίσως λόγω της αποκόμισης άλλων ενδοομιλικών ωφελειών (για τις οποίες η ανταμοιβή με βάση την αρχή των ίσων αποστάσεων μπορεί να είναι κατάλληλη). Σε αυτή την περίπτωση δεν θεωρείται ορθό να προσανζηθεί η τιμή των ενδοομιλικών υπηρεσιών, μέσω σύγκρισης τους με βάση την μέθοδο ΣΜΕΤ, απλά για να διασφαλιστεί ότι η συνδεδεμένη επιχείρηση δημιουργεί κέρδος. Αυτό θα ήταν αντίθετο με την αρχή των ίσων αποστάσεων. ...» Κατά τη διάρκεια της χρήσης 2015, η Εταιρία παρείχε προς την Χ/Ψ υπηρεσίες πληροφορικής στο κόστος, χωρίς την εφαρμογή κάποιου περιθωρίου κέρδους. Συνεπώς, και σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν παραπάνω, η συναλλαγή είναι σύμφωνη με την αρχή των ίσων αποστάσεων.

1.5.5 Συναλλαγή 5 – Καταβολή προμήθειας προς την Χ και την Ψ

Κατά τη διάρκεια του φορολογικού έτους 2015, η Εταιρία κατέβαλε προς την Χ και τη Ψ προμήθεια ύψους €281.693,47 και €237.567,18 αντίστοιχα.

► Λειτουργική ανάλυση

Οι λειτουργίες που επιτελούνται παρουσιάζονται παρακάτω:

Τοποθετήσεις και προσαρμογές: Οι τοποθετήσεις και οι προσαρμογές πραγματοποιούνται από την Εταιρία. Παράδοση: Η φορτωτική του μεταφορέα θα πιστοποιείται και θα υπογράφεται από την Χ/Ψ. Απογραφή: Η Εταιρία θα πραγματοποιεί οποτεδήποτε όταν το κρίνει αναγκαίο και τουλάχιστον μία φορά ετησίως με δικά της έξοδα και δαπάνες έλεγχο του αποθέματος (stock) των εμπορευμάτων που έχει παρακατατεθεί στην Χ/Ψ. Η Χ/Ψ οφείλει να διευκολύνει την πρόσβαση και τη διενέργεια αυτών των διαδικασιών, ιδίως με τη διάθεση του προσωπικού της. Διατήρηση και ευθύνη των αποθεμάτων: Η Χ/Ψ θα διατηρεί απόθεμα των προϊόντων με δικά του έξοδα και δαπάνες και αποκλειστικά σε χώρο συνεχόμενο με την επιχείρησή της και/ή δηλωμένο στην Εταιρία. Σε κάθε περίπτωση, η Χ/Ψ θα καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια να διατηρεί ολόκληρο το απόθεμα των προϊόντων εντός του καταστήματος. Η Χ/Ψ θα διασφαλίζει τη φύλαξη των προϊόντων και θα έχει την ευθύνη της απώλειας ή της χειροτέρευσης των προϊόντων κατά τη διάρκεια της παρακαταθήκης. Διαχείριση αποθεμάτων και ευθύνη για ελλείποντα και απύλιστα προϊόντα: Η Χ/Ψ οφείλει να τηρεί αυστηρά τις διαδικασίες που θα της υποδειχθούν από την Εταιρία, χρησιμοποιώντας για τη διαχείριση του αποθέματος (stocks), το σύστημα επικοινωνίας της Εταιρίας.

- Μέσα ανάληψης εμπορευμάτων: Οι αναλήψεις των εμπορευμάτων θα αποφασίζονται από την Εταιρία.
- Προϊόντα ελαττωματικά από υπαιτιότητα της Χ/Ψ ή ελλείποντα: Η κατάσταση των ελλειπόντων προϊόντων προκύπτει από την κίνηση αυτών όπως καταχωρείται στο απόθεμα (stock) δια του ηλεκτρονικού συστήματος. Οι ως άνω ηλεκτρονικές καταστάσεις μπορούν να

αμφισβητηθούν τεκμηριωμένα μόνο από τις φυσικές απογραφές που θα διενεργηθούν. Η Χ/Ψ υποχρεούται να καταβάλει αποζημίωση για τυχόν ελλείποντα προϊόντα καθώς και προϊόντα που έχουν υποστεί φθορά ή βλάβη. Προκειμένου να περιοριστεί το οικονομικό αντίκτυπο της ως άνω απομείωσης συμφωνείται να παρακρατείται μηνιαίως ποσοστό 0,5% από την οφειλόμενη στην Χ/Ψ προμήθεια. Το ως άνω ποσοστό θα εφαρμόζεται επί του κύκλου εργασιών προ φόρων του αμέσως προηγούμενου μηνός και θα μεταφέρεται στο τιμολόγιο πώλησης των εμπορευμάτων. Μετά τη διενέργεια εκάστης φυσικής απογραφής που θα πραγματοποιείται τουλάχιστον μία (1) φορά ετησίως και εντός προθεσμίας ενός (1) μηνός από την ολοκλήρωση αυτής, εφόσον διαπιστωθεί ότι η οφειλόμενη από την Χ/Ψ αποζημίωση είναι μικρότερη από το ποσό της παρακράτησης που έγινε από την Εταιρία, θα επιστρέφεται στην Χ/Ψ το επιπλέον ποσό. Στην περίπτωση που η οφειλόμενη αποζημίωση είναι μεγαλύτερη του παρακρατηθέντος από την Εταιρία ποσού, η Χ/Ψ υποχρεούται να καταβάλλει τη διαφορά που προκύπτει, την οποία θα δύναται να αναλάβει η Εταιρία με χρέωση του τραπεζικού λογαριασμού της Χ/Ψ.

► Επιλεχθείσα μέθοδος τεκμηρίωσης

Για την τεκμηρίωση της υπό εξέταση συναλλαγής επιλέχθηκε η μέθοδος της Συγκρίσιμης Μη Ελεγχόμενης Τιμής (ΣΜΕΤ). ►

Οικονομική ανάλυση και τελικά συμπεράσματα

Προκειμένου για την τεκμηρίωση της εν λόγω συναλλαγής, και καθώς η Εταιρία, στα πλαίσια πώλησης των εμπορευμάτων της, καταβάλλει ένα ποσοστό προμήθειας τόσο προς την Χ/Ψ όσο και προς τρίτους ανεξάρτητους πελάτες της, εντοπίστηκαν τα ποσοστά προμηθειών που καταβάλλονται από την Εταιρία προς την Χ/Ψ καθώς και τα ποσοστά προμηθειών που καταβάλλονται από την Εταιρία προς τρίτες ανεξάρτητες εταιρίες (franchisees). Το ποσοστό προμήθειας καθορίζεται κατόπιν έγγραφης σύμβασης μεταξύ των μερών. Ο πίνακας που ακολουθεί απεικονίζει το ενδοτεταρτημοριακό εύρος που προκύπτει από τα ποσοστά

προμηθειών που χρεώνουν οι τρίτες ανεξάρτητες εταιρίες (franchisees) την Εταιρία στα πλαίσια της υπό εξέταση συναλλαγής:

Ενδοτεταρτημοριακό Εύρος - Ποσοστό Προμήθειας (%)

Ελάχιστη Τιμή 23%

Κατώτερο Τεταρτημόριο 26% Διάμεσος 26% Ανώτερο Τεταρτημόριο 31%

Μέγιστη Τιμή 31%

Αριθμός Παρατηρήσεων 452

Στο Παράρτημα IV παρουσιάζεται ο πίνακας με τα συγκρίσιμα ποσοστά προμηθειών που χρεώνουν οι τρίτες ανεξάρτητες εταιρίες (franchisee) την Εταιρία. Όπως προκύπτει από την ανωτέρω ανάλυση, το ποσοστό το οποίο χρεώνει η Χ (30%) και η Ψ (26%) στην Εταιρία βρίσκεται εντός του ενδοτεταρτημοριακού εύρους που προκύπτει από τα ποσοστά προμηθειών που χρεώνουν οι τρίτες ανεξάρτητες εταιρίες (franchisees) την Εταιρία. Συνεπώς η υπό εξέταση συναλλαγή δε παραβιάζει την αρχή των ίσων αποστάσεων.

1.5.6 Συναλλαγή 6 – Καταβολή τόκων υπερημερίας προς την Ζ SA

Κατά τη διάρκεια του φορολογικού έτους 2015, η Εταιρία κατέβαλε προς την Ζ SA τόκους υπερημερίας ύψους €15.071,23.

► **Λειτουργική ανάλυση**

Η Ζ SA στα πλαίσια της υπό εξέταση συναλλαγής επιτελεί την εξής λειτουργία: Τήρηση νομοθετικού πλαισίου. Η Εταιρία από την άλλη αναλαμβάνει την έγκαιρη αποπληρωμή των τόκων, προκειμένου να μην δημιουργούνται ληξιπρόθεσμες οφειλές καθώς και την εκπλήρωση οποιασδήποτε υποχρέωσης, επί παραδείγματι φορολογικής, προκύπτει και βαρύνει τη δική της πλευρά. Τα κυριότερα περιουσιακά στοιχεία που έχει στη διάθεσή της η Ζ SA σχετικά με τη συγκεκριμένη λειτουργία είναι κατά κύριο λόγο τα ταμειακά διαθέσιμα και τα ισοδύναμά τους. Η Ζ SA αναλαμβάνει τον πιστωτικό κίνδυνο ήτοι την πιθανότητα να υποστεί ζημία λόγω ανείσπρακτων απαιτήσεων από την Εταιρία. Προκειμένου να μειώσει την ενδεχόμενη ζημία που θα προκύψει σε περίπτωση αθέτησης, η Ζ SA έχει θέσει όρο στη

σύμβασή της ότι τόσο το οφειλόμενο κεφάλαιο όσο και οι δεδουλευμένοι τόκοι θα θεωρηθούν ληξιπρόθεσμοι και απαιτητοί πάραυτα και δεν θα υπάρξει ιδιαίτερη μεταχείριση εξαιτίας της σύνδεσης μεταξύ των εταιριών. ►

Επιλεχθείσα μέθοδος τεκμηρίωσης

Για την τεκμηρίωση της υπό εξέταση συναλλαγής επιλέχθηκε η μέθοδος της Συγκρίσιμης Μη Ελεγχόμενης Τιμής (ΣΜΕΤ).

► Οικονομική ανάλυση και τελικά συμπεράσματα

Για τη συγκεκριμένη συναλλαγή υπάρχουν διαθέσιμα εξωτερικά συγκριτικά στοιχεία τιμών που να αφορούν χρεώσεις τόκων υπερημερίας που χρεώνονται μεταξύ τρίτων ανεξάρτητων μερών αναφορικά με τις εμπορικές τους συναλλαγές. Συνεπώς τα υπόψη στοιχεία χρησιμοποιήθηκαν προκειμένου για την τεκμηρίωση της υπό εξέταση συναλλαγής. Με βάση τα ανωτέρω, κρίθηκε απαραίτητη η χρησιμοποίηση δεδομένων από την ελληνική αγορά και συγκεκριμένα στοιχείων που δημοσιεύονται από την Τράπεζα της Ελλάδος (ΤτΕ). Η Τράπεζα της Ελλάδος, σύμφωνα με τα άρθρα 2 και 55Γ του Καταστατικού της, συγκεντρώνει τα απαραίτητα στατιστικά στοιχεία που της επιτρέπουν να εκπληρώνει τα καθήκοντά της αλλά και να τηρεί τις υποχρεώσεις της για παροχή στατιστικών πληροφοριών στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, όπως αυτές καθορίζονται στο άρθρο 5 του Καταστατικού του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών. Στο πλαίσιο αυτό, έχει συγκεντρώσει τα εξωτραπεζικά επιτόκια τα οποία ισχύουν από τον Αύγουστο του 1946 έως και σήμερα. Τα υπόψη επιτόκια (δικαιοπρακτικό και υπερημερίας) ορίζουν τα ανώτατα επιτόκια τα οποία μπορούν να εφαρμοστούν σε εξωτραπεζικές συναλλαγές. Τα εξωτραπεζικά επιτόκια προσδιορίζονται όπως ορίζεται βάσει του άρθρου 3 του Ν.2842/2000 και αναπροσαρμόζονται κάθε φορά με Πράξεις του Υπουργικού Συμβουλίου (ΠΥΣ), ύστερα από πρόταση της Νομισματικής Επιτροπής, ανάλογα με τις οικονομικές συνθήκες.

Πίνακας εξωτραπεζικών επιτοκίων

Αρχική Ημερομηνία Τελική Ημερομηνία Τόκος Υπερημερίας

11.07.2012 - 07.05.2013	8,50%
08.05.2013-12.11.2013	8,00%

13.11.2013 -10.06.2016	7,75%
11.06.2014 - 09.09.2014	7,40%
10.09.2014 - 15.03.2016	7,30%
16.03.2016 - Σήμερα	7,25%

Κατά τη διάρκεια του φορολογικού έτους 2015, το εξωτραπεζικό επιτόκιο υπερημερίας, βάσει των δεδομένων που αντλήθηκαν από την Τράπεζα της Ελλάδος, ανήλθε σε 7,30% (ισχύς από 10.09.2014 έως και 15.03.2016). Συνεπώς τα επιτόκια βάσει των οποίων υπολογίζονται οι χρεώσεις τόκων υπερημερίας μεταξύ τρίτων ανεξάρτητων μερών αναφορικά με τις εμπορικές συναλλαγές δεν δύναται να υπερβαίνουν το 7,30% και άρα το νόμιμο εύρος τόκων υπερημερίας είναι από 0% έως 7,30%. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το ποσοστό του τόκου υπερημερίας ύψους 2,50%, όπως αναφέρθηκε και παραπάνω, βρίσκεται εντός του νόμιμου εύρους τόκων υπερημερίας (0% - 7,30%, 0% - 7,40 και 0% - 7,75%) και άρα η συναλλαγή είναι σύμφωνη με την αρχή των ίσων αποστάσεων.

1.5.7 Συναλλαγή 7 – Καταβολή εγγυήσεων προς την Χ

Κατά τη διάρκεια του φορολογικού έτους 2015, η Εταιρία κατέβαλε προς την Χ εγγύηση ύψους €160,65. Το ποσοστό που χρεώνει η Χ την Εταιρία (Euribor τριμήνου πλέον μίας ποσοστιαίας μονάδας) θεωρείται εύλογο και ως εκ τούτου η συναλλαγή είναι σύμφωνη με την αρχή των ίσων αποστάσεων.

B. ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΦΑΚΕΛΟΣ B.1. Ανάλυση της Εταιρίας B.1.1 Ιστορικό

Τον Ιούλιο του 1995, η Σαντάλ και ο Πιερ ιδρύουν την εταιρία ΑΛΦΑ με στόχο τη δημιουργία μιας εταιρίας ρούχων για παιδιά με ένα μοναδικό concept καταστημάτων. Η ΑΛΦΑ ξεκινά τη δραστηριότητά της με το άνοιγμα μικρών καταστημάτων ως παραρτήματα και έπειτα δημιουργεί το franchise από το 1999. Το 2006, η ιδέα αλλάζει και περνά στην περιφέρεια των πόλεων: αυτά τα μεγάλα καταστήματα επιτρέπουν την παρουσίαση πολύ μεγαλύτερης επιλογής προϊόντων αλλά ταυτοχρόνως και περισσότερες υπηρεσίες. Από το 2006 έως 2009, η ΑΛΦΑ επιδιώκει την ανάπτυξή της στην περιφέρεια των γαλλικών πόλεων, αλλά και στο εξωτερικό σε επτά νέες

χώρες, μία από τις οποίες είναι και η Ελλάδα. Η ΑΛΦΑ (εφεξής η «Εταιρία») λειτουργεί ως διανομέας βρεφικών και παιδικών ενδυμάτων, ενώ αρχίζει να δραστηριοποιείται συνάμα και στον τομέα της διανομής ειδών παιδικής φροντίδας.

B.1.2 Επιχειρηματικές δραστηριότητες

Η Εταιρεία διανέμει στην ελληνική αγορά τα είδη ένδυσης, υπόδησης και τα προϊόντα παιδικής φροντίδας του Ομίλου, μέσω του δικτύου καταστημάτων και υποκαταστημάτων καθώς και των καταστημάτων των συνεργατών τα οποία λειτουργούν με καθεστώς δικαιόχρησης (franchise).

Η Εταιρεία αγοράζει τα παραπάνω προϊόντα ένδυσης από την Z SA και τα προϊόντα παιδικής φροντίδας από την Y BELGIUM SA. Όντας εταιρεία διανομής, δεν παρεμβαίνει στις βασικές λειτουργίες σχετικές με τον σχεδιασμό, την δημιουργία, την βελτιστοποίηση και την εφοδιαστική αλυσίδα των προϊόντων του Ομίλου.

B.1.3 Σημαντικές αλλαγές στον Όμιλο που επηρεάζουν τις δραστηριότητες της Εταιρίας

Δεν έχει πραγματοποιηθεί καμία σημαντική αλλαγή εντός του Ομίλου η οποία να επηρεάζει τις δραστηριότητες της Εταιρίας.

B.1.5 Οικονομικά αποτελέσματα

Η οικονομική απόδοση της Εταιρίας για τη χρήση που έληξε παρουσιάζεται στον πίνακα που ακολουθεί:

Πίνακας 1: Οικονομική απόδοση της ΑΛΦΑ.

ΑΛΦΑ. Οικονομικά αποτελέσματα

Ποσό σε € 29/02/2016

Κύκλος εργασιών 37.638.204,57

Μικτό αποτέλεσμα 13.070.431,32

Αποτελέσματα προ τόκων και φόρων 725.421,77

Αριθμός εργαζομένων 163

B.1.6 Ανάλυση της αγοράς B.1.6.1 Εισαγωγή

Η υπό εξέταση αγορά είναι η αγορά έτοιμων ενδυμάτων και πιο συγκεκριμένα, η ελληνική αγορά λιανικού εμπορίου ετοίμων ενδυμάτων (ανδρικών, γυναικείων και παιδικών), στην οποία δραστηριοποιούνται και η Εταιρία. Ορισμένα από τα σημαντικότερα χαρακτηριστικά που διέπουν τον κλάδο της λιανικής πώλησης ετοίμων ενδυμάτων αποτελούν:

- α) Το μέγεθος και η ανάπτυξη του δικτύου διανομής καθώς και η γεωγραφική διασπορά των καταστημάτων.
- β) Η αναγνωρισιμότητα του εμπορικού σήματος των προϊόντων (brand name).
- γ) Η δυνατότητα μαζικών παραγγελιών και αποτελεσματικότερης διαπραγμάτευσης των όρων των προμηθευτών.
- δ) Η ανάπτυξη πολυκαταστημάτων ενδυμάτων στα οποία διατίθεται μεγάλη ποσότητα και ποικιλία ενδυμάτων.
- ε) Η σχέση ποιότητας – τιμής των προϊόντων την οποία αντιλαμβάνονται οι καταναλωτές.

Η παρούσα μελέτη εξετάζει τον κλάδο των Αλυσίδων Καταστημάτων Ετοίμων Ενδυμάτων (ανδρικών, γυναικείων, παιδικών). Συγκεκριμένα, περιγράφονται τα βασικά χαρακτηριστικά του κλάδου και επισημαίνονται οι παράγοντες που επηρεάζουν τη ζήτηση των εξεταζόμενων προϊόντων. Επιπλέον, παρουσιάζονται βασικά οικονομικά μεγέθη των κυριότερων επιχειρήσεων εκμετάλλευσης αλυσίδων καταστημάτων ετοίμων ενδυμάτων και παρουσιάζονται τα χρηματοοικονομικά τους δεδομένα. Σε ξεχωριστή ενότητα αναλύεται το μέγεθος της εγχώριας αγοράς (εξέλιξη των συνολικών πωλήσεων των εξεταζόμενων αλυσίδων) και εκτιμώνται τα μερίδια αγοράς των κορυφαίων αλυσίδων. Επίσης, στη μελέτη αναφέρονται ορισμένα στοιχεία για την Ευρωπαϊκή αγορά ένδυσης. Τέλος, καταγράφονται τα κύρια συμπεράσματα και επισημαίνονται οι τάσεις που επικρατούν στην αγορά, τα προβλήματα και οι προοπτικές εξέλιξης του κλάδου. Επισημαίνεται ότι δεν υπάρχει κάποιος «θεσμοθετημένος» ορισμός για τον όρο «Αλυσίδα Καταστημάτων Έτοιμων Ενδυμάτων». Ως εκ τούτου, στην παρούσα μελέτη με τον όρο αλυσίδα νοείται ένα σύνολο τουλάχιστον τριών (3) καταστημάτων

με τον ίδιο διακριτικό τίτλο, ανεξάρτητα με το αν η εκμετάλλευσή τους γίνεται από το ίδιο νομικό πρόσωπο ή όχι. Στη μελέτη δεν εξετάζονται τα πολυκαταστήματα. Ο αριθμός των επιχειρήσεων οι οποίες εμπίπτουν στον κλάδο των αλυσίδων καταστημάτων ενδυμάτων (ανδρικών, γυναικείων, παιδικών) είναι σημαντικός. Βεβαίως, υπάρχουν διαφοροποιήσεις μεταξύ των αλυσίδων ως προς το είδος και το μέγεθος τους αλλά και τον τρόπο ανάπτυξης των δικτύων τους. Σημαντική προϋπόθεση για την ανάπτυξη των αλυσίδων ως δίκτυο διανομής είναι η αναγνωσιμότητα και η γεωγραφική τους διασπορά. Οι αλυσίδες έχουν τη δυνατότητα να πραγματοποιούν μαζικές παραγγελίες (για το σύνολο των καταστημάτων τους) και να διαπραγματεύονται αποτελεσματικότερα τους όρους προμηθειών, με συνέπεια να είναι σε θέση να προσφέρουν χαμηλότερες τελικές τιμές, σε σύγκριση με πολλά «μεμονωμένα» καταστήματα. Ο θεσμός της δικαιόχρησης (franchising), συνέβαλε στην ευρεία γεωγραφική διασπορά των αλυσίδων. Η μέθοδος franchising χρησιμοποιείται από αρκετές επιχειρήσεις του κλάδου, συνήθως σε συνδυασμό με άλλες στρατηγικές, όπως η ανάπτυξη εταιρικών καταστημάτων και η εκμετάλλευσή καταστημάτων από επιχειρήσεις του ίδιου ομίλου. Περαιτέρω ώθηση στον κλάδο της λιανικής πώλησης ενδυμάτων έδωσε η ανάπτυξη των πολυκαταστημάτων τα οποία διαθέτουν και έτοιμα ενδύματα, καθώς και των μεγάλων εμπορικών κέντρων (malls). Στα συγκεκριμένα πολύ-καταστήματα/ εμπορικά κέντρα βρίσκονται σημεία πώλησης διαφόρων εμπορικών σημάτων (shop-in-shop), τα οποία είτε ανήκουν στις εταιρίες που εκμεταλλεύονται τα εν λόγω εμπορικά σήματα, είτε ανήκουν στα πολυκαταστήματα. **B.1.6.2 Προϊόντα**

Τα προϊόντα τα οποία διατίθενται από τις εταιρίες του κλάδου είναι κυρίως τα έτοιμα ενδύματα αλλά και υποδήματα καθώς και πάσης φύσεως αξεσουάρ. Τα υποδήματα και τα αξεσουάρ αποτελούν συμπληρωματικά προϊόντα των ενδυμάτων και το ύψος των πωλήσεων τους είναι πολύ μικρότερο σε σχέση με τις πωλήσεις των ενδυμάτων. Αναφορικά με τα είδη των ενδυμάτων, αυτά διατίθενται στο καταναλωτικό κοινό σε διάφορα σχέδια και χρώματα και σε

διαφορετικά επίπεδα τιμών. Τα προϊόντα αυτά κατηγοριοποιούνται με βάση διάφορους παράγοντες, οι κυριότεροι εκ των οποίων είναι:

- α) Το φύλλο των πελατών για τους οποίους προορίζονται (ενδύματα ανδρικά, γυναικεία, κοριτσίστικα, αγορίστικα).
- β) Την ηλικία των πελατών για τους οποίους προορίζονται (ενδύματα μοντέρνα και πιο κλασσικά).
- γ) Την χρήση για την οποία προορίζονται (ενδύματα σπορ και επίσημα)
- δ) Το είδος της ετικέτας των προϊόντων (ενδύματα αναγνωρίσιμης επωνυμίας, ιδιωτικής ετικέτας ή ανώνυμα).

Σε γενικές γραμμές, κάθε μια κατηγορία ενδυμάτων σχεδιάζεται για συγκεκριμένη ομάδα πελατών, με βάση τις ανάγκες που παρατηρούνται και τις αναμενόμενες τάσεις. Εκτός των ενδυμάτων προσφέρονται και πάσης φύσεως αξεσουάρ μόδας όπως κοσμήματα, τσάντες, καπέλα, ζώνες, ρολόγια, γυαλιά ηλίου, κασκόλ, γάντια καθώς και μεγάλη ποικιλία υποδημάτων.

B.1.6.3 Προσφορά του κλάδου

Η εξεταζόμενη αγορά περιλαμβάνει μεγάλο αριθμό επιχειρήσεων, που διαφοροποιούνται μεταξύ τους όχι μόνο ως προς την έκταση του δικτύου πωλήσεων, αλλά και ως προς τον τρόπο διάθεσης των προϊόντων τους (π.χ πωλήσεις μέσω μόνο εταιρικών καταστημάτων ή/και μέσω καταστημάτων που λειτουργούν με το σύστημα franchising). Οι επιχειρήσεις που εκμεταλλεύονται αλυσίδες καταστημάτων μπορούν να διακριθούν στις παρακάτω κατηγορίες: ► Επιχειρήσεις οι οποίες στο παρελθόν ασχολούντο μόνο με την παραγωγή και χονδρική πώληση ενδυμάτων, αλλά σταδιακά επεκτάθηκαν και στη λιανική πώληση αυτών, μέσω των εταιρικών κυρίως καταστημάτων. Ορισμένες απ' αυτές προμηθεύουν με τα είδη τους και άλλα σημεία λιανικής πώλησης. ► Επιχειρήσεις που εισάγουν ενδύματα (κυρίως «επώνυμα») και τα διαθέτουν χονδρικώς αλλά και λιανικώς μέσω αλυσίδας καταστημάτων. ► Επιχειρήσεις που προμηθεύονται τα προϊόντα τους από την εγχώρια αγορά και τα διαθέτουν μέσω αλυσίδας σημείων πώλησης (στο παρελθόν λειτουργούσαν ως «μεμονωμένα» καταστήματα). Επισημαίνεται ότι ορισμένες επιχειρήσεις ασχολούνται ταυτόχρονα και με ένα συνδυασμό από

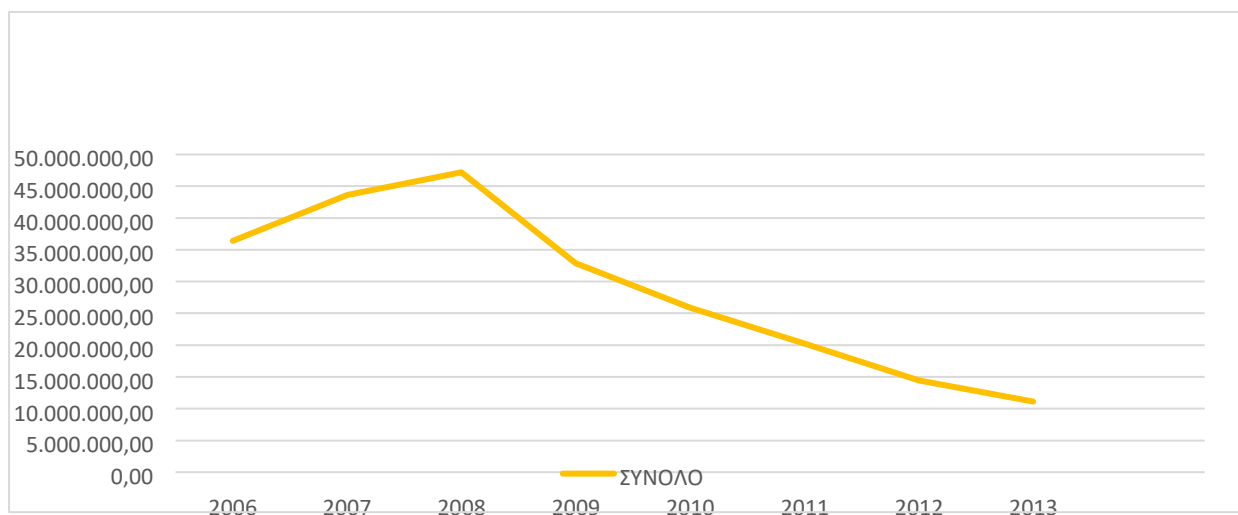
τις αναφερόμενες δραστηριότητες. Κύριο χαρακτηριστικό του εξεταζόμενου κλάδου τα τελευταία έτη είναι η διακοπή λειτουργίας ορισμένων εταιριών-αλυσίδων ένδυσης, λόγω των οικονομικών προβλημάτων (πχ Sprider, Γαβαλάς κλπ). Η οικονομική ύφεση που πλήττει τη χώρα τα τελευταία έτη έχει επηρεάσει αρνητικά και τη ζήτηση ενδυμάτων, με αποτέλεσμα αρκετές από τις υφιστάμενες αλυσίδες του χώρου να έχουν μειώσει αρκετά το δίκτυο των καταστημάτων τους. Κύριες μέθοδοι προώθησης των πωλήσεων μέσω των αλυσίδων καταστημάτων είναι:

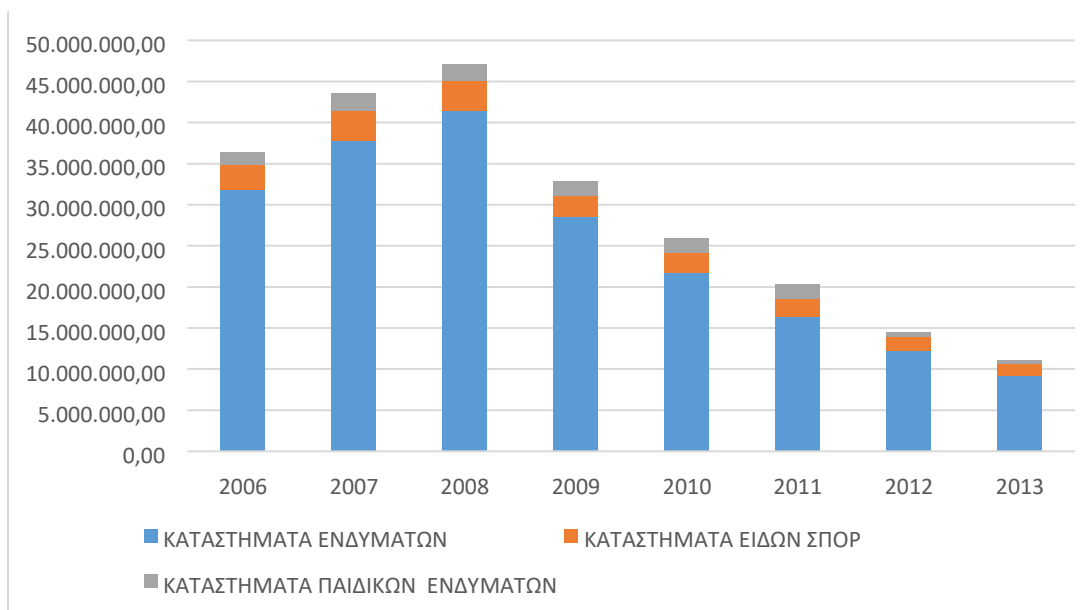
- Η διαφημιστική προβολή στα διάφορα μέσα ενημέρωσης (περιοδικά, τηλεόραση κλπ).
- Η τιμολογιακή και πιστωτική πολιτική. Οι αλυσίδες καταστημάτων λόγω του όγκου των συναλλαγών τους έχουν τη δυνατότητα να προμηθεύονται τα είδη τους με ευνοϊκότερους όρους, σε σχέση με τις μικρότερες επιχειρήσεις.
- Η ενημέρωση του καταναλωτή με έντυπο υλικό καθώς και μέσω του διαδικτύου, το οποίο την τελευταία δεκαετία έχει γίνει «απαραίτητο εργαλείο» για τις επιχειρήσεις, τόσο για την παρουσίαση όσο και για την προώθηση-πώληση των προϊόντων τους (e- commerce).
- Συχνή ανανέωση της γκάμας των προϊόντων, σύμφωνα με τις «επιταγές» και τις τάσεις της μόδας.
- Η ενιαία εικόνα των καταστημάτων μιας αλυσίδας, όχι μόνο όσον αφορά στα προϊόντα που διατίθενται, τις τιμές και τις προσφορές αλλά και στο επίπεδο εξυπηρέτησης των καταναλωτών, παίζει ρυθμιστικό ρόλο στην επιτυχία των αλυσίδων. Κατακόρυφη μείωση παρουσιάζει η δαπάνη για τη διαφήμιση των καταστημάτων ένδυσης, την τελευταία πενταετία. Το ποσό της δαπάνης διαμορφώθηκε σε €11,2 εκατ. το 2013 από €47,2 εκατ. το 2008 (μέσος ετήσιος ρυθμός μείωσης 25,1%). Τα περιοδικά αποτελούν διαχρονικά το κύριο μέσο προβολής των καταστημάτων ένδυσης, καλύπτοντας το 62,6% της συνολικής διαφημιστικής δαπάνης το 2013. Ακολουθεί η τηλεόραση με 23,7% το 2013 και ο ημερήσιος τύπος με 12%. Η συμμετοχή του ραδιοφώνου είναι πολύ μικρή. Η αλυσίδα με το εμπορικό σήμα H&M κάλυψε ποσοστό

14,2% επί της συνολικής διαφημιστικής δαπάνης της κατηγορίας των καταστημάτων ένδυσης το 2013. Στην κατηγορία των καταστημάτων ειδών σπορ η δαπάνη για την αλυσίδα «INTERSPORT» κάλυψε το 95,4% αυτής. Στην κατηγορία των καταστημάτων παιδικών ενδυμάτων η «LAPIN HOUSE» απέσπασε μερίδιο 41,2% το ίδιο έτος, όπως απεικονίζεται στους πίνακες που ακολουθούν:

Πίνακας 2 : Διαφημιστική Δαπάνη καταστημάτων ενδυμάτων ανά κατηγορία (2006-2013)

ΕΤΟΣ	ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ	ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΙΔΩΝ ΣΠΟΡ	ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ	ΣΥΝΟΛΟ
2006	31.827.919,00	3.062.947,00	1.540.271,00	36.431.137,00
2007	37.845.393,00	3.589.101,00	2.173.773,00	43.608.267,00
2008	41.406.388,00	3.711.023,00	2.075.418,00	47.192.829,00
2009	28.490.731,00	2.625.228,00	1.758.173,00	32.874.132,00
2010	21.792.238,00	2.322.930,00	1.787.822,00	25.902.990,00
2011	16.397.646,00	2.126.996,00	1.729.296,00	20.253.938,00
2012	12.198.500,00	1.710.617,00	514.657,00	14.423.774,00
2013	9.143.014,00	1.500.235,00	475.713,00	11.118.962,00
			ΠΗΓΗ: Media Services A.E.	

Η εγχώρια αγορά αλυσίδων καταστημάτων έτοιμων ενδυμάτων

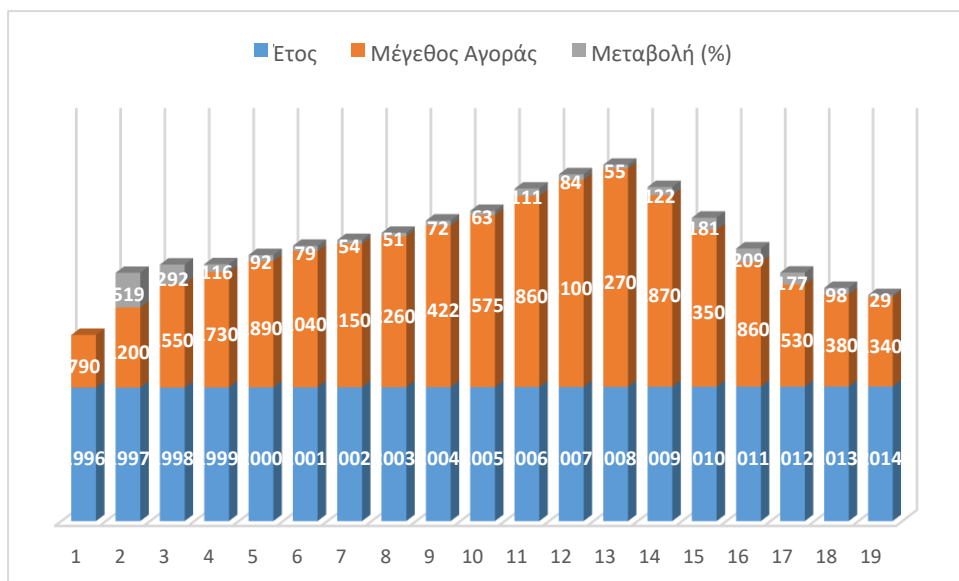
Οι συνολικές πωλήσεις των αλυσίδων καταστημάτων ετοιμών ενδυμάτων ακολούθησαν ανοδική πορεία μέχρι το 2008 με μέσο ετήσιο ρυθμό αύξησης 12,6%, ενώ μείωση καταγράφεται από το 2009 και έπειτα. Το 2012 η εξεταζόμενη αγορά μειώθηκε κατά 17,7% σε σχέση με το 2011 και διαμορφώθηκε σε €1,53 εκατ. Περαιτέρω μείωση εκτιμήθηκε και το 2013 αλλά με μικρότερο ρυθμό (-9,8%), οι δε συνολικές πωλήσεις εκτιμώνται σε €1.380 εκατ. Συγκράτηση του ρυθμού μείωσης των πωλήσεων προβλέφθηκε και για το 2014. Η οικονομική κρίση και ο περιορισμός της ζήτησης είχαν ως αποτέλεσμα ορισμένες μεγάλες αλυσίδες καταστημάτων ετοιμών ενδυμάτων να διακόψουν τη λειτουργία τους, φαινόμενο ιδιαίτερα έντονο το 2011 και το 2012.

Επίσης, αρκετές από τις υφιστάμενες αλυσίδες του κλάδου προχώρησαν στο κλείσιμο ορισμένων καταστημάτων τους και στη συρρίκνωση του δικτύου πωλήσεων τους, όπως απεικονίζεται στους πίνακες που ακολουθούν :

Πίνακας 1 : Συνολικό μέγεθος εγχώριας αγοράς αλυσίδων καταστημάτων ετοιμών ενδυμάτων (1996-2014)

Έτος	Μέγεθος Αγοράς	Μεταβολή (%)
1996	790	
1997	1200	519

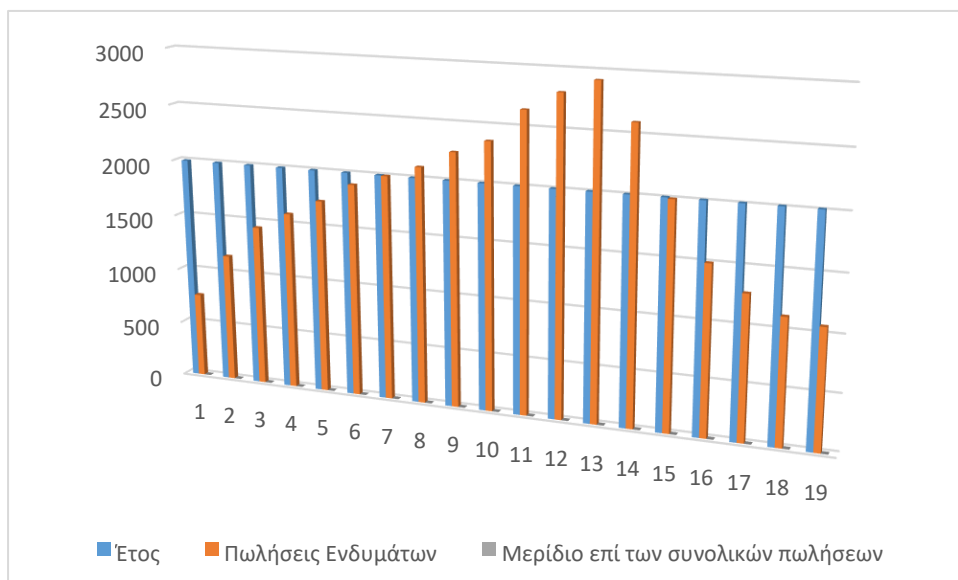
1998	1550	292
1999	1730	116
2000	1890	92
2001	2040	79
2002	2150	54
2003	2260	51
2004	2422	72
2005	2575	63
2006	2860	111
2007	3100	84
2008	3270	55
2009	2870	122
2010	2350	181
2011	1860	209
2012	1530	177
2013	1380	98
2014	1340	29
Ποσά σε εκατ. Πηγή : Icap Group ΑΕ		

Πίνακας 2 : Πωλήσεις ενδυμάτων από τις αλυσίδες καταστημάτων ειδών ένδυσης (1996-2014)

Έτος	Πωλήσεις Ενδυμάτων	Μερίδιο επί των συνολικών πωλήσεων
1996	760	96,20%
1997	1150	95,80%
1998	1440	92,90%
1999	1590	91,90%
2000	1730	91,50%
2001	1900	93,10%
2002	2000	93,00%
2003	2100	92,90%
2004	2250	92,90%
2005	2365	91,80%
2006	2645	92,50%
2007	2805	90,50%

2008	2920	89,30%
2009	2600	90,60%
2010	2000	85,10%
2011	1500	80,60%
2012	1280	83,70%
2013	1120	81,20%
2014	1070	79,20%
Ποσά σε εκατ. Πηγή : Icap Group ΑΕ		

○ Ανάλυση ανταγωνιστικού περιβάλλοντος

► Είσοδος νέων επιχειρήσεων στον κλάδο

Δεν υπάρχουν ιδιαίτερα εμπόδια (θεσμικά κλπ) για την είσοδο μιας νέας επιχείρησης αλυσίδας στον κλάδο. Ωστόσο, η παρατεταμένη περίοδος οικονομικής ύφεσης δεν «ευνοεί» την είσοδο μιας νέας αλυσίδας στον κλάδο, τη στιγμή μάλιστα που πολλά καταστήματα διακόπτουν τη λειτουργία τους. Μία νέα εταιρία –αλυσίδα, θα πρέπει να δώσει ιδιαίτερη έμφαση στη

διαφημιστική προβολή και προώθηση των προϊόντων της, προκειμένου να αντιμετωπίσει τη «φήμη» των εδραιωμένων εταιριών του κλάδου, γεγονός που συμβάλλει στην αύξηση του κόστους πωλήσεων. Η δημιουργία καταστημάτων σε ιδιαίτερα «εμπορικές» περιοχές απαιτεί υψηλότερα κεφάλαια για την ενοικίαση του κατάλληλου επαγγελματικού χώρου. ►

Κίνδυνοι από υποκατάστατα προϊόντα

Τα υπόλοιπα σημεία λιανικής πώλησης ενδυμάτων (μεμονωμένα καταστήματα, υπερμάρκετ, κ.ά.) αποτελούν «υποκατάστατα» των καταστημάτων που ανήκουν σε αλυσίδες. Ωστόσο, σύμφωνα με παράγοντες της αγοράς, οι αλυσίδες έχουν «επικρατήσει» έναντι των μεμονωμένων καταστημάτων, ιδιαίτερα στα μεγάλα αστικά κέντρα.

► Διαπραγματευτική δύναμη αγοραστών

Τα προϊόντα που διαθέτουν οι αλυσίδες λιανικής πώλησης ετοιμών ενδυμάτων απευθύνονται σε ιδιώτες (τελικοί καταναλωτές), οι οποίοι ουσιαστικά δεν έχουν διαπραγματευτική δύναμη. Ωστόσο, λόγω της πληθώρας καταστημάτων και της υπερπροσφοράς προϊόντων (σε τιμές, 32 ποιότητα κλπ.), οι καταναλωτές έχουν την ευχέρεια επιλογής των ειδών ή του καταστήματος που ανταποκρίνεται καλύτερα στις δικές τους ανάγκες. ►

Ανταγωνισμός μεταξύ των επιχειρήσεων του κλάδου

Ο εξεταζόμενος κλάδος περιλαμβάνει πληθώρα επιχειρήσεων / καταστημάτων. Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό με τα μικρά σχετικά περιθώρια ανάπτυξης που υπάρχουν την τρέχουσα περίοδο λόγω της οικονομικής ύφεσης που επικρατεί στη χώρα, προκαλεί έντονο ανταγωνισμό μεταξύ των επιχειρήσεων, οι οποίες επιδιώκουν την αύξηση των πωλήσεων ή ακόμη και τη διατήρηση της θέσης τους στην αγορά, αποσπώντας η μία μερίδιο από την άλλη. Ο ανταγωνισμός σε επίπεδο τιμών τα τελευταία χρόνια αυξάνεται ολοένα και περισσότερο (συχνές προσφορές, επιμήκυνση των περιόδων εκπτώσεων), λόγω της υπερπροσφοράς αγαθών σε συνδυασμό με το μειωμένο διαθέσιμο εισόδημα των καταναλωτών. Ο ανταγωνισμός εντείνεται και από την πληθώρα “μεμονωμένων” σημείων πώλησης (δηλαδή καταστημάτων που δεν ανήκουν σε κάποια αλυσίδα). Μια άλλη κατηγορία

ανταγωνιστών αποτελούν και ορισμένες αλυσίδες hypermarket, οι οποίες διατηρούν στα καταστήματά τους και τμήματα με είδη ένδυσης (συνήθως μη “επώνυμα” προϊόντα), τα οποία είναι χαμηλότερης τιμολογιακής κατηγορίας.

B.1.6.6 Ανάλυση SWOT

Δυνατά Σημεία

► Δυνατότητα διάθεσης ενδυμάτων σε ανταγωνιστικότερες τιμές, συγκριτικά με μικρότερα «μεμονωμένα» καταστήματα πώλησης ειδών ένδυσης. ►

Αναγνωρισιμότητα , από τους καταναλωτές, των εμπορικών σημάτων των μεγάλων κυρίως αλυσίδων ετοιμών ενδυμάτων.

► Παρουσία αλυσίδων εντός των μεγάλων πολυκαταστημάτων, με τη μορφή shop-inshop.

► Μειωμένο (σε σχέση με το παρελθόν) κόστος για την απόκτηση ή ενοικίαση των κατάλληλων επαγγελματικών ακινήτων, σε αρκετές περιοχές.

Αδύνατα Σημεία

► Υπερβολική προσφορά προϊόντων σε σχέση με τη σημερινή ζήτηση. ►

Υπαρξη πολλών σημείων πώλησης ειδών ένδυσης, σε κοντινή απόσταση μεταξύ τους (κατακερματισμός της αγοράς). 33 Ευκαιρίες

► Περαιτέρω επέκταση του δικτύου των καταστημάτων λιανικής πώλησης σε πόλεις της περιφέρειας.

► Βελτίωση της “εικόνας” των καταστημάτων και εμπλουτισμός της ποικιλίας των προσφερόμενων προϊόντων, για την προσέλκυση περισσότερων καταναλωτών.

► Περαιτέρω ανάπτυξη του «ηλεκτρονικού εμπορίου».

► Επιμήκυνση της περιόδου των εκπτώσεων, μεγαλύτερες προσφορές.

Απειλές

► Η μείωση του διαθέσιμου εισοδήματος των καταναλωτών και κατ’ επέκταση η συρρίκνωση της αγοραστικής τους δύναμης (περιορισμός της ποσότητας αγορών).

► Η δραστηριοποίηση μεγάλων αλυσίδων supermarket και άλλων πολυκαταστημάτων στην αγορά του ενδύματος, μέσω της εισαγωγής φθηνότερων μη «επώνυμων» προϊόντων.

- Η δυσκολία πρόσβασης των επιχειρήσεων του κλάδου στην τραπεζική χρηματοδότηση.
- Η παρατεταμένη οικονομική ύφεση και τα επακόλουθα αυτής (μείωση της ρευστότητας των εταιριών, αύξηση των επισφαλών απαιτήσεων κ.λπ.).

B.1.6.7 Τάσεις και προοπτικές

Η παρατεταμένη περίοδος οικονομικής ύφεσης της χώρας σε συνδυασμό με τη μείωση της αγοραστικής δύναμης των καταναλωτών, έχει επηρεάσει αρνητικά και τον εξεταζόμενο κλάδο τα τελευταία χρόνια (μείωση πωλήσεων, συρρίκνωση αριθμού καταστημάτων, μείωση εργαζομένων). Λόγω της οικονομικής συγκυρίας, πολλοί καταναλωτές στρέφονται σε οικονομικότερες λύσεις όσον αφορά τις αγορές τους, γεγονός που ενισχύει τη ζήτηση για προϊόντα που έχουν χαμηλότερη τελική τιμή και μια καλή “αναλογία” μεταξύ τιμής και ποιότητας. Οι συνολικές πωλήσεις των αλυσίδων ένδυσης παρουσιάζουν διαρκώς μείωση την τελευταία πενταετία. Παράλληλα, αρκετές εταιρίες έχουν προβεί στη μείωση του δικτύου λιανικής τους (κλείσιμο καταστημάτων). Ωστόσο, πολλές εταιρίες του κλάδου επισημαίνουν ότι έχει αρχίσει να διαφαίνεται μια τάση σταθεροποίησης της ζήτησης. Οι εκτιμήσεις για το 2014 κάνουν λόγο για “συγκράτηση” της αρνητικής πορείας των πωλήσεων των αλυσίδων ένδυσης. Παράγοντες του κλάδου προβλέπουν ότι το 2014 η αγορά θα παρουσιάσει μικρή μείωση της τάξης του 2%-3%. Ο αριθμός των καταστημάτων των περισσότερων αλυσίδων του κλάδου αναμένεται να μείνει σταθερός για το τρέχον έτος, ενώ για το επόμενο έτος (σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των εταιριών) υπάρχει μια τάση οριακής αύξησης. Λαμβάνοντας υπόψη τις υφιστάμενες συνθήκες της αγοράς, οι κύριοι άξονες στους οποίους θα πρέπει να στηριχθούν οι επιχειρήσεις του κλάδου όχι μόνο για τη διατήρηση της θέσης τους στην αγορά αλλά ακόμη και για την ανάπτυξή τους, είναι οι εξής: ► Εντατικοποίηση των προωθητικών ενεργειών (μεγαλύτερη περίοδος εκπτώσεων, συχνές προσφορές προϊόντων).

► Εμπλουτισμός της ποικιλίας των προϊόντων, σύμφωνα με τις τάσεις της μόδας.

- ▶ Περαιτέρω ανάπτυξη εναλλακτικών δικτύων πωλήσεων (πωλήσεις μέσω διαδικτύου).
- ▶ Αναδιάρθρωση και εξορθολογισμός του “χαρτοφυλακίου” των σημείων πώλησης (εκμετάλλευση τυχόν ευκαιριών που υπάρχουν στο real estate).

Ενδοομιλικές συναλλαγές

Στον πίνακα που ακολουθεί παρατίθενται οι ενδοομιλικές συναλλαγές που έλαβαν χώρα μεταξύ της Εταιρίας και των θυγατρικών της, οι οποίες εξετάζονται ως προς την συμμόρφωσή τους με την αρχή των ίσων αποστάσεων για το φορολογικό έτος που έληξε στις 28.02.2016 (εφεξής «2015»):

Συναλλαγές	Ποσό
Αγορά εμπορευμάτων (ένδυση, υπόδηση, προϊόντα παιδικής φροντίδας) από την Z SA	€ 25.161.638,03
Αγορά εμπορευμάτων (ένδυση, υπόδηση, προϊόντα παιδικής φροντίδας) από την Y BELGIUM SA	€ 558.839,52
Αγορά παγίων από την Z SA	€ 1.047.282,03
Πώληση παγίων προς την Ψ	€ 1.693,16
Πώληση παγίων προς την X	€ 562,80
Πώληση αναλωσίμων προς την Ψ	€ 5.233,04
Πώληση αναλωσίμων προς την X	€ 1.703,34
Πώληση αναλωσίμων προς την O CYPRUS	€ 6.273,13
Υπεκμίσθωση ακινήτου προς την Ψ	€ 1.800,00
Υπεκμίσθωση ακινήτου προς την X	€ 1.800,00
Παροχή υπηρεσιών πληροφορικής προς την Ψ	€ 9.699,49
Παροχή υπηρεσιών πληροφορικής προς την X	€ 1.834,04

Καταβολή προμήθειας προς την Χ	€ 237.567,18
Καταβολή προμήθειας προς την Ψ	€ 281.693,47
Καταβολή τόκων υπερημερίας προς την Ζ SA	€ 15.071,23
Καταβολή εγγυήσεων προς την Ψ	€160,65 36

B.3. Ομαδοποίηση των ενδοομιλικών συναλλαγών

Σύμφωνα με τις οδηγίες του ΟΟΣΑ (Κεφάλαιο ΙΙΙ, παρ. 3.9) *«Ιδανικά, προκειμένου να επιτευχθεί η ακριβέστερη προσέγγιση των συνθηκών που συνάδουν με την αρχή των ίσων αποστάσεων, η αντίστοιχη αρχή πρέπει να εφαρμόζεται ανά κάθε συναλλαγή ξεχωριστά. Ωστόσο, υπάρχουν συχνά περιπτώσεις όπου κάποιες ξεχωριστές συναλλαγές συνδέονται ή παρουσιάζουν μία συνέχεια σε τόσο μεγάλο βαθμό που δε δύνανται να αξιολογηθούν επαρκώς σε αυτόνομη βάση [...]». Οι εν λόγω συναλλαγές πρέπει να αξιολογούνται συνδυαστικά χρησιμοποιώντας την πλέον κατάλληλη μέθοδο ως ορίζει η αρχή των ίσων αποστάσεων.»*

Για σκοπούς παρουσίασης, οι συναλλαγές που είναι της ίδιας φύσης και διέπονται από τους ίδιους συμβατικούς όρους και όρους τιμολόγησης, ενώ διαφοροποιούνται μόνο ως προς το ποσό της συναλλαγής και την εκάστοτε αντισυμβαλλόμενη εταιρία, εξετάζονται μαζί, δεδομένου ότι τα ουσιώδη στοιχεία που αφορούν την λειτουργική και οικονομική ανάλυση των εν λόγω συναλλαγών ταυτίζονται και ως εκ τούτου χωριστή ανάλυσή τους δεν θα προσέδιδε κάποιο στοιχείο για σκοπούς εξέτασης της συμβατότητας των τιμών των εν λόγω ενδοομιλικών συναλλαγών με την αρχή των ίσων αποστάσεων. Στα πλαίσια αυτά, οι ενδοομιλικές συναλλαγές που έλαβαν χώρα εντός της χρήσης 2015 και θεωρούνται άρρηκτα συνδεδεμένες μεταξύ τους, εφόσον έχουν την ίδια τιμολογιακή πολιτική και τις ίδιες λειτουργίες οι οποίες χρήζουν τεκμηρίωσης είναι οι ακόλουθες:

1. Αγορά εμπορευμάτων από την Ζ SA, αξίας €25.161.638,03
2. Αγορά εμπορευμάτων από την Υ BELGIUM SA, αξίας €558.839,52
3. Αγορά παγίων από την Ζ SA, αξίας €1.047.282,03
4. Πώληση παγίων προς την Ψ, αξίας €1.693,16

5. Πώληση παγίων προς την X, αξίας €562,80
6. Πώληση αναλωσίμων προς την Ψ, αξίας €5.233,04
7. Πώληση αναλωσίμων προς την X, αξίας €1.703,34
8. Πώληση αναλωσίμων προς την Ο CYPRUS, αξίας €6.273,13 37

B.4. Συναλλαγή 1 – Αγορά εμπορευμάτων (ένδυση, υπόδηση, προϊόντα παιδικής φροντίδας, προϊόντα επίπλωσης και αναλώσιμα) από συνδεδεμένες εταιρίες B.4.1
Επισκόπηση της συναλλαγής B.4.1.1 Είδος συναλλαγής

Για να είναι δυνατή η διανομή των προϊόντων του Ομίλου στην Ελλάδα, η Εταιρία αγοράζει τα είδη ένδυσης και υπόδησης από την Z SA και τα προϊόντα παιδικής φροντίδας από την Y BELGIUM SA. Η Εταιρία διανέμει τα παραπάνω εμπορεύματα στα τοπικά καταστήματά της και στους συνεργάτες της, με σκοπό αυτά να μεταπωληθούν στους τελικούς καταναλωτές στην Ελλάδα.

Τα εμπορεύματα που προέρχονται από τρίτους προμηθευτές αποθηκεύονται στις εγκαταστάσεις της Z SA, αν αυτά αφορούν την ένδυση, και στις εγκαταστάσεις της Y BELGIUM SA, αν αυτά αφορούν την παιδική φροντίδα. Η Z SA διασφαλίζει την ορθή λειτουργία του δικτύου διανομής της Εταιρίας με βάση τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κάθε καταστήματος, σύμφωνα και με τα δεδομένα που παρέχονται από πληροφοριακά συστήματα που αφορούν τη διάθεση των εμπορευμάτων στην τοπική αγορά. Επιπλέον, η Z SA διαχειρίζεται τη διαδικασία επιπλώσεως και εφοδιασμού αναλωσίμων προϊόντων (κρεμάστρες, πλαστικές σακούλες, κτλ) των εν λόγω καταστημάτων, στα οποία επιβάλλεται να φέρουν ομοιομορφία υπό το διακριτικό τίτλο Z. Έτσι, η Z SA διαπραγματεύεται και αγοράζει την επίπλωση και τα αναλώσιμα προϊόντα των καταστημάτων από τρίτους ανεξάρτητους προμηθευτές, τα οποία διανέμει στη συνέχεια στις θυγατρικές εταιρίες – διανομείς, μεταξύ των οποίων είναι και η Εταιρία.

B.4.1.2 Συμβατικοί όροι – Τιμολογιακή πολιτική

Το περιθώριο κέρδους είναι της τάξεως του 10% για όλες τις θυγατρικές εταιρίες διανομής. Έτσι η τιμή πώλησης των προϊόντων (ένδυσης και υπόδησης) της Z SA, και της Y BELGIUM SA (προϊόντα παιδικής φροντίδας) στην Εταιρία είναι

προσαυξημένη κατά 10%. Το περιθώριο κέρδους που επιτυγχάνει η Z SA πραγματοποιείται προκειμένου αυτή να καλύψει τα εξής: 38

- ▶ Το σχεδιασμό των προϊόντων, που συνίσταται στις δαπάνες προσδιορισμού των τάσεων της αγοράς και της δημιουργίας των προϊόντων,
- ▶ Τις λειτουργίες προγραμματισμού που αντιστοιχούν στην κατάρτιση των προϋπολογισμών για κάθε μια από τις συλλογές,
- ▶ Τη διαχείριση των εμπορικών σχέσεων με τους τρίτους ανεξάρτητους παραγωγούς (επιλογή, διαπραγμάτευση, όροι αποπληρωμής, κτλ.) και
- ▶ Το κόστος εφοδιαστικής αλυσίδας (logistics) που συνίστανται από το κόστος που αναλαμβάνει η Z SA, στο πλαίσιο της λειτουργίας της εφοδιαστικής αλυσίδας που αναλαμβάνει προς όφελος των θυγατρικών εταιριών διανομής. Το κέρδος που πραγματοποιεί η Y BELGIUM SA προορίζεται για την κάλυψη των κάτωθι στοιχείων: ▶ Δαπάνες για την ανάπτυξη του εμπορικού σήματος του διανομής προϊόντων παιδικής φροντίδας
- ▶ Τη διαχείριση των εμπορικών σχέσεων με τους τρίτους ανεξάρτητους παραγωγούς (επιλογή, διαπραγμάτευση, όροι αποπληρωμής, κτλ.) και
- ▶ Το κόστος εφοδιαστικής αλυσίδας (logistics) που συνίστανται από το κόστος που αναλαμβάνει η Z SA, στο πλαίσιο της λειτουργίας της εφοδιαστικής αλυσίδας που αναλαμβάνει προς όφελος των θυγατρικών εταιριών διανομής. Το κέρδος που πραγματοποιεί η Y BELGIUM SA προορίζεται για την κάλυψη των κάτωθι στοιχείων: ▶ Δαπάνες για την ανάπτυξη του εμπορικού σήματος του διανομής προϊόντων παιδικής φροντίδας,
- ▶ Τη διαχείριση των εμπορικών σχέσεων με τους τρίτους ανεξάρτητους παραγωγούς (επιλογή, διαπραγμάτευση, όροι αποπληρωμής, κτλ) και
- ▶ Το κόστος της εφοδιαστικής αλυσίδας (logistics) που συνίσταται από το κόστος που αναλαμβάνει η Y BELGIUM SA, στο πλαίσιο της λειτουργίας της εφοδιαστικής αλυσίδας που αναλαμβάνει προς όφελος των θυγατρικών εταιριών διανομής.

B.4.1.3 Αξία Συναλλαγής

Κατά τη διάρκεια του φορολογικού έτους 2015, πραγματοποιήθηκαν οι παρακάτω συναλλαγές αγοραπωλησίας εμπορευμάτων μεταξύ της Εταιρίας και των συνδεδεμένων εταιριών της:

1. Αγορά εμπορευμάτων από την Z SA, αξίας €25.161.638,03
2. Αγορά εμπορευμάτων από την Y BELGIUM SA, αξίας €558.839,52
3. Αγορά παγίων από την Z SA, αξίας €1.047.282,03
4. Πώληση παγίων προς την Ψ , αξίας €1.693,16
5. Πώληση παγίων προς την X , αξίας €562,80
6. Πώληση αναλωσίμων προς την Ψ , αξίας €5.233,04
7. Πώληση αναλωσίμων προς την X , αξίας €1.703,34

B.4.2 Λειτουργική ανάλυση B.4.2.1 Επιτελούμενες λειτουργίες

Διαχείριση εμπορικών σημάτων

Η Εταιρία δεν είναι ο κύριος των εμπορικών σημάτων, των τίτλων και των λογοτύπων της Z SA. Η Εταιρία κάνει χρήση των εμπορικών σημάτων, τίτλων και λογοτύπων στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων διανομής των προϊόντων της Z SA .

Σχεδιασμός προϊόντων / διαχείριση παραγωγής

Η Εταιρία δε συμμετέχει στη διαδικασία σχεδιασμού και παραγωγής των προϊόντων.

Εφοδιαστική αλυσίδα (logistics)

Τα προϊόντα ένδυσης, υπόδησης και παιδικής φροντίδας παραδίδονται απευθείας από τις Z SA και Y BELGIUM SA στα ελληνικά καταστήματα, υποκαταστήματα και στο δίκτυο των συνεργατών. Η Εταιρία δε διαχειρίζεται την κεντρική αποθήκη καθώς τα καταστήματα προμηθεύονται απευθείας τα προϊόντα. Ωστόσο, η Εταιρία διαθέτει μια μικρή αποθήκη για την αποθήκευση των επιστρεφόμενων εμπορευμάτων.

Μάρκετινγκ και διαφήμιση

Η Εταιρία δέχεται ομάδες επαγγελματιών από την έδρα του Ομίλου, οι οποίοι αναλαμβάνουν τον επικοινωνιακό τομέα και τη διαφήμιση της Εταιρίας. Η Εταιρία επιτελεί εμπορική ανάπτυξη του δικτύου της (καταστήματα, υποκαταστήματα και δίκτυο συνδεδεμένων εταιριών) στην ελληνική επικράτεια. Ο διευθυντής της Εταιρίας συνεργάζεται σε μόνιμη βάση με την ομάδα μάρκετινγκ στην έδρα του Ομίλου, μέσω τηλεσυνεδριάσεων ή κατά την εμπορική αξιολόγηση της εταιρίας. Η Εταιρία ενημερώνει την έδρα του Ομίλου αναφορικά με τις σημαντικές εξελίξεις που σχετίζονται με πληροφορίες για το πελατολόγιο, τις δυσχέρειες της αγοράς, της

οργάνωσης των καταστημάτων, της υλοποίησης των εμπορικών δράσεων, κτλ. Οι ομάδες εργασίας στην έδρα του Ομίλου έχουν ενεργοποιήσει ένα εργαλείο επικοινωνίας extranet προκειμένου να διευκολυνθεί η πρόσβαση σε αυτό από τους κατόχους δικαιόχρησης (franchising) και τους συνεργάτες.

► Διαχείριση της κάρτας «Club»

Οι δραστηριότητες που έχει αναλάβει η ομάδα μάρκετινγκ στην έδρα του Ομίλου στη Γαλλία, (διαχείριση πελατειακών σχέσεων με πελάτες - μέλη του Club, κτλ) διεξάγονται σε διεθνές επίπεδο, στις χώρες των θυγατρικών εταιριών διανομής, όπως και στην Ελλάδα. Στην Ελλάδα το ποσοστό ανανέωσης της κάρτας ανέρχεται στο 43,5%.

► Merchandising και σχεδιασμός βιτρινών

Η ομάδα μάρκετινγκ της έδρα του Ομίλου επικοινωνεί, μέσω εβδομαδιαίων αναφορών και κατευθυντήριων οδηγιών που σχετίζονται με την εφαρμογή του στα καταστήματα (υποκαταστήματα και συνεργατών franchise).

Διανομή και ανάπτυξη εταιρίας (Business Development)

Η Εταιρία δεν εμπλέκεται στην πολιτική διανομής των προϊόντων της Z SA , η οποία περιλαμβάνει τα είδη και τις ποσότητες των προϊόντων που θα διανέμονται στα καταστήματα. Τη διαχείριση της εν λόγω πολιτικής διανομής την έχουν αναλάβει οι ομάδες εργασίας στην έδρα του Ομίλου.

► Εμπορική διαχείριση του δικτύου (Commercial Management)

Ο εμπορικός διευθυντής της εταιρίας είναι υπεύθυνος για την εμπορική ανάπτυξη και διαχείριση του δικτύου των υποκαταστημάτων και των συνεργατών franchise στην Ελλάδα. Η Εταιρία διαχειρίζεται την εμπορική και συμβατική σχέση με τους συνεργάτες franchise, για παράδειγμα: την αναζήτηση ευκαιριών, τις διαπραγματεύσεις, τη σύνταξη και υπογραφή του έγγραφου συμβολαίου, την εμπορική υποστήριξη.

► Σχέση με την εμπορική διεύθυνση του Ομίλου

Ο εμπορικός διευθυντής της Εταιρίας ενημερώνει του Γενικούς Διευθυντές (ΓΔ) της εμπορικής διεύθυνσης , ενδυμάτων και προϊόντων παιδικής φροντίδας, καθώς επίσης και τη Γενική Διεύθυνση του Ομίλου. Στα πλαίσια των εμπορικών συνεδριάσεων με τους ΓΔ της εμπορικής διεύθυνσης, περιγράφεται η τρέχουσα κατάσταση των

οικονομικών επιδόσεων του δικτύου των καταστημάτων. Τα στατιστικά στοιχεία εκπονούνται από τη διεύθυνση διαχειριστικού ελέγχου του Ομίλου. Η κατάσταση των οικονομικών επιδόσεων περιλαμβάνει όλους τους απαραίτητους δείκτες για το συντονισμό των καταστημάτων (υποκαταστημάτων και συνεργατών franchise).

Ο ρόλος του εμπορικού διευθυντή της Εταιρίας είναι να υποδείξει τα σημεία που χρήζουν βελτίωσης, να προτείνει μέτρα που θα μπορούσαν να πραγματοποιηθούν καθώς επίσης και να εξετάσει τις ενδεχόμενες καινοτομίες που χρησιμοποιούν τα καταστήματα. Εντούτοις, οι στρατηγικές αποφάσεις λαμβάνονται καθ' ολοκληρίαν από την έδρα του Ομίλου. Η εμπορική αξιολόγηση της Εταιρίας πραγματοποιείται κάθε τρεις μήνες από τη Γενική Διεύθυνση της έδρας. Στο πλαίσιο αυτό, τα θέματα που αναφέρονται σχετίζονται κυρίως με:

- Τα σωρευτικά αποτελέσματα κατά τη διάρκεια αρκετών μηνών προκειμένου να διεξαχθούν στατιστικές αναλύσεις των επιδόσεων,
- Τον εμπορικό σχεδιασμό (π.χ. πυλώνες δραστηριοτήτων; Επιτάχυνση του εμπορικού επεκτατισμού, βελτίωση του EBITDA, εξορθολογισμός του αριθμού των καταστημάτων, δραστηριοποίηση ομάδων, ανάπτυξη της πολιτικής franchise),
- Την παρακολούθηση των εμπορικών απαιτήσεων (σε σχέση με τους συνεργάτες franchise),
- Την κερδοφορία των υποκαταστημάτων,
- Την κερδοφορία των συνεργατών franchise,
- Τις τελευταίες εξελίξεις (έναρξη λειτουργίας ή ανακαίνιση καταστημάτων).

► Καθορισμός τιμών

Οι τιμές πώλησης καθορίζονται από τις ομάδες στα Κεντρικά Γραφεία του Ομίλου (Τμήμα Προμηθειών), οι οποίες είναι σχετικά ομογενοποιημένες με τις αντίστοιχες των ευρωπαϊκών χωρών.

Νομικές Υπηρεσίες

Η Εταιρία δύναται να αιτηθεί την παροχή νομικών υπηρεσιών από την έδρα του Ομίλου, η οποία διασφαλίζει τη νομική προστασία των συμφερόντων του Ομίλου. Ωστόσο, οι συμβατικές σχέσεις της Εταιρίας με τους συνεργάτες franchise διαχειρίζονται σε τοπικό επίπεδο από το διευθυντή της Εταιρίας.

Λογιστικές και οικονομικές υπηρεσίες

Η Εταιρία κατέχει ένα λογιστικό-λογισμικό σύστημα και διαχειρίζεται με τρόπο αυτόνομο τις λογιστικές και δηλωτικές της υποχρεώσεις σε τοπικό επίπεδο.

Πληροφοριακά Συστήματα

Το σύνολο των πληροφοριακών συστημάτων το οποίο παρακολουθεί τη διανομή των εμπορευμάτων βρίσκεται στην έδρα του Ομίλου. Ο εξοπλισμός των καταστημάτων με το πληροφοριακό σύστημα διαχειρίζεται και ελέγχεται από ομάδες πληροφορικής που βρίσκονται στην έδρα του Ομίλου (ταμεία, συστήματα ενημέρωσης των πληροφοριακών δεδομένων). Ωστόσο, η Εταιρία διαθέτει μια ομάδα δύο ατόμων η οποία παρέχει τεχνική βοήθεια στα καταστήματα.

Ανθρώπινο δυναμικό

Οι υπεύθυνοι των καταστημάτων, οι οποίοι τελούν υπό τον έλεγχο του διευθυντή της Εταιρίας, έχουν αναλάβει την πρόσληψη των πωλητών. Ο διευθυντής της Εταιρίας είναι εξίσου επιφορτισμένος με την εκπαίδευση του συνόλου των πωλητών, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες οδηγίες του Ομίλου.

B.4.2.2 Περιουσιακά Στοιχεία

Ενσώματα πάγια

Στο πλαίσιο των εμπορικών δραστηριοτήτων, η Εταιρία κατέχει ενσώματα στοιχεία τα οποία χρησιμοποιούνται από τα καταστήματα και τα υποκαταστήματά της καθώς επίσης και τον αναγκαίο εξοπλισμό για τη λειτουργία τους.

Άυλα πάγια

Τα άυλα στοιχεία του ενεργητικού της Εταιρίας αποτελούνται από τα πληροφοριακά συστήματα.

B.4.2.3 Αναλαμβανόμενοι κίνδυνοι

Κίνδυνος αγοράς

Η Εταιρία είναι εκτεθειμένη στους κινδύνους που συνδέονται με την τοπική αγορά, οι οποίοι θα μπορούσαν να συσχετιστούν με την πτώση των πωλήσεων του δικτύου των ελληνικών καταστημάτων, και με την αντίστοιχη αύξηση της πίεσης που ασκεί ο ανταγωνισμός. **Λειτουργικός κίνδυνος**

Ο ορισμός και η γενική οργάνωση των διαδικασιών, των λειτουργιών και των τομέων του Ομίλου ανήκουν στις ομάδες των κεντρικών γραφείων του Ομίλου. Κύριο

λειτουργικό κίνδυνο για την Εταιρία, θυγατρική εταιρία διανομής, θα μπορούσε να αποτελεί η υποβάθμιση της επίδοσης του δικτύου των καταστημάτων, όπως για παράδειγμα η εμφάνιση νέων ρυθμιστικών περιορισμών ή η ανομοιογενής κατανομή των καταστημάτων στην ελληνική επικράτεια.

Νομικός κίνδυνος

► Κίνδυνος επαναξιολόγησης των συμβολαίων με τους συνεργάτες. Ο διευθυντής της Εταιρίας είναι υπεύθυνος για τις σχέσεις της Εταιρίας με τους συνεργάτες franchise του δικτύου διανομής. Έτσι, η Εταιρία αναλαμβάνει τον κίνδυνο επαναξιολόγησης των συμβολαίων με τους συνεργάτες και τη ενδεχόμενη μετατροπή τους σε συμβόλαια εργασίας. Η εν λόγω μετατροπή θα μπορούσε να επιφέρει την επιβολή προστίμων στο επίπεδο των συνεργατών.

► Διαφορές σχετικές με εμπορικές συμβάσεις μισθωτηρίων και με συμβάσεις franchise. Η Εταιρία δεν έχει στην κυριότητα της τα καταστήματα. Οι συμβάσεις μισθωτηρίων συνάπτονται με σκοπό οι συνεργάτες διανομής να κάνουν χρήση των ακινήτων. Έτσι, υφίστανται κίνδυνοι οι οποίοι συνδέονται με την εφαρμογή των μισθωτηρίων συμβολαίων όπως: η μη τήρηση της διάρκειας της μίσθωσης, η μη τήρηση των όρων παραχώρησης χρήσης που τέθηκαν από τον εκμισθωτή (σε περίπτωση εργασιών ανακαίνισης), η μη τήρηση των αποκλειστικών ζωνών πωλήσεως, η μη τήρηση των όρων αθέμιτου ανταγωνισμού. Εξάλλου, ένας συνεργάτης franchise-ανάδοχος της σύμβασης θα μπορούσε επίσης να επικαλεστεί την μη εκπλήρωση των συμβουλευτικών υποχρεώσεων της Εταιρίας σε περίπτωση που η δυναμική τοποθεσίας του εκμεταλλευόμενου καταστήματος αποδειχτεί ότι είναι κατώτερη από την αρχικώς συμφωνημένη. **Κίνδυνος παραγωγής**

Ο κίνδυνος παραγωγής συνίσταται στην ζημία επί των πωλήσεων που οφείλεται στην αδυναμία της επιχείρησης να ικανοποιήσει τις ανάγκες του πελάτη. Ο κίνδυνος αυτός αναλαμβάνεται από την μητρική εταιρία του Ομίλου.

Κίνδυνος μεταφορών

Ο κίνδυνος σχετικός με τις μεταφορές επέρχεται όταν δημιουργούνται μη ευνοϊκές συνθήκες οι οποίες προκαλούν καθυστερήσεις στις μεταφορές, διακινδύνευση κατά την μεταφορά των εμπορευμάτων ή αδυναμία παράδοσης των εμπορευμάτων στον προορισμό τους. Κατά συνέπεια, παρατηρείται αύξηση του κόστους παράδοσης ή

απώλεια συγκεκριμένων επιχειρηματικών ευκαιριών σχετικών με την πώληση. Ο κίνδυνος αυτός αναλαμβάνεται από την μητρική εταιρία του Ομίλου.

Κίνδυνος εγγύησης και ποιότητας προϊόντων

Αναφορικά με τον εγγυητικό κίνδυνο, τα προϊόντα που επιστρέφονται από τον πελάτη τοποθετούνται εκ νέου στα καταστήματα, υπό τους όρους της εμπορικής πολιτικής του Ομίλου. Οι επιστροφές που πραγματοποιούνται από τους πελάτες δεν επηρεάζουν καθοριστικά τον κύκλο εργασιών του Ομίλου και ως εκ τούτου ο εγγυητικός κίνδυνος είναι χαμηλός για τον Όμιλο. Εξάλλου, η έδρα του Ομίλου αναλαμβάνει το σύνολο των εξόδων καθώς επίσης και την διαχείριση των διαδικασιών επίλυσης διαφορών σε σχέση με τους προμηθευτές. Αναφορικά με το ποιοτικό κίνδυνο, οι πράκτορες αγορών καθώς και η διεύθυνση της έδρας του Ομίλου που είναι υπεύθυνη για την διαχείριση της ποιότητας, εγγυώνται την τεχνική ποιότητα της δραστηριότητας των παραγωγών. Κατά συνέπεια, η Εταιρία δεν αναλαμβάνει πρακτικά κανένα κίνδυνο σχετικό με την ποιότητα και την εγγύηση των εμπορευμάτων.

Κίνδυνος ανάπτυξης προϊόντος

Ο κίνδυνος ανάπτυξης των προϊόντων συνδέεται με τις προσπάθειες δημιουργίας και ανάπτυξης οι οποίες δεν επιφέρουν αποτελέσματα είτε επειδή τα προϊόντα δεν ικανοποιούν τους καταναλωτές είτε επειδή δεν ανταποκρίνονται στις τάσεις της μόδας. Ως εκ τούτου, η επιχειρηματικότητα στον κλάδο της μόδας είναι εκ φύσεως εκτεθειμένη σε κινδύνους: η μόδα είναι ένας κλάδος επιρρεπής στις μεταβολές όπου ελλοχεύει συνεχώς ο κίνδυνος της μη ανταποκρίσεως στις απαιτήσεις των καταναλωτών ενός μέρους των προϊόντων. Ο κίνδυνος αυτός αναλαμβάνεται από την μητρική εταιρία του Ομίλου.

Κίνδυνος διαχείρισης αποθέματος

Ο κίνδυνος διαχείρισης του αποθέματος συνδέεται με την ενδεχόμενη καταστροφή, απώλεια, διακινδύνευση, φθορά ή κλοπή των αποθηκευμένων προϊόντων. Η Εταιρία αναλαμβάνει τον κίνδυνο της κλοπής ή της απώλειας όπως επίσης και τον κίνδυνο της υπέρ-αποθήκευσης στις εγκαταστάσεις της καθώς δεν επιστρέφει τα μη απούλητα εμπορεύματα στην έδρα του Ομίλου.

Κίνδυνος επισφαλών απαιτήσεων

Ο κίνδυνος των επισφαλών απαιτήσεων επέρχεται όταν τα εμπορεύματα παραδίδονται ή οι υπηρεσίες παρέχονται σε πελάτες και η πληρωμή τους μεταφέρεται σε μεταγενέστερο χρόνο. Συγκεκριμένα ο κίνδυνος της ζημίας συνδέεται με τη μη τήρηση των υποχρεώσεων πληρωμής που απορρέουν από τον πελάτη ή την αδυναμία του να αποπληρώσει τα οφειλόμενα ποσά. Η Εταιρία διαχειρίζεται σε τοπικό επίπεδο την είσπραξη των οφειλόμενων ποσών από τους συνεργάτες franchise της και αναλαμβάνει εκ του αποτελέσματος τον κίνδυνο που συνδέεται με την ενδεχόμενη αδυναμία πληρωμής αυτών των συνεργατών. Λαμβανομένου υπόψη ότι οι καταναλωτές πληρώνουν τοις μετρητοίς, η Εταιρία αναλαμβάνει χαμηλό κίνδυνο σχετικά με την αδυναμία αυτών να πληρώσουν τις αγορές που πραγματοποίησαν στα καταστήματα και υποκαταστήματά της. Συμπερασματικά, ο κίνδυνος επισφαλών απαιτήσεων που συνδέονται με τους πελάτες της Εταιρίας είναι σχετικά χαμηλός.

Συναλλαγματικός κίνδυνος

Η έκθεση στο συναλλαγματικό κίνδυνο συνδέεται με τις διακυμάνσεις του συναλλάγματος που σχετίζονται με την προμήθεια των προϊόντων και την τιμολόγηση των εταιριών του Ομίλου. Ο κίνδυνος αυτός αναλαμβάνεται από τη μητρική εταιρία του Ομίλου.

Χρηματοπιστωτικός κίνδυνος

Ο χρηματοπιστωτικός κίνδυνος συνδέεται με την ανεπάρκεια των απαραίτητων κεφαλαίων ή εγγυήσεων που προορίζονται για η χρηματοδότηση των επαγγελματικών δραστηριοτήτων. Μπορεί να συνίσταται στην ανεπάρκεια των χρηματικών αποθεμάτων για την αποπληρωμή των απαιτήσεων (ενδεικτικά, των μισθών, μισθωμάτων, κτλ) όπως επίσης και στην αδυναμία λήψης απαραίτητων τραπεζικών πιστώσεων για την εμπορική λειτουργία. Ο εν λόγω κίνδυνος αναλαμβάνεται από τη μητρική εταιρία του Ομίλου.

Κίνδυνος πληροφοριακών συστημάτων

Ο εν λόγω κίνδυνος συνδέεται με τη φθορά, την ύπαρξη δυσλειτουργιών, την εκπαίδευση του προσωπικού και των συνεργατών franchise και αναλαμβάνεται από τη μητρική εταιρία του Ομίλου. **B.4.2.4 Οικονομικές συνθήκες**

Δεν υπάρχουν συγκεκριμένες οικονομικές συνθήκες οι οποίες να έχουν επηρεάσει την τιμολόγηση της υπό εξέταση συναλλαγής.

B.4.2.5 Ειδικές στρατηγικές

Δεν υπάρχουν ειδικές στρατηγικές που να εφαρμόζονται επί της υπό εξέταση συναλλαγής.

B.4.2.6 Λειτουργικό προφίλ

Οι επιχειρηματικές λειτουργίες διενεργούνται από τη μητρική εταιρία του Ομίλου. Η Εταιρία διαδραματίζει έναν καθοριστικό ρόλο στον Όμιλο καθώς αναλαμβάνει ένα ποσοστό των λειτουργιών και των κινδύνων που συνδέονται με τη διανομή των προϊόντων της Orchestra Prémaman στην ελληνική αγορά, διαθέτοντας τα απαραίτητα περιουσιακά στοιχεία για την ολοκλήρωση των λειτουργιών της. Η Εταιρία δύναται να χαρακτηριστεί ως διανομέας στο λιανικό εμπόριο.

B.4.3 Οικονομική ανάλυση

Στα Παραρτήματα II & III γίνεται αναφορά στις βασικές αρχές που διέπουν την εν λόγω ανάλυση.

B.4.3.1 Επιλογή της μεθόδου τεκμηρίωσης

1. Επιλογή της κατάλληλης μεθόδου

Ακολουθώντας την ιεράρχηση των μεθόδων τεκμηρίωσης σύμφωνα με τους κανόνες του ΟΟΣΑ, ακολουθεί συνοπτική επεξήγηση της απόρριψης της μεθόδου ΣΜΕΤ και της επιλογής της μεθόδου της Τιμής Μεταπώλησης (ΤΜ) ως την κατάλληλη μέθοδο τεκμηρίωσης της υπό εξέταση συναλλαγής. Η εφαρμογή της μεθόδου ΣΜΕΤ μπορεί να λάβει χώρα εφόσον συντρέχει μία από τις παρακάτω τρεις προϋποθέσεις:

1. Δύο ανεξάρτητες εταιρίες αποτελούν συναλλασσόμενα μέρη στην αγορά προϊόντων. Τα εν λόγω προϊόντα πρέπει να έχουν πανομοιότυπα χαρακτηριστικά με αυτά της υπό εξέταση συναλλαγής ως προς τους αναλαμβανόμενους κινδύνους, τα χρησιμοποιούμενα περιουσιακά στοιχεία και τις επιτελούμενες λειτουργίες από κάθε συναλλασσόμενο μέρος (εξωτερική σύγκριση τιμών).
2. Οι συνδεδεμένες εταιρίες πουλάνε τα ίδια προϊόντα τόσο στην Εταιρία του Ομίλου, όσο και σε τρίτες ανεξάρτητες εταιρίες (εσωτερική σύγκριση τιμών).
3. Η Εταιρία αγοράζει τα ίδια προϊόντα τόσο από τις συνδεδεμένες εταιρίες του Ομίλου, όσο και από τρίτες ανεξάρτητες εταιρίες (εσωτερική σύγκριση τιμών).

B.4.3.1.1 Εσωτερικά συγκρίσιμα στοιχεία με τρίτα / ανεξάρτητα μέρη

Η εσωτερική μέθοδος (ΣΜΕΤ) θα απαιτούσε είτε οι συνδεδεμένες εταιρίες του Ομίλου να πουλάνε όμοια προϊόντα σε τρίτες εταιρίες, είτε η Εταιρία να προμηθεύεται όμοια προϊόντα από τρίτες ανεξάρτητες εταιρίες. Επειδή δεν συμβαίνει κάτι από τα ανωτέρω, η μέθοδος αυτή δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί. Επιπροσθέτως, το γεγονός ότι τα πωληθέντα προϊόντα είναι ιδιαιτέρως εξειδικευμένα λόγω της φύσης τους αλλά και όλο το μοντέλο συνεργασίας που ακολουθείται, δεν είναι εφικτό να εντοπιστούν όμοια πωληθέντα εμπορεύματα από ανεξάρτητες εταιρίες.

Συνεπώς δεν είναι εφικτό να χρησιμοποιηθεί η εσωτερική μέθοδος ΣΜΕΤ ως μέθοδος τεκμηρίωσης της εν λόγω ενδοομιλικής συναλλαγής.

Διαθεσιμότητα εσωτερικών συγκριτικών στοιχείων για την εφαρμογή μεθόδων κερδοφορίας

Όσον αφορά την υπό εξέταση συναλλαγή, δεν υφίστανται εσωτερικά συγκριτικά στοιχεία κερδοφορίας καθώς δεν υπάρχουν επαρκείς συγκρίσιμες συναλλαγές, ήτοι πωλήσεις προϊόντων προς τρίτες ανεξάρτητες εταιρίες.

B.4.3.1.2 Εξωτερικά συγκρίσιμα στοιχεία με τρίτα / ανεξάρτητα μέρη

Η εφαρμογή της μεθόδου (ΣΜΕΤ) απαιτεί να μην υπάρχουν σημαντικές διαφοροποιήσεις στα προϊόντα που πωλούνται. Ωστόσο, τα προϊόντα που πωλήθηκαν από τις συνδεδεμένες εταιρίες του Ομίλου προς την Εταιρία αποτελούν προϊόντα τα οποία έχουν μοναδικά χαρακτηριστικά ποιότητας. Γι' αυτό το λόγο λοιπόν δεν είναι δυνατόν να εντοπιστούν ανεξάρτητες εταιρίες που εμπλέκονται σε συναλλαγές με ίδια συγκρίσιμα προϊόντα. Η εφαρμογή της ΣΜΕΤ επιπλέον απαιτεί να μην υπάρχουν και λειτουργικές διαφοροποιήσεις μεταξύ των συγκρινόμενων ανεξάρτητων εταιριών και των θυγατρικών εταιριών του Ομίλου. Δεδομένης όμως της έλλειψης σχετικών πληροφοριακών στοιχείων είναι αδύνατη η εφαρμογή της μεθόδου αυτής. Οι πιο πάνω λόγοι απορρίπτουν τη χρήση της μεθόδου ΣΜΕΤ για την τεκμηρίωση των τιμών των ενδοομιλικών συναλλαγών με βάση την αρχή των ίσων αποστάσεων για την υπό εξέταση συναλλαγή.

Διαθεσιμότητα εξωτερικών συγκριτικών στοιχείων για την εφαρμογή μεθόδων κερδοφορίας

Για τη συγκεκριμένη συναλλαγή υπάρχουν δυνητικά διαθέσιμα εξωτερικά συγκριτικά στοιχεία κερδοφοριών που αφορούν την αγορά και μετέπειτα διάθεση των προϊόντων μεταξύ τρίτων ανεξάρτητων εταιριών. Συνεπώς προχωρήσαμε στην επιλογή της μεθόδου εξέτασης στοιχείων κερδοφορίας με βάση εξωτερικά στοιχεία κερδοφορίας διαθέσιμα σε βάσεις δεδομένων. Μετά την απόρριψη της μεθόδου Συγκρίσιμης μη Ελεγχόμενης Τιμής (ΣΜΕΤ), εξετάζουμε ποια από τις υπόλοιπες παραδοσιακές αλλά και μη παραδοσιακές μεθόδους είναι κατάλληλη για την τεκμηρίωση της εν λόγω συναλλαγής. Επιλογή της μεθόδου «Τιμής Μεταπώλησης» (ΤΜ) ως την πιο κατάλληλη μέθοδο για την τεκμηρίωση της υπό εξέταση συναλλαγής. Η μέθοδος ΤΜ δίνει έμφαση στη συγκρισιμότητα των λειτουργιών, εκτιμώντας την αξία των λειτουργιών που επιτελούνται από το μεταπωλητή χωρίς να στηρίζεται για την αξιολόγηση της συγκρισιμότητας αυτής στα φυσικά χαρακτηριστικά των προϊόντων, όπως η μέθοδος ΣΜΕΤ. Ο προτιμώμενος τρόπος για να προσδιοριστεί το κατάλληλο περιθώριο μικτού κέρδους είναι να ανευρεθούν τα περιθώρια μικτού κέρδους σε συγκρίσιμες συναλλαγές με μη συνδεδεμένα μέρη, είτε μεταξύ της ελεγχόμενης επιχείρησης και ανεξάρτητης επιχείρησης (εσωτερική σύγκριση) ή αποκλειστικά μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων (εξωτερική σύγκριση).

Η μέθοδος ΤΜ χρησιμοποιείται κατά κανόνα στις περιπτώσεις διανομής προϊόντων και αναφορικά με την υπό εξέταση συναλλαγή κατέστη δυνατή η ανεύρεση αξιόπιστων στοιχείων για εφαρμογή του μικτού περιθωρίου κέρδους στις εν λόγω συναλλαγές με εξαίρεση τη μεταπώληση ανανάδων και πράσινων μπανανών.

B.4.3.1.3 Επιλογή ελεγχόμενου μέρους

Σύμφωνα με τις Οδηγίες του ΟΟΣΑ (παρ. 3.18), για την εφαρμογή της μεθόδου ΤΜ, ΚΣΚ ή ΚΚΣ, πρέπει να επιλεγεί το αντισυμβαλλόμενο μέρος για το οποίο θα εξεταστεί ένας δείκτης κερδοφορίας (μικτό κέρδος επί κόστους, μικτό κέρδος επί πωλήσεων ή ένας δείκτης καθαρής κερδοφορίας). Η επιλογή του ελεγχόμενου μέρους πρέπει να συνάδει με την λειτουργική ανάλυση. Ως γενικός κανόνας, το ελεγχόμενο μέρος είναι το αντισυμβαλλόμενο μέρος που η επιλεγμένη μέθοδος τεκμηρίωσης μπορεί να εφαρμοστεί με τον πιο αξιόπιστο τρόπο και για το οποίο τα πιο αξιόπιστα

συγκριτικά στοιχεία μπορούν να ανευρεθούν, δηλαδή θα είναι συχνά το μέρος με την λιγότερο «περίπλοκη» λειτουργική ανάλυση. Για σκοπούς τεκμηρίωσης των τιμών της υπό εξέταση ενδοομιλικής συναλλαγής, «εξεταζόμενο μέρος» (tested party) νοείται η εταιρία της οποίας οι λειτουργίες και οι κίνδυνοι είναι πιο εύκολο να αναλυθούν σε σχέση με τον αντισυμβαλλόμενο της. Στο πλαίσιο αυτό, επιλέχθηκε ως εξεταζόμενο μέρος η Εταιρία.

B.4.3.1.4 Επιλογή δείκτη κερδοφορίας

Έχοντας εντοπίσει τις συγκρίσιμες εταιρίες, υπολογίστηκε ένας δείκτης επιπέδου κερδοφορίας για κάθε ξεχωριστή συναλλαγή. Συγκεκριμένα, για τη δραστηριότητα διανομής εμπορευμάτων (ένδυση, υπόδηση, προϊόντα παιδικής φροντίδας, προϊόντα επίπλωσης και αναλώσιμα) χρησιμοποιήθηκε ως δείκτης επιπέδου κερδοφορίας ο δείκτης μικτό περιθώριο κέρδους , οριζόμενος ως το κλάσμα :

Μικτό Κέρδος - Ζημία

Κύκλος Εργασιών

B.4.3.2 Αναζήτηση Συγκρίσιμων Στοιχείων B.4.3.2.1 Χρήση των δεδομένων των πολλαπλών ετών

Όπως αναφέρεται στις οδηγίες του ΟΟΣΑ, «μπορεί να είναι γενικά χρήσιμο να εξετάζονται στοιχεία τόσο του υπό εξέταση έτους όσο και προηγούμενων ετών¹». Για το λόγο αυτό, έγινε προσπάθεια να αντληθούν τα πιο πρόσφατα δημοσιευμένα οικονομικά στοιχεία για όλες τις συγκρίσιμες εταιρίες. Περισσότερα έτη οικονομικών στοιχείων χρησιμοποιήθηκαν για να αξιολογηθεί η απόδοση των εταιριών αυτών στη διάρκεια των ετών και να ελεγχθούν τυχόν αποκλίσεις σε μεμονωμένα αποτελέσματα ενός έτους. Ωστόσο, η ανάλυσή μας περιορίστηκε από το γεγονός ότι οι συγκρίσιμες εταιρίες είναι υποχρεωμένες να δημοσιεύουν στοιχεία μία φορά το χρόνο. Συνεπώς, υπάρχει σημαντική χρονική υστέρηση μεταξύ του χρονικού σημείου της συλλογής των πληροφοριών από τη βάση δεδομένων και του χρονικού σημείου που οι πληροφορίες γίνονται δημόσια διαθέσιμες για τις συγκρίσιμες εταιρίες. Η οικονομική ανάλυση επί των συγκρίσιμων εταιριών αφορά στις χρήσεις 2012 –2014. Σε περίπτωση σύγκρισης του περιθωρίου κέρδους θα λαμβάνεται υπόψη ο μέσος όρος

ποσοστών των τελευταίων τριών χρήσεων κάθε επιχείρησης που περιλαμβάνεται στο δείγμα σύγκρισης.

B.4.3.2.2 Ενδοτεταρτημοριακό Εύρος

Προκειμένου να ενισχυθεί η αξιοπιστία της ανάλυσης, υπολογίστηκε το ενδοτεταρτημοριακό εύρος, όπως προέκυψε από τις συγκρίσιμες εταιρίες. Γενικά, η θεωρία της στατιστικής ορίζει ότι το πλήθος των αποτελεσμάτων για έναν συγκεκριμένο Δείκτη Επιπέδου Κερδοφορίας θα αποφέρει μία κανονική διανομή. Τα αποτελέσματα που είναι είτε μεγαλύτερα ή μικρότερα της διαμέσου είθισται να είναι εξίσου αντιπροσωπευτικά του συνολικού πληθυσμού με τη διάμεσο και έτσι δεν υφίσταται κανένας λόγος από στατιστικής άποψης να περιοριστεί η ανάλυση σε ένα συγκεκριμένο σημείο. Ωστόσο, αναφορικά με τα σημεία στα απώτατα όρια της καμπύλης, υφίσταται ο κίνδυνος οι εν λόγω παρατηρήσεις να μην είναι ομαλές και συνεπώς, μη αντιπροσωπευτικές μίας απόδοσης σύμφωνης με την αρχή των ίσων αποστάσεων. Έτσι χρησιμοποιείται το «ενδοτεταρτημοριακό εύρος» ως όριο για τα αποδεκτά αποτελέσματα (ήτοι το εύρος των αποτελεσμάτων που κυμαίνονται μεταξύ του 25ου και του 75ου τεταρτημορίου). Στην ανάλυση των οικονομικών αποτελεσμάτων των συγκρίσιμων εταιριών χρησιμοποιούνται τα οικονομικά στοιχεία που αντλούνται από τη βάση δεδομένων Amadeus. Η εν λόγω οικονομική πληροφόρηση δεν έχει επιβεβαιωθεί σε ανεξάρτητη βάση έναντι των αρχικών οικονομικών καταστάσεων.

B.4.3.2.3 Σταθμικός μέσος όρος

Προκειμένου να γίνει μία σύγκριση των δεικτών επιπέδου κερδοφορίας εφαρμόστηκε η μέθοδος υπολογισμού του σταθμικού μέσου όρου που εφαρμόστηκε για τις χρήσεις 2012- 2014 για κάθε εταιρία που περιλαμβάνεται στο δείγμα σύγκρισης. Στην συνέχεια χρησιμοποιήθηκε ο μέσος όρος των στοιχείων για τις συγκρίσιμες εταιρίες ως βάση υπολογισμού του ενδοτεταρτημοριακού εύρους. Συνεπώς, προς αποφυγήν μίας δυνητικής στρέβλωση των αποτελεσμάτων, στην περίπτωση που υπάρξουν ακραίες / περιστασιακές παρατηρήσεις, χρησιμοποιήθηκε η μέθοδος του σταθμικού μέσου όρου στην έρευνα.

B.4.3.2.4 Αποτελέσματα ανάλυσης συγκρίσιμων εταιριών

Η αναζήτηση εταιριών συγκρίσιμων με την Εταιρία που εκτελούν τη λειτουργία διανομής ενδυμάτων (λιανικό εμπόριο), είχε ως αποτέλεσμα τον εντοπισμό 12 εταιριών. Τα εν λόγω οικονομικά αποτελέσματα των εταιριών αυτών απεικονίζονται στον ακόλουθο πίνακα:

Ενδοτεταρτημοριακό εύρος - Σταθμικός Μέσος Όρος (2012-2014)

	Μικτό Περιθώριο Κέρδους	Λειτουργικό Περιθώριο Κέρδους
Κατώτερη Παρατήρηση	15%	-5%
Κατώτερο Τεταρτημόριο	34%	-3%
Διάμεσος	39%	2%
Ανώτερο Τεταρτημόριο	49%	4%
Ανώτερη Παρατήρηση	96%	8%
Αριθμός Παρατηρήσεων	12	12

Η ανάλυση δείχνει ότι οι ανεξάρτητες εταιρίες οι οποίες δραστηριοποιούνται στη διανομή εμπορευμάτων πέτυχαν ένα δείκτη μικτού περιθωρίου κέρδους με ενδοτεταρτημοριακό εύρος από 34% έως 49%, με διάμεσο στο 39%, και ένα δείκτη λειτουργικού περιθωρίου κέρδους με ενδοτεταρτημοριακό εύρος από -3% έως 4% με διάμεσο στο 2%, με τη χρήση του σταθμικού μέσους όρου.

Υπολογισμός δείκτη επιπέδου κερδοφορίας

Το Μικτό Περιθώριο Κέρδους της Εταιρίας από τη δραστηριότητα της διανομής ανήλθε σε 34,73% ενώ το Λειτουργικό Περιθώριο κέρδους ανήλθε σε 1,63% για το φορολογικό έτος 2015. Στον παρακάτω πίνακα προσδιορίζεται ο τρόπος υπολογισμού των εν λόγω δεικτών:

Υπολογισμός Δείκτη Μικτού και Λειτουργικού Περιθωρίου Κέρδους 2015	
Καθαρές Πωλήσεις	37.638.204,57
Κόστος Πωληθέντων	- 24.567.773,25
Μικτά Αποτελέσματα	13.070.431,32
Λοιπά Συνήθη Έσοδα	3.600,00
Λειτουργικά Έξοδα	- 12.459.075,08
Λειτουργικά Αποτελέσματα	614.956,24
Δείκτης Μικτού Περιθωρίου Κέρδους 2015	34,73%
Δείκτης Λειτουργικού Περιθωρίου Κέρδους 2015	2%

B.4.4 Συμπεράσματα

Το μικτό περιθώριο κέρδους που πέτυχε η Εταιρεία κατά το φορολογικό έτος που έληξε στις 29.02.2016 ανέρχεται σε 34,73%. Το εν λόγω ποσοστό εμπίπτει στο αποδεκτό ενδοτεταρτημοριακό εύρος. Επιπροσθέτως, το λειτουργικό περιθώριο κέρδους που επιτυγχάνει η Εταιρεία ανέρχεται σε 1,63% και εμπίπτει στο αποδεκτό ενδοτεταρτημοριακό εύρος. Συνεπώς, οι υπό εξέταση συναλλαγές είναι σύμφωνες με την αρχή των ίσων αποστάσεων.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ - ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΑΛΦΑ HELLAS ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΓΕΜΗ: 118101201000

ΓΙΑ ΤΗΝ ΧΡΗΣΗ ΑΠΟ 01/03/2015 ΕΩΣ 29/02/2016

ΠΟΣΑ ΣΕ ΜΟΝΑΔΕΣ (Ή ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΝΑΛΟΓΩΣ) ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗΣ

	01.03.2015-29.02.2016	01.03.2014-28.02.2015
Μη κυκλοφορούντα περιουσιακά στοιχεία		
Ενσώματα πάγια		
Ακίνητα	2.094.120,16	926.162,47
Μείον Αποσβεσμένα ακίνητα	(375.236,75)	(195.318,13)
Μηχανολογικός εξοπλισμός	64,26	64,26
Μείον Αποσβεσμένος μηχανολογικός εξοπλισμός	(64,26)	(64,26)
Μεταφορικά μέσα	107.827,69	94.327,69
Μείον Αποσβεσμένα μεταφορικά μέσα	(32.364,14)	(19.073,44)
Λοιπός εξοπλισμός	3.890.335,76	2.619.462,95
Μείον Αποσβεσμένος λοιπός εξοπλισμός	(1.466.992,26)	(1.105.248,64)
Σύνολο	4.217.690,46	2.320.312,90
Άυλα πάγια στοιχεία		
Λοιπά άυλα	468.710,24	505.139,29
Μείον αποσβεσμένα λοιπά άυλα	(435.353,09)	(467.268,90)
Σύνολο	33.357,15	37.870,39
Χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία		
Συμμετοχές σε θυγατρικές, συν/γενείς και κοινοπραξίες	1.920,01	960,01
Λοιπά	432.154,28	380.139,28
Σύνολο	434.074,29	381.099,29
Σύνολο μη κυκλοφορούντων	4.685.121,90	2.739.282,58
Κυκλοφορούντα περιουσιακά στοιχεία		
Αποθέματα		
Εμπορεύματα	11.212.819,99	7.468.420,53
Σύνολο	11.212.819,99	7.468.420,53
Χρηματοοικονομικά στοιχεία και προκαταβολές		
Εμπορικές απατήσεις	4.661.327,10	3.720.361,40
Δουλειμμένα έσοδα περιόδου	0,00	0,00
Λοιπές απατήσεις	301.668,27	347.995,88
Λοιπά χρηματοοικονομικά στοιχεία	357.234,79	203.382,48
Προπληρωμένα έξοδα	540.968,28	400.928,33
Ταμειακά διαθέσιμα και ισοδύναμα	393.208,59	483.814,97
Σύνολο	6.254.407,03	5.156.483,06
Σύνολο κυκλοφορούντων	17.467.227,02	12.624.903,59
Σύνολο ενεργητικού	22.152.348,92	15.364.186,17
Καθαρή θέση		
Καταβλημένα κεφάλαια		
Εγκεκριμένο Κεφάλαιο	427.494,00	427.494,00
Σύνολο	427.494,00	427.494,00
Αποθεματικά και αποτελέσματα εις νέο		
Αποθεματικά νόμων ή καταστατικού	77.478,71	75.352,94
Αφορολόγητα αποθεματικά	4.365,87	4.365,87
Αποτελέσματα εις νέο	919.461,17	581.520,16
Σύνολο	1.001.305,75	661.238,97
Σύνολο καθαρής θέσης	1.428.799,75	1.088.732,97
Προβλέψεις		
Προβλέψεις για παροχές σε εργαζομένους	81.175,95	50.461,28
Σύνολο	81.175,95	50.461,28
Υποχρεώσεις		
Μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις		
Λοιπές μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις	1.009.073,11	723.640,79
Σύνολο	1.009.073,11	723.640,79
Βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις		
Τράπεζες Λ/βραχ. Υποχρεώσεων	0,00	7.500,00
Εμπορικές υποχρεώσεις	1.050.262,06	591.237,01
Υποχρεώσεις προς συνδεδεμένες επιχειρήσεις	13.366.249,10	7.925.498,00
Φόροι εισοδήματος	144.513,75	113.754,42
Λοιποί φόροι και τέλη	224.325,72	327.401,52
Οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης	52.433,18	41.545,13
Λοιπές υποχρεώσεις	575.055,33	677.628,98
Προκαταβολές πελατών	2.939.275,49	2.700.919,22
Έξοδα χρήσεως δουλειμμένα	1.281.185,48	1.115.866,85
Σύνολο	19.633.300,11	13.501.351,13
Σύνολο υποχρεώσεων	20.642.373,22	14.224.991,92
Σύνολο καθαρής θέσης, προβλέψεων και υποχρεώσεων	22.152.348,92	15.364.186,17

0,00

0,00